

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • AUGUSTI 2013

Liahona

Öppna
uppenbarelsens
kanaler, s. 24

Lärare, en fråga kan
förändra allting, s. 36

Hur seminariet förändrade
mitt liv, s. 54

Skriftkort att klippa ut, s. 65

*"Allt tyder på
att det finns
en Gud. Ja,
hela jorden
och allt som
finns på dess
yta, ja, och
dess rörelse,
ja, och även
alla planeterna
som rör sig
i sina regel-
bundna banor
vittnar om
att det finns
en högste
Skapare."*

Alma 30:44

En massiv stjärnhop,
NGC 3603, i spiralarmen
Carina i Vintergatan.

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Känn igen, kom ihåg och tacka**
Henry B. Eyring

- 7 Besökslärares budskap: Välfärd**

ARTIKLAR

- 16 Lydnad: Trons kännetecken**
F. Michael Watson
Skulle du gå i sex dagar för att höra om evangeliet?

- 20 Tillflykt i evangeliet**
Matthew D. Flitton
Medlemmar i Nairobi i Kenya berättar hur de har funnit en tillflykt i evangeliet.

- 24 I hans egen tid, på hans eget sätt**
Dallin H. Oaks
När vi är hänförena mot evangeliet kan vi förvänta oss fortsatt uppenbarelse när en vis och kärleksfull Herre än väljer att ge det till oss.

- 30 Ledarens väg till uppenbarelse**
Richard M. Romney
De här fyra principerna kan hjälpa prästadöms- och biorganisationsledare att handla med inspiration.

- 34 Skriftstudier stärker familjen**
Lori Fuller
Tre förslag på hur du kan göra dina egna och familjens skriftstudier mer meningsfulla.

- 36 Bra frågor, bra diskussioner**
Jack Lyon
Rätt slags frågor kan inspirera till en diskussion som välsignar dina klassmedlemmars förståelse och vittnesbörd.

AVDELNINGAR

- 8 Anteckningar från aprilkonferensen**
- 11 Undervisning till vägledning för de unga: Ett sunt språk**
- 12 Vårt hem, vår familj: I rätt tid**
Joshua J. Perkey
- 14 Kyrkonytt**
- 40 Sista dagars heliga berättar**
- 80 Tills vi möts igen: Nåd för ankamman och för mig**
Rosie Kaufman

PÅ OMSLAGET

Framsida: Foto Frans Lemmens.
Baksida: Illustration Michael Gibbs.
Insida av omslagets framsida: Foto NASA, ESA och Hubble Heritage/DOD.

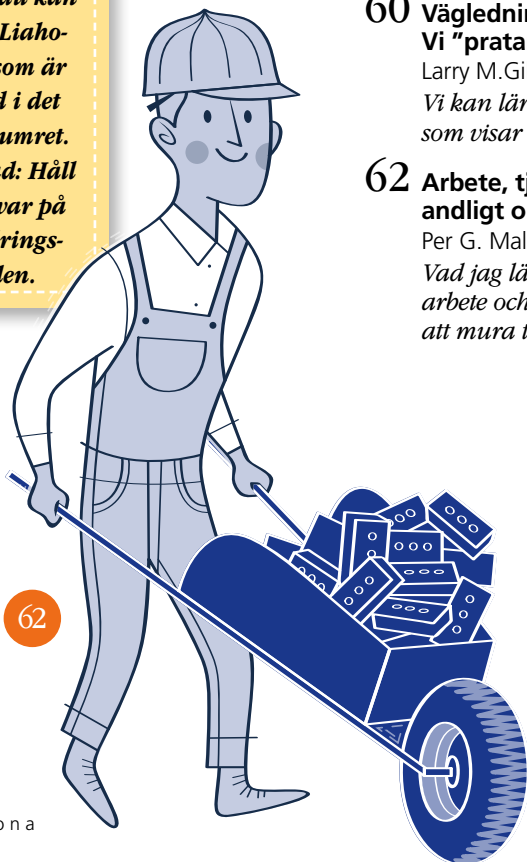

44 Gå vidare i tro

Det här rådet från nutida profeter kan vägleda oss när vi inte vet hur vi ska fortsätta.

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Håll dig kvar på vandringsleden.

48 Fyra råd till vägledning

Thomas S. Monson

Bestäm dig tillsammans med president Monson för att lyssna, lära, arbeta och visa kärlek.

51 Affisch: Sträck ut en hand

52 Frågor och svar

Hur kan jag "stå på heliga platser" när det finns så mycket oheligt omkring mig, till exempel i skolan?

54 Ett vittnesbörd tack vare seminariet

Karla Brigante

Seminariet hjälpte mig få ett vittnesbörd om evangeliet, men hur kunde jag hjälpa min pappa att också få ett?

56 Varför tempeläktenskap?

Varför ska vi arbeta så flitigt för ett tempeläktenskap när äkten-skapet som institution verkar bli allt svagare?

59 Valet att inte skvallra

Brett Schachterle

Det skulle vara så lätt att driva med aktörerna tillsammans med alla andra.

60 Vägledning för de unga: Vi "pratar" efter detta

Larry M. Gibson

Vi kan lära oss att använda ord som visar vårt lärjungeskap.

62 Arbete, tjänande och andligt oberoende

Per G. Malm

Vad jag lärde mig om hårt arbete och vittnesbörd genom att mura tegelstenar.

64 Särskilt vittne: Varför är det viktigt att inte vara avundsjuk på andra?

Jeffrey R. Holland

65 Skriftkort

Använd de här skriftställena för att påminna dig om hur mycket din himmelske Fader älskar dig.

67 Alpackor på rymmen!

Romney P.

När alpackorna hade tagit sig ut behövde jag himmelsk hjälp för att samla in alla.

68 På vandringsleden: Upptäck Nauvoo

Jennifer Maddy

70 Ta med Primär hem: Min himmelske Fader hör och besvarar mina böner

72 Hej! Jag heter Will och kommer från Taiwan

Träffa Will och hans bror Allen, och lär dig mer om Taiwan.

74 Vår sida

75 Vårt svar

Tatiana Agüero

Jag bad om att pappa skulle få ett vittnesbörd. Hur skulle jag kunna hjälpa honom att inse sanningen?

76 För små barn

79 Bra idé

81 Porträtt av en profet: Heber J. Grant

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Chefredaktör: Craig A. Cardon

Rådgivande: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster,
Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Verkställande direktör: David T. Warner

Chef för familje- och medlemsupport: Vincent A. Vaughn

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: R. Val Johnson

Biträdande redaktionschefer: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Tidskriftsassistent: Melissa Zenteno

Skriv- och redigeringslag: Susan Barrett, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flittton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller,
Garrett H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R.
Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBergh, Julia Woodbury

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimall Bott, Thomas Child, Nate Gines, Kerry Lynn C. Herrin,
Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy,
Brad Teare

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och Kanada,
gå till store.lds.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter
eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlöf

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta

Customer Service (kundtjänsten)

Tel: 08-500 655 20

E-post: RCStockholm@LDSChurch.org

Internet: store.lds.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 80:00 som insättes på
plusgiro: 260353-8. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till Liahona.lds.org; via post
till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA eller via e-post till Liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska,
cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska, franska,
grekiska, holländska, indonesiska, italienska, japanska, koreanska,
kambodjanska, kinesiska (förenklad), kiribatiska, kroatiska,
lettiska, litauiska, malagassiska, marshallesiska, mongoliska, norska,
poliska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska,
spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thailändska, tjekiska,
tonganska, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska.
(Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

August 2013 Vol. 137 No. 8. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish
(ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty
days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Förslag till familjens hemafton

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna.
Här följer två exempel.

FOTOILLUSTRATION CODY BELL © IRI

"Valet att inte skvallra", sidan 59: Ni kan läsa den här artikeln och avsnittet om språk i *Vägledning för de unga* (sidan 20). Samtala om hur ni kan avgöra ifall något ni får höra kan föras vidare eller inte. Ni kan använda följande frågor i samtalet: Är informationen sann? Är det nödvändigt att berätta det för någon annan? Är det snällt att berätta vad du har hört? Som aktivitet kan du ta ett pappersark till varje familjemedlem och skriva hans eller hennes namn överst på papperet. Dela sedan ut papperen och låt familjemedlemmarna skriva ner vad de uppskattar hos var och en.

"Alpackor på rymmen!" sidan 67, **"Min himmelske Fader hör och besvarar mina böner",** sidan 70 och **"Vårt svar",** sidan 75: Läs de här berättelserna och samtala om olika anledningar till att vi ber. Berätta om en upplevelse du har haft med bön om du känner dig manad till det. Har du fått hjälp, som Romney fick? Har du någon gång velat veta sanningen, som Tatiana ville? När ni har läst berättelserna kan du läsa några skriftställen om bön, till exempel Andra Nephi 32:8–9 och Läran och förbunden 10:5. Uppmana varje familjemedlem att sätta upp mål för att förbättra sina personliga böner. Ni kan avsluta med att sjunga en psalm om bön, till exempel "O bönestund" (*Psalmer*, nr 89).

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på languages.lds.org.

ÄMNEN I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Arbete, 48, 51, 62

Avundsjuka, 64

Bön, 41, 52, 70, 75

Dagböcker, 4, 6

Den Helige Anden, 4, 24,
30, 48, 75

Familjen, 34, 48, 52, 56

Frestelser, 43, 52

Frid, 20

Grant, Heber J., 81

Handlingsfrihet, 44, 52

Hemundervisning, 44

Jesus Kristus, 48, 54, 76

Kyrkans historia, 68

Kärlek, 48

Missionsarbete, 12, 20,
44, 70, 75

Mormons bok, 54, 75

Normer, 20, 52, 59, 60

Seminarier, 52, 54

Skriftstudier, 34, 36, 48,
52, 54, 65

Språk, 59, 60

Tacksamhet, 4, 6

Tempeltjänst, 12, 56

Tidsschema, 12, 24

Tro, 44, 47, 76

Undervisning, 36

Uppenbarelse, 24, 30, 44

Vittnesbörd, 54, 75

Välfärd, 7

Äktenskap, 12, 56

Ämbeten, 30

Henry B. Eyring

förste rådgivare i första presidentskapet

KÄNN IGEN, KOM IHÅG OCH tacka

Gud vill att vi ska tacka honom för alla välsignelser vi får av honom. Det är lätt att vi blir mekaniska i våra tacksamhetsböner och ofta upprepar samma ord utan avsikt att tacka som en gåva från hjärtat till Gud. Vi ska "tacka ... i Anden" (L&F 46:32) så att vi kan känna verklig tacksamhet för det som Gud har gett oss.

Hur kan vi komma ihåg ens en del av allt som Gud har gjort för oss? Aposteln Johannes skrev ner vad Frälsaren lärde oss om minnets gåva som kommer genom den Helige Andens gåva: "Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag har sagt er" (Joh. 14:26).

Den Helige Anden för tillbaka minnen av vad Gud har lärt oss. Och ett av sätten Gud undervisar oss på är med hans välsignelser. Så om vi väljer att utöva tro för den Helige Anden Guds godhet till vårt minne.

Du kan prova det i dina böner i dag. Du kan följa uppmaningen: "Du skall tacka Herren din Gud för allting" (L&F 59:7).

President Ezra Taft Benson (1899–1994) menade att bön ger oss tid att göra det. Han sade: "Profeten Joseph sade en gång att en av de största synderna som sista

dagars heliga gör sig skyldiga till är otacksamhetens synd. Jag antar att de flesta av oss inte har tänkt på det som en stor synd. Vi är mycket angelägna om att i våra böner och vädjanden till Herren be om ytterligare välsignelser. Men ibland känner jag att vi behöver ägna mer tid i våra böner åt att uttrycka tacksamhet för de välsignelser vi redan fått. Vi har fått så mycket."¹

Du kan ha en sådan upplevelse med den Helige Andens gåva i dag. Du kan inleda en personlig bön med att tacka. Du kan börja räkna dina välsignelser och sedan göra ett uppehåll. Om du utövar tro upptäcker du att med den Helige Andens gåva flödar minnen av andra välsignelser in i sinnet. Om du börjar uttrycka tacksamhet för var och en av dem kan din bön bli lite längre än vanligt. Du börjar minnas, och du börjar också bli tacksam.

Du kan prova samma sak när du skriver i din dagbok. Den Helige Anden har hjälpt människor med det sedan tidens begynnelse. Du minns följande ord i Mose: "En minnesbok fördes i vilken man skrev på Adams språk, ty åt alla som åkallade Gud blev det givet att skriva genom inspirationens ande" (Mose 6:5).

President Spencer W. Kimball (1895–1985) beskrev processen med att skriva med inspiration: "De som

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

I det här budskapet inbjuder president Eyring oss att komma ihåg vår himmelske Faders godhet i våra böner. Samtala med dem du undervisar om hur vi kan få hjälp att känna igen Guds hand i vårt liv genom att be med tacksamhet. Du kan knäböja och be med dem du undervisar och föreslå att den som ber bara uttrycker tacksamhet.

Ni kan också läsa om vikten av tacksamhet genom att läsa följande verser förutom verserna som president Eyring nämnde: Psaltaren 100; Mosiah 2:19–22; Alma 26:8; 34:38; Läran och förbunden 59:21; 78:19; 136:28.

för en minnenas bok har nog Herren bättre i åminnelse i det dagliga livet. Att skriva dagbok är ett sätt att räkna sina välsignelser och lämna efter sig en förteckning av dessa välsignelser till våra efterkommande.”²

När du börjar skriva kan du fråga dig själv: ”Hur välsignade Gud mig och dem jag älskar i dag?” Om du gör det tillräckligt ofta och med tro, ska du finna att du kommer ihåg dina välsignelser. Och ibland påminns du om gåvor som du inte lade märke till under dagen,

och då vet du att det var Guds hand som berörde ditt liv.

Jag ber att vi ska fortsätta anstränga oss att i tro känna igen, komma ihåg och tacka för det som vår himmelske Fader och vår Frälsare har gjort och gör för att öppna vägen hem till dem. ■

SLUTNOTER

1. Ezra Taft Benson, *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), s. 199.
2. Se Spencer W. Kimball, ”Lyssna till profeterna”, *Nordstjärnan*, okt. 1978, s. 136.

Gör en inventering

President Eyring citerar president Spencer W. Kimball (1895–1985) som sade: "Att skriva dagbok är ett sätt att räkna sina välsignelser och lämna efter sig en förteckning av dessa välsignelser till våra efterkommande." I generalkonferensen i oktober 2012 bar president Thomas S. Monson sitt vittnesbörd om dagböcker. Han berättade om några upplevelser i sitt liv och tillade:

"Min dagbok som jag fört i alla dessa år har hjälpt mig med detaljer som det är osannolikt att jag annars skulle ha kunnat berätta om." Han gav rådet: "Inventera ditt liv och leta framför allt efter de välsignelser, både stora och små, som du har fått" (se "Tänk på välsignelserna", *Liahona*, nov. 2012, s. 86). Arbeta på att följa råden från de här profeterna och sätt upp mål för att skriva dagbok.

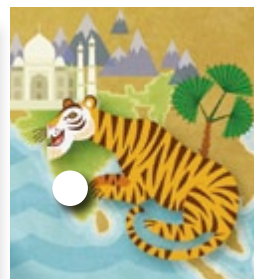
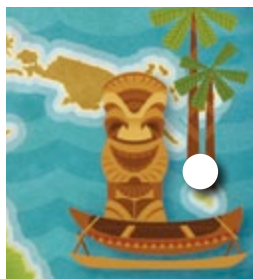
BARN

Många sätt att tacka

*"I hela världen vid dagens slut
böjer barnen knä då de ber till Gud.
De säger tack på sitt eget sätt."*

(*"Barn i hela världen"*, *Barnens sångbok*, s. 4.)

Matcha de olika sätten att säga tack på olika språk med de delar av världen där man talar det språket. Några av de här språken talas i mer än ett land!

1. gracias (spanska)

2. malo (tonganska)

3. thank you (engelska)

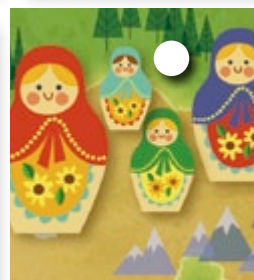
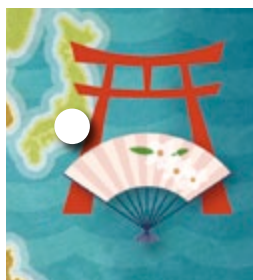
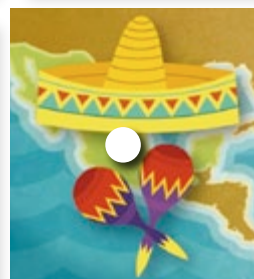
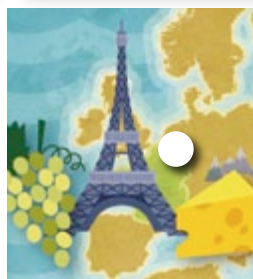
4. shukriyaa (hindi)

5. spasiba (ryska)

6. arigatō (japanska)

7. asante (swahili)

8. merci (franska)

Studera materialet under bön och samtala om det med systrarna du besöker om så är lämpligt. Använd frågorna för att hjälpa dig stärka dina systrar och göra Hjälpföreningen till en verksam del av ditt eget liv. För mer information, gå till reliefsociety.lds.org.

Välfärd

Syftet med kyrkans välfärd är att hjälpa medlemmar att lita till sig själva och bli oberoende, att ta hand om fattiga och behövande och att tjäna. Välfärd har en central plats i Hjälpföreningens verksamhet. President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt:

”Herren ... har ... ända från begynnelsen gett sina lärjungar möjlighet att hjälpa. Han har uppmanat sina barn att helga sin tid, sina tillgångar och sig själva och tillsammans med honom tjäna andra. ...

Han har uppmanat och befallt oss att delta i hans verk att hjälpa och styrka behövande. Vi ingår förbund att göra det i dopets vatten och i Guds heliga tempel. Vi förnyar det förbundet på söndagarna när vi tar del av sakramentet.”¹

Under ledning av biskopen eller grenspresidenten hjälper lokala ledare till med den andliga och timliga välfärden. Tillfällen till att tjäna börjar ofta med besökslärarna som söker

inspiration för att veta hur de kan avhjälpa behoven hos varje syster de besöker.

Från skrifterna

Lukas 10:25–37; Jakobs brev 1:27; Mosiah 4:26; 18:8–11; Läran och förbunden 104:18

SLUTNOTER

1. Henry B. Eyring, ”Tillfällen att göra gott”, *Liahona*, maj 2011, s. 22.
2. Joseph Smith, i *Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* (2011), s. 63.
3. *Döttrar i mitt rike*, s. 63.

Tro, Familj, Tjänande

Från vår historia

Den 9 juni 1842 uppmanade profeten Joseph Smith hjälpföreningssystrarna att ”hjälpa de fattiga” och att ”rädda själar”.² De här målen utgör fortfarande kärnan i Hjälpföreningen och uttrycks i vårt motto: ”Kärleken upphör aldrig” (1 Kor. 13:8).

Vår femte hjälpföreningspresident, Emmeline B. Wells, och hennes rådgivare framlade följande motto 1913 som en påminnelse om våra grundläggande principer: ”Vi förkunnar att det är vår avsikt att ... hålla fast vid profeten Joseph Smiths inspirerande undervisning när han uppenbarade planen genom vilken kvinnorna skulle få kraft genom kallelser från prästdömet att grupperas i lämpliga organisationer i syftet att vårda sjuka, hjälpa nödställda, trösta gamla, varna oförsiktiga och bistå föräldralösa.”³

I dag når Hjälpföreningen ut i hela världen när systrarna visar Kristi rena kärlek till sina grannar (se Moroni 7:46–47).

Vad kan jag göra?

1. Hur förbereder jag mig för att ta hand om mig själv och min familj andligt och timligt?

2. Hur kan jag följa Frälsarens exempel när jag hjälper till att avhjälpa behoven hos systrarna jag vakar över?

ANTECKNINGAR FRÅN APRILKONFERENSEN 2013

"Vad jag, Herren, har talat, det har jag talat, ... antingen genom min egen röst eller genom mina tjänares röst, ty det är detsamma" (L&F 1:38).

När du går igenom talen från generalkonferensen i april 2013 kan du använda de här sidorna (och konferensanteckningarna i framtida nummer) för att hjälpa dig studera och tillämpa de lärdomar som levande profeter och apostlar och andra ledare i kyrkan nyligen undervisat om.

BERÄTTELSE FRÅN KONFERENSEN

Undervisa personer med ett uppriktigt hjärta

President Henry B. Eyring

förste rådgivare i första presidentskapet

Ar 1955 blev jag officer i USA:s flygvapen. Min biskop gav mig en välsignelse just innan jag for till min första postering, som var i Albuquerque, New Mexico.

I sin välsignelse sade han att min tid i flygvapnet skulle vara ett missionsarbete. Jag kom till kyrkan min första söndag i Albuquerque's första gren. En man kom fram till mig, presenterade sig som distriktspresident och sade till mig att han skulle kalla

mig att verka som distriktsmissionär.

Jag sade till honom att jag bara skulle gå en utbildning där i några veckor, och sedan skulle jag placeras någon annanstans i världen. Han sade: "Det vet jag inget om, men det är meningen att vi ska kalla dig att verka." Mitt i min militära utbildning blev jag, av vad som verkade vara en slump, utvald bland hundratals andra officerare att utbildas för att ersätta en officer som plötsligt omkommit.

Så under de två år jag var där verkade jag i mitt ämbete. De flesta kvällar

och varje helg undervisade jag dem som medlemmar förde till oss om Jesu Kristi evangelium.

Mina kamrater och jag lade i genomsnitt 40 timmar per månad på vårt missionsarbete utan att en enda gång behöva knacka dörr för att hitta någon att undervisa. Våra medlemmar gav oss så mycket att göra att vi ofta undervisade två familjer per kväll. Jag såg själv kraften och välsignelsen i profeternas upprepade uppfordran att varje medlem ska vara en missionär.

Den sista söndagen innan jag lämnade Albuquerque organiserades den första staven i den staden. Det finns nu ett heligt tempel där, ett Herrens hus, i en stad där vi en gång hade möten i ett kapell med heliga som tog med sina vänner så att de kunde bli undervisade av oss och känna Andens vittnesbörd. Vännerna upplevde ett välkomnande hem i Herrens sanna kyrka.

Från "Vi är ett", *Liahona*, maj 2013, s. 62–63.

ALLMÄNNA MISSIONÄRSFONDEN

På generalkonferensen i oktober 2013 talade president Thomas S. Monson om det anmärkningsvärda och inspirerande gensvaret från ungdomar att verka som missionärer. Han sade: "För att hjälpa till att uppehålla den här missionärsstyrkan och eftersom många av våra missionärer kommer från blygsamma omständigheter, inbjuder vi er att efter förmåga bidra frikostigt till kyrkans allmänna missionärsfond."

President Thomas S. Monson, "Välkomna till konferensen," *Liahona*, maj 2013, s 4.

FRÅGOR ATT BEGRUNDA

- Hur har ditt liv välsignats av att du eller någon annan verkat som missionär?
- Varför tror du att profeten ber om att evangeliet ska föras ut till hela världen?
- Hur kan du hjälpa mänskorna i ditt område som inte längre är aktiva i kyrkan att känna Andens vittnesbörd?

Du kan skriva ner dina tankar i din dagbok eller berätta om dem för andra.

Annat material om det här ämnet: *Evangeliets principer* (2009), "Missionsarbete", s. 187–192; "Missionary Work" under Gospel Topics på LDS.org; Jeffrey R. Holland, "Modigt skall vi kämpa", *Liahona*, nov. 2011, s. 44–47.

PROFETISKA ORD OM ABSOLUTA MORALISKA SANNINGAR

"Gud uppenbarar för sina profeter att det finns absoluta moraliska sanningar. Synd kommer alltid att vara synd. Olydnad mot Herrens bud kommer alltid att beröva oss hans välsignelser. Världens förändras ständigt och dramatiskt, men Gud, hans bud och utlovade välsignelser förändras inte. ... Vi kan inte välja vilka bud vi tycker är viktiga att hålla, utan måste erkänna alla Guds bud. Vi måste stå fasta, ha fullkomligt förtroende för Herrens fasthet och fullkomlig tillit till hans löften."

Äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum, "Lydnad mot lagen är frihet", *Liahona*, maj 2013, s. 88.

MISSIONSINBJUDAN: RID PÅ VÅGEN

- "Ni tonåringar, ta till er er nya studiekurs och undervisa varandra om Jesu Kristi lära. Nu är det er tur att förbereda er för att undervisa andra om Guds godhet.
- Unga män och unga kvinnor, er utbildning är väldigt viktig. ... [Vi] uppmanar ... er att ... ansöka till den skola ni valt *innan* ni påbörjar er mission.
- Ni föräldrar, lärare och andra – rid på vågen när ni förbereder vårt uppväxande släkte att bli värdiga att gå ut som missionärer. Under tiden kommer era goda liv att fånga intresset hos era vänner och grannar.
- Ni vuxna, rid på vågen för att hjälpa till med den andliga, fysiska och ekonomiska förberedelsen av framtida missionärer.
- Ni äldre par, planera för den dag då ni kan gå på mission.
- Stavspresidenter och biskopar ... [har] nycklar [som] ger dem ansvaret för missionsarbetet deras enheter.
- Du, församlingens missionsledare är den sammanbindande länken mellan medlemmar och missionärer i detta heliga arbete att rädda Guds barn."

Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum, "Rid på vågen", *Liahona*, maj 2013, s. 45, 46.

FYLL I TOMRUMMET

1. "Mörkret kan inte vinna seger över Kristi _____" (Dieter F. Uchtdorf, "Hoppet om Guds ljus", *Liahona*, maj 2013, s. 77).
2. "Kyrkan är en _____ där Kristi efterföljare får frid" (Quentin L. Cook, "Personlig frid: Rättfärdighetens lön", *Liahona*, maj 2013, s. 34).
3. "Vi som har jordiska kroppar har ett _____ över de väsen som inte har det" (Boyd K. Packer, "Dessa ting vet jag", *Liahona*, maj 2013, s. 7).
4. "När vi gör avkall på förpliktelse och trohet mot vår _____ tar vi bort det kitt som håller ihop vårt samhälle" (L. Tom Perry, "Lydnad mot lagen är frihet", *Liahona*, maj 2013, s. 87).
5. "Om du inte är heltidsmissionär med missionärsbricka på bröstet så är tiden nu inne att måla en i ditt _____" (Neil L. Andersen, "Det är ett underverk", *Liahona*, maj 2013, s. 78).

Svar: 1. ljus; 2. fristad; 3. övertag; 4. äktenskapspartner; 5. hjärta.

VAR VIS NÄR DU HANTERAR TEKNOLOGI

- "Unga medlemmar i Boston startade flera bloggar för att sprida evangeliet. De som blev medlemmar i kyrkan fick först kunskap via internet, sedan följde diskussioner med missionärerna. ... En av [bloggarna] sade: 'Det här är inte missionsarbete. Det är bara roligt.'"¹
- "Varför inte välja en stund varje dag då vi kopplar bort oss från tekniken och återansluter oss till varandra? Stäng helt enkelt av allt."²
- "Markera viktiga skriftställen på din enhet och läs dem ofta. ... Snart [skulle ni] kunna hundratals skriftställen utantill. De här verserna kan bli en mäktig källa till inspiration och vägledning genom den Helige Anden när ni behöver den."³

SLUTNOTER

1. Neil L. Andersen, "Det är ett underverk", *Liahona*, maj 2013, s. 79.
2. Rosemary M. Wixom, "Orden vi säger", *Liahona*, maj 2013, s. 82.
3. Richard G. Scott, "Frid i hemmet", *Liahona*, maj 2013, s. 30.

FOTOILLUSTRATION: RENEE BRID

HJÄLPA FATTIGA OCH BEHÖVANDE

"Genom att använda medel som skänkts av generösa medlemmar skickar Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga livsmedel, kläder och andra förnödenheter för att lindra vuxnas och barns lidande över hela världen. Dessa humanitära donationer, som uppgått till hundratals miljoner dollar under det senaste årtiondet, görs utan avseende på religion, etnicitet eller nationalitet. ... Under de [senaste] 25 åren har vi hjälpt nästan 30 miljoner människor i 179 länder."

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, "Kristi efterföljare", *Liahona*, maj 2013, s. 98.

Gå till conference.lds.org för att läsa, se eller lyssna på generalkonferenstal.

ETT SUNT SPRÅK

De ord vi använder kan vittna om Kristus, trösta behövande, ge en komplimang till en vän eller uttrycka kärlek till en familjemedlem. Vi kan också säga ord som orsakar känslomässig smärta, sprider skvaller, kränker eller förringar. Genom att hjälpa dina barn använda ett sunt språk får ni uppleva frid och uppmuntran i ert hem. I månadens nummer på sidorna 60–61 tar Larry M. Gibson i Unga mäns generalpresident-skap upp vikten av ett rent språk:

”Det vi känner i hjärtat är det vi tänker på, och det vi tänker på är det vi pratar om. Därför stämmer det att orden vi använder speglar vårt hjärtas känslor och vilka vi verkligen är. ...

Var och en av oss kan få välsignelsen att *alltid* ha Anden med oss, som vi blir lovade när vi tar del av sakramentet varje sabbatsdag. Det beror på oss — hur vi handlar, vad vi gör och, ja, vad vi säger.”

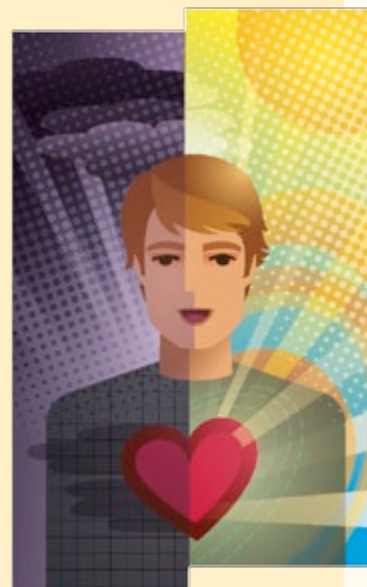
Förslag för att undervisa ungdomar

- Du kan tillsammans med din familj läsa avsnittet om språk i *Vägledning för de unga* (sidorna 20–21). Samtala om vad du kan göra när andra omkring dig använder ett dåligt språk.

- Läs broder Gibsons artikel på sidorna 60–61. Använd hans artikel till att sätta upp mål för att hjälpa varandra använda ett sunt språk.
- Studera och samtala om skriftställen som står till höger.
- Läs ”Valet att inte skvallra” på sidan 59 i det här numret och prata om farorna med skvaller. Samtala om varför skvaller uppstår och hur man kan undvika det.
- Se filmer och läs ungdomsartiklar om kraften som finns i vårt språk. Gå till youth.lds.org och klicka på fliken ”For the Strength of Youth”. Klicka på ”Language”. Till höger på sidan finns en avdelning som heter ”Related” och som till exempel har filmer som ”No Cussing Club” och ungdomsartiklar om att inte nedvärdera varandra.

Förslag för att undervisa barn

- Ni kan läsa ”Orden vi säger” (Rosemary M. Wixom, ”*De där orden*” (*Liahona*, maj 2013, s. 81); eller ”Ett mjukt svar” (*Liahona*, juni 2011, s. 70). Samtala om hur det känns när vi säger snälla saker till varandra.

SKRIFTSTÄLLEN OM SPRÅK

Psaltaren 34:13–14

Ordspråksboken 10:11

Jesaja 50:4

Matteus 15:11

Efesierbrevet 4:29, 31

Andra Nephi 32: 2–3; 33:1

Läran och förbunden 20:54; 52:16; 100:5–6; 136:23

- Samtala om sådant som ni inte säger hemma hos er. Sätt upp mål för att säga ”varsågod” och ”tack” och ge komplimanger oftare
- Samtala om hur alla är gladare när vi säger snälla saker till varandra. Sjung ”Vänlighet börjar inom mig” (*Barnens sångbok*, s. 83) eller en annan sång om vänlighet. ■

I RÄTT TID

*Hur en härlig kärlekshistoria slutligen nådde templet —
på ett överraskande sätt*

By Joshua J. Perkey

Kyrkans tidningar

Vinca Gilman tittar fundersamt ut mot en skog bakom hemmet i Alaska och tänker med ömhet på sin make som varit död sedan länge. Ward Kepler Gilman var en stark, imponerande man, en veteran från andra världskriget, läkare och trofast make. Men det tog en resa i tro och en ny chans i evangeliet för att Vinca och Ward skulle kunna förenas för evigheten.

Vinca Helen Gilmans berättelse börjar i Danmark. Hon föddes i närheten av Vordingborg, en stad som ligger på samma ö som Köpenhamn. Hon växte upp i en familj med sju barn, bland andra tre adopterade pojkar.

Sedan kom andra världskriget. Genom Guds nåd överlevde hon och hennes föräldrar Förintelsen och tre år i ett fångläger, en upplevelse som hon nu helst vill glömma.

Efter kriget byggde hennes familj upp livet igen. En dag befann sig Vinca och hennes föräldrar i en sommarstuga i Århus på Jylland. Där råkade de träffa ett par missionärer som behövde någonstans att bo. De unga männen var så snälla och vänliga att Vincas föräldrar gick med på att låta

dem bo i gästrummet.

”Jag följde med dem till kyrkan ett litet tag”, minns Vinca, ”men min familj var egentligen inte alls intresserad av religion. Far hade judiskt ursprung och mor var lutheran, men vi hade inte vuxit upp med någon religion. Och sedan behövde jag åka tillbaka till skolan.”

Missionärerna besökte henne en gång i Köpenhamn. Vinca tyckte det var trevligt att träffa dem men hon var ännu inte redo att ta emot evangeliet.

”Jag flyttade till Salt Lake City runt 1950”, säger Vinca. ”Jag var sjuksköterska men behövde förnya min legitimation för att kunna arbeta i USA.”

Flytten gav henne möjlighet att lära sig engelska bättre. Det gav henne också möjlighet att lära sig mer om kyrkan. Hon bodde i Beehive House och arbetade på ett läkarkontor på andra sidan gatan. Hon spelade också cello i Utah Symphony och fick en hel del goda vänner.

”Jag följde med dem till kyrkan också. Och jag promenerade på Temple Square under lunchtimmen varje dag. Men jag såg fortfarande på

religion som något som man kunde bestämma att göra till en del av livet som man ville.”

Efter två år i Salt Lake City flyttade Vinca till Sacramento i Kalifornien och bodde en kort tid hos familjen till en av missionärerna som hade undervisat henne i Danmark. När hon hade tjänat tillräckligt med pengar som operationssjuksköterska för att försörja sig själv flyttade hon ut och fick eget boende. Hon och missionären dejtade och förlovade sig så småningom.

”Det fungerade inte”, minns Vinca, och när de hade brutit förlovningen flyttade hon vidare och förlorade kontakten med medlemmarna i kyrkan.

En kort tid därefter träffade Vinca Ward, en tandläkare och tandkirurg som var född och uppväxt i Sacramento. Han var en stark och stilig man som hade varit marinofficer under kriget. Fastän han var elva år äldre än Vinca föll hon handlost för honom och de gifte sig 1954.

De köpte en bostad som låg i närheten av hans praktik. Fastän de inte kunde få några barn hade de ett

underbart, kärleksfullt äktenskap. De arbetade, de reste, han målade och hon fortsatte att spela sin musik. Livet var gott i många år.

Ward gick bort 1985. Vinca bodde kvar i deras hem till omkring 1999 när hon började känna sig angelägen om att flytta. Hon hade ett stort hus, större än vad hon behövde, och ville ha en förändring. Hon upptäckte ett litet samhälle som passade henne i Haines i Alaska. Hon slog sig ner där och det skulle ha varit slutet på berättelsen om inte missionärerna hade knackat på dörren ännu en gång 2006.

Slutligen, efter många chanser och många år, var det rätt tid.

”Jag hade egentligen aldrig vetat så mycket om religion”, säger Vinca, ”men jag visste en del som fick mig att ställa frågor om sådant som hade gjort mig besviken eller verkat konstigt.

När jag lärde mig om det här evangeliet verkade allting så förnuftigt: frälsningsplanen, vad som förväntas av oss, löftena vi ger, Mormons bok. Jag tycker särskilt mycket om kyrkans lära om tempelarbete för dem som har dött utan att ha fått veta något om evangeliet. Det kändes bra. Det var något som jag kunde acceptera därför att det var klart och tydligt för mig, som att komma hem.

Jag gjorde äntligen det som jag skulle ha gjort för länge sedan. Jag vet inte varför det tog så lång tid. Jag hade träffat många underbara människor, och alla hade något inflytande på mitt beslut att bli medlem i kyrkan. Det tog många år, men att döpas var det bästa jag någonsin har gjort.”

Vinca döptes den 14 oktober 2006 — på sin makes födelsedag. Bara ett år senare besökte hon templet för första

gången och beseglades till Ward (med hjälp av en ställföreträdare) för tid och all evighet. För Vinca var upplevelsen att besöka templet och beseglas till sitt livs kärlek ”otroligt, vackert”.

Efter att ha fått denna stora välsignelse att beseglas till sin älskade make, vill Vinca nu ge templets välsignelser till sina släktingar. Fastän hon är 86 år gammal och lider av njursvikt så känner hon sig motiverad.

”Jag hoppas att min make och hans föräldrar och mina föräldrar och mina egna bröder och systrar tar emot evangeliet. Jag har mycket tempelarbete att utföra.

Ett av mina främsta projekt i livet nu är att utföra så mycket tempelarbete jag kan, att släktforska så mycket som möjligt. Jag känner att jag har en anledning att bo här. Även om jag lever tills jag är 100 så är det okej. Jag har saker att göra nu. Det känns verkligen bra att kunna göra det.”

När Vinca vänder tillbaka blicken mot sitt hus för att gå in är hon fylld av det hopp som kommer från Jesu Kristi evangelium. Att vara medlem i kyrkan ”har varit en välsignelse på oräkneliga sätt. Jag har sinnesfrid. Jag känner mig starkare. När allt är så vackert så tänker jag: ’Å, det här är himmelriket.’ Det gör mig tacksam över att leva.”

Vinca har ett tacksamt hjärta — därför att evangeliets eld och hoppet om en evighet tillsammans med sin älskade make brinner starkt inom henne. ■

Mer om att stärka äktenskapet finns i L. Whitney Clayton, ”Äktenskapet, se och lär”, Liahona, maj 2013, s. 83.

KYRKONYTT

Gå till news.lds.org för fler nyheter om och händelser i kyrkan.

Nya områdesledare utsedda

Första presidentskapet har tillkännagett följande ändringar i områdesledarskapen från och med den 1 augusti 2013. Alla medlemmar i områdespresidentskapen tillhör de sjuttios första eller andra kvorum. ■

Presidentskapet för de sjuttio

Ronald A.
Rasband
**Hjälper till med
alla områden**

L. Whitney
Clayton
**Utah Nord
Utah
Salt Lake City
Utah Syd**

Donald L.
Hallstrom
**Nordamerika
Nordöst**

Tad R.
Callister
**Nordamerika
Sydväst**

Richard J.
Maynes
**Nordamerika
Nordväst
Nordamerika
Väst**

Craig C.
Christensen
**Idaho
Centrala
Nordamerika**

Ulisses
Soares
**Nordamerika
Sydöst**

Afrika Sydöst

Carl B.
Cook
**förste
rådgivare**

Dale G.
Renlund
president

Kevin S.
Hamilton
**andre
rådgivare**

Afrika Väst

Terence M.
Vinson
**förste
rådgivare**

Legrand R.
Curtis Jr.
president

Edward
Dube
**andre
rådgivare**

Asien

Larry Y.
Wilson
**förste
rådgivare**

Gerrit W.
Gong
president

Randy D.
Funk
**andre
rådgivare**

Asien Nord

Koichi
Aoyagi
**förste
rådgivare**

Michael T.
Ringwood
president

Scott D.
Whiting
**andre
rådgivare**

Brasilien

Jairo
Mazzagardi
**förste
rådgivare**

Claudio R. M.
Costa
president

Eduardo
Gavarret
**andre
rådgivare**

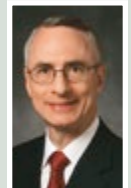
Karibien

J. Devn
Cornish
**förste
rådgivare**

Wilford W.
Andersen
president

Claudio D.
Zivic
**andre
rådgivare**

Centralamerika

Kevin R.
Duncan
**förste
rådgivare**

Carlos H.
Amado
president

Adrián
Ochoa
**andre
rådgivare**

Europa

Patrick
Kearon
**förste
rådgivare**

José A.
Teixeira
president

Timothy J.
Dyches
**andre
rådgivare**

Europa Öst

Randall K.
Bennett
**förste
rådgivare**

Larry R.
Lawrence
president

Per G.
Malm
**andre
rådgivare**

Mexiko

Benjamín
De Hoyos
**förste
rådgivare**

Daniel L.
Johnson
president

Arnulfo
Valenzuela
**andre
rådgivare**

Mellanöstern/Afrika Nord

Bruce D.
Porter

Bruce A.
Carlson

**Administreras från
huvudkontoret**

Stillahavsområdet

Kevin W.
Pearson
**förste
rådgivare**

James J.
Hamula
president

O. Vincent
Haleck
**andre
rådgivare**

Filippinerna

Ian S.
Ardern
**förste
rådgivare**

Brent H.
Nielson
president

Larry J.
Echo Hawk
**andre
rådgivare**

Sydamerika Nordväst

W. Christopher
Waddell
**förste
rådgivare**

Juan A.
Uceda
president

C. Scott
Grow
**andre
rådgivare**

Sydamerika Syd

Jorge F.
Zeballos
**förste
rådgivare**

Walter F.
González
president

Francisco J.
Viñas
**andre
rådgivare**

F. Michael Watson
i de sjuttios kvorum

Lydnad:

TRONS KÄNNETECKEN

Må vi sträva efter att lyda buden, följa den gudomliga vägledningen från Herrens utvalda tjänare och ta emot de utlovade välsignelserna av honom.

L ydnad mot Guds lagar och befallningar har varit och kommer alltid att vara nödvändiga för dem som vill ta emot Frälsarens utlovade välsignelser.

I maj 1833 fick profeten Joseph Smith en uppenbarelse i vilken Herren förkunnade:

”Sanningen är kunskapen om tingen som de är och som de var och som de kommer att vara ...

och ingen människa mottar fullheten om hon inte *håller [Guds] bud*.

Den som håller hans bud mottar sanning och ljus, tills hon är förhärligad i sanningen och vet allting” (L&F 93:24, 27–28; kursivering tillagd).

Genom att studera och följa sanningarna som finns i evangeliets lagar och förordningar lär vi oss och tar emot evangeliets utlovade välsignelser. Enligt vår himmelske Faders visdom och ordning blir sanningarna som vägleder sista dagars heliga tillgängliga för alla Guds barn. För, som

han förkunnade: ”Detta är mitt verk och min härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan” (Mose 1:39).

Vår älskade profet, president Thomas S. Monson, har sagt: ”Lyd Guds lagar. En kärleksfull himmelsk Fader har givit dem till oss. Om vi lyder dem blir vårt liv rikare och mindre komplicerat. Våra utmaningar och problem blir lättare att bära. Vi får del av Herrens utlovade välsignelser. Han har sagt: ’Herren fordrar hjärtat och ett villigt sinne, och de villiga och lydiga skall i dessa sista dagar äta Sions lands goda.’”¹

President Monsons ord påminner om en tid för länge sedan när Nephi förkunnade för sin far: ”Jag skall gå och göra det som Herren har befallt, ty jag vet att Herren inte ger människobarnen några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem” (1 Nephi 3:7).

Ofta har de som vill räknas bland de troende redan en önskan att lydigt följa sanningen. Så var fallet med de 42 personer som var med på en distriktskonferens i Kananga i Demokratiska republiken Kongo. Lydiga mot Andens maningar och med tro i varje fotsteg hade de gått i sex dagar för att kunna vara med på konferensen.

En barnsång påminner oss om vår plikt och inriktning:

*Jag skall utföra allt som Herren har befallt.
En väg bereder Herren Gud; jag lyda vill
hans bud.²*

När vi tänker på rådet från vår profet att trofast hålla buden och när vi erinrar oss Nephis svar till sin far, blir vi ett välsignat folk.

Profeten Joseph följde uppmaningen från ängeln Moroni och berättade vad som hade hänt för sin jordiska far. När Joseph Smiths far fick veta att hans son skulle anförtrons guldplåtarna sade han "att det var från Gud och sade åt mig att gå och göra som budbäraren hade befallt" (Joseph Smith — Historien 1:50). Något mindre än lydnad mot råden som Joseph hade fått både från himlen och jorden skulle ha ändrat historiens gång.

När kan vi döpas?

Våra missionärer ber och går ut och arbetar. De litar på att Herren inte ger några befallningar till dem utan att bereda en väg så att de får framgång genom sin lydnad och villighet att tjäna. De litar på hans löfte: "Den som tar emot er, hos honom skall även jag

vara, ty jag skall gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er" (L&F 84:88).

Många som söker sanningen följer villigt våra missionärers undervisning. Ofta har de som vill räknas bland de troende redan en önskan att lydigt följa sanningen. De är också villiga att gå ut och arbeta.

Så var fallet med de 42 personer som var med på en distriktskonferens i Kananga i Demokratiska republiken Kongo. De lydde Andens maningar och med varje steg i tro hade de gått i sex dagar för att kunna vara med på konferensen. De kom villigt dit eftersom de hade läst och hört återställsens sanningar, de hade börjat följa tillhörande principer och de hade en önskan att bli medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.³

Lydiga mot Andens maningar och med tro i varje fotsteg hade de gått i sex dagar för att kunna vara med på konferensen. Deras första fråga till den presiderande auktoriteten när de kommit fram var: "När kan vi döpas?"

De insåg att Herren så småningom skulle göra det möjligt för missionärer att undervisa dem i deras hem och ge dem sanningen de hade sökt efter så länge. Omkring 200 andra som inte kunde företa den sex dagar långa vandringen väntade på att få höra att missionärer snart skulle söka upp dem.

En bön i tro

I landet Angola hotade en del motstånd att omintetgöra de trofasta och lydiga heligas önskan att få se evangeliet slå rot i landet. Herren hade sänt sina tjänare för att öppna

dörren till missionsarbetet, men kvällen innan de skulle resa hade de fortfarande inte fått sina visum. När kyrkans representanter besökte immigrationsmyndigheten angående förseningen avvisades de.

Med godkännande från första presidentskapet att inviga Angola för missionsarbete väntade äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum och andra på att få svar i Johannesburg i Sydafrika. Samtidigt försökte den trofasta medlemmen Paulina Lassalet da Cunha Gonçalves att öppna vad som verkade vare en stängd dörr. Hon hoppades få en inbjudan per brev som skulle ge kyrkan tillstånd att få tillträde till Angola. När de väl var där kunde de ordna med nödvändiga visum.

När det bara var några minuter kvar innan immigrationsmyndigheten stängde i Angola, hade äldste Christofferson ett möte med dem som väntade i kontoren för området Afrika Sydöst. Sedan knäböjde han i bön och bad vår himmelske Fader ingripa. Omedelbart efter hans bön i tro undertecknades breven med godkännande. En kärleksfull Fader i himlen hade berett vägen för invigningsdagen. På begäran av äldste Christofferson uppsändes en ödmjuk tacksägelsebön för underverket som skett.⁴

Orden i en primärsång klingar vackert och omisskännligt:

Himmelske Fader, är du alltid där?

Hör du vart barn som ber till dig från jorden här?⁵

Ja, han är där. Och ja, han hör alla sina lydiga barns böner.

Lydnad har varit utmärkande för profeterna, och den här källan till andlig styrka är tillgänglig för alla som trofast följer Guds tjänare. President Monson har kungjort för de heliga behovet av att följa buden, för "då finner [de] trygghet, då finner [de] frid".⁶

Må vi sträva efter att lyda buden, följa den gudomliga vägledningen från Herrens utvalda tjänare och ta emot de utlovade välsignelserna av honom. ■

SLUTNOTER

1. Thomas S. Monson, "Tro, lydnad och uthållighet", *Liahona*, maj 2012, s. 128.
2. "Nephis mod", *Barnens sångbok*, s. 65.
3. Jag var med på distriktskonferensen i Kananga som 42 undersökare kom till.
4. Jag hade förmånen att själv få se händelserna i Johannesburg och att åtfölja äldste Christofferson till Angola. För en nyhetsrapport om hans och äldste Jeffrey R. Hollands besök till Afrika, se "Apostles Bless Two African Nations", *Church News*, 6 nov. 2010, s. 8–10.
5. "Barnets bön", *Barnens sångbok*, s. 6.
6. "Håll alla buden", *Barnens sångbok*, s. 68.

Lydnad har varit utmärkande för profeterna, och den här källan till andlig styrka är tillgänglig för alla som trofast följer Guds tjänare.

Tillflykt I EVANGELIET

Medlemmarna i Kenya utmärker sig när de följer evangeliet och skapar en tillflykt undan världen.

Matthew D. Flitton

Kyrkans tidningar

Med över tre miljoner invånare är Nairobi den mest tätbefolkade staden i östra Afrika. Det är en hektisk plats full av bilar, lastbilar och *mutatus* — skåpbilar som används i ett privat bussystem — som rusar genom gatorna. Det är en stad med järnvägar, turism och industrier och platsen för kontinentens näst äldsta börshandel.

Men lite längre söderut, mindre än en mil från hjärtat av Kenyas huvudstad, kommer man till den stilla landsbygden. I Nairobis nationalpark är marken skyddad och ser ut som den gjorde för hundratals år sedan. Med stadens silhuett i bakgrunden ser man giraffer, bufflar, gnuer, zebbor, flodhästar, koantiloper, älgantiloper och noshörningar gå och beta. Lejon sover under akaciaträden. Parken ger de här djuren en tillflyktsort undan civilisationens tryck.

Runtom i Kenya finns mindre tillflyktsorter av ett annat slag. Kyrkans medlemmar har skapat tillflyktsorter undan världens tryck. Genom att följa evangeliet skapar de heliga platser att stå på (se L&F 45:32; 87:8).

Opra Ouma

Värderingar ger styrka

Opra Ouma säger att hon får styrka att följa evangeliet genom att tänka på unga kvinnors värderingar. "Även när jag inte är tillsammans med andra ensamstående unga vuxna kan jag, när jag är ute i världen, tillämpa unga kvinnors värderingar och vara trygg", säger hon.

Opra hörde talas om de här värderingarna innan hon döptes. När Opra var 17 år såg hon missionärerna ute på en gata och undrade vilka de var. Hon studerade evangeliet i ett år och döptes efter att ha fyllt 18. De sista dagars heligas gemenskap stärker henne andligt.

"När jag är i kyrkan med andra unga ensamstående vuxna känner jag mig trygg, men när jag är utanför känner jag mig inte så trygg eftersom jag för det mesta är den enda medlemmen i gruppen", säger hon. "Ibland är det svårt eftersom världens normer och kyrkans normer skiljer sig helt åt."

Håller fast vid ledstängen

Skriftstudier har hjälpt Stephen Odhiambo Mayembe att hitta svaren som han säger att vi inte kan hitta själva.

"Genom att studera skrifterna kan vi få svar på några av problemen vi har i vårt dagliga liv", säger han. "Och genom att studera skrifterna får vi modet att härda ut till änden eftersom skrifterna alltid är där och undervisar och talar om för oss vad vi ska göra."

Genom att studera Mormons bok fick Stephen ett vittnesbörd om kyrkan. Under ett besök hos en faster som var medlem bjöd hon med honom till kyrkan. När han hade börjat läsa Mormons bok bad han om att få veta om den var sann, och han fick svar.

Han säger att genom att läsa skrifterna får han hjälp att följa kyrkans normer också när andra runtomkring honom ifrågasätter hans tro. "Sedan jag har blivit medlem i kyrkan har min tro stärkts, och därför kan jag säga att jag inte

FÖLJ EVANGELIETS NORMER

”Vi måste vara på vår vakt i en värld som fjärrmat sig så långt från det som är andligt. Det är nödvändigt att vi förkastar allt som inte stämmer med våra normer, och därmed vägrar avstå från det vi önskar oss mest: evigt liv i Guds rike. Stormarna slår ändå mot vår dörr emellanåt, för de är en oundviklig del av vår jordiska erfarenhet. Men vi är långt bättre rustade att hantera dem, att lära av dem och att övervinna dem om vi har evangeliet i centrum och Frälsarens kärlek i hjärtat.

President Thomas S. Monson, ”Stå på heliga platser”, *Liahona*, nov. 2011, s. 83–84.

Stephen Odhiambo Mayembe

kan rubbas [se Jakob 7:5]”, säger han.

Väntar på Herren

Sharon Poche har upptäckt att beslutet att vara annorlunda gör det lättare att följa evangeliet. Hon är fast besluten att hålla buden, och hennes vänner respekterar det valet. Hon väljer att hålla sig borta från situationer som kan göra det svårt att leva rättfärdigt.

”När man befinner sig på den linjen, den ytterst tunna linjen, blir det svårt eftersom man kan falla när som helst”, säger hon om linjen mellan gott och ont.

Sharon hittade kyrkan som fjortonåring, när hennes mamma bestämde sig för att döpas. Det krävdes stor ansträngning att läsa

Mormons bok eftersom Sharon, som tillhör Nandistammen, har kalenjin som modersmål. Trots svårigheterna började hon studera Mormons bok på engelska. ”Jag hade en känsla av att det här var något bra och hade en varm känsla inom mig, så jag fortsatte. Jag bad tills jag visste att den var sann”, säger hon.

Sharon ville döpas, men hennes pappa tillät det inte. Så i fyra år gick Sharon i kyrkan och var med på seminariet och ungdomsaktiviteter medan hon väntade på en chans att få bli medlem i kyrkan.

När Sharon blev 18 döptes och

konfirmerades hon. Hon gick på college och studerade psykologi. Hon gifte sig med Joseph Poche i februari 2013. En kort tid därefter reste de till templet i Johannesburg i Sydafrika för att beseglas. Hon säger att genom att studera evangeliet har hon fått hjälp att fokusera på det som är viktigt i en värld som lätt kan vara distraherande.

"Jag vet vad livet handlar om och varför vi är här på jorden" säger hon. "Den kunskapen hjälper mig att fokusera på det som är viktigast.

Ökande styrka

I Nairobis nationalpark finns en tillflyktsort för svarta noshörningar. Där föds dessa utrotningshotade djur upp och flyttas till andra parker för att djurbeståndet ska återställas;

FOTOGRAFIMED TILLSTÅND AV SHARON POCHÉ

Joseph och Sharon Poche

noshörningarna har varit nära att utrotas. Platsen har erkänts som en av de mest framgångsrika och viktiga tillflyktsorterna i Kenya.

På liknande sätt är evangeliet en tillflyktsort dit kyrkans medlemmar kan komma, bli stärkta, få mod att sprida evangeliet och skapa fästningar av tro. ■

Mer information om ämnet, se Robert D. Hales, "Stå starka på heliga platser", Liahona, maj 2013, s. 48.

Nedan: Noshörningar betar i Nairobis nationalpark.

Dallin H. Oaks

i de tolv apostlarnas
kvorum

I HANS EGEN TID, PÅ hans eget sätt

*Uppenbarelse är något verkligt. Den kommer på
Herrens sätt och enligt Herrens tidsschema.*

Jag vill ta upp några principer som kan tillämpas på all kommunikation från Anden — kommunikation till den som undervisar, till den som vill lära sig och till alla medlemmar i kyrkan.

Först bör vi inse att Herren talar till oss genom Anden i sin egen tid och på sitt eget sätt. Många människor förstår inte den här principen. De tror att när de är beredda och när det passar dem, så kan de ropa till Herren och då kommer han genast att svara, till och med exakt på det sätt som de själva bestämt. Uppenbarelse kommer inte på det sättet.

Kvalificerad för uppenbarelse

Grundläggande för varje ansträngning att ta emot uppenbarelse är en beslutsamhet att göra allt vi kan av egen kraft och eget omdöme. Det innebär att vi behöver tjäna och arbeta.

Att fortsätta tjäna och arbeta är ett viktigt sätt att kvalificera sig för att få uppenbarelse. I mina studier av skriften har jag lagt märke till att de flesta uppenbarelserna till Guds barn kommer när de är på väg, inte när de sitter i sina boningar

och väntar på att Herren ska tala om för dem vilket deras första steg ska vara.

Det är till exempel värt att notera att uppenbarelsen som är känd som "Herrens ord och vilja beträffande Israels läger" (L&F 136:1) inte gavs i Nauvoo när de tolvskvorum planerade uttåget från Nauvoo under de sorgliga dagarna efter profetens martyrdöd 1844. Inte heller gavs den på Mississippiflodens västra strand. Den gavs i Winter Quarters i Nebraska, efter att de heliga hade tillbringat ett fruktansvärt år med att färdas från Nauvoo västerut över Iowa till tillfälliga läger längs Missourifloden. Uppenbarelsen om hur de heliga skulle ledas över slätterna gavs den 14 januari 1847 när de heliga redan hade färdats en tredjedel av vägen mot bergens dalgångar.

Vi får maningar från Anden när vi har gjort allt vi kan, när vi är ute i solen och arbetar, inte när vi sitter i skuggan och ber om vägledning för hur vi ska ta det första steget. Uppenbarelse kommer när Guds barn är på väg.

Så vi gör allt vi kan. Sedan väntar vi på Herrens uppenbarelse. Han har sitt eget tidsschema.

Rätt tid och rätt typ

För omkring 35 år sedan, när jag var rektor för Brigham Young-universitetet, gjorde vi upp planer för hur vi skulle övertala Förenta staternas president att komma och tala vid universitetet. Vi hade särskilda tidpunkter som skulle passa oss, och det finns vissa saker vi ville att han skulle tala om och göra medan han var där. Men vi var kloka nog att veta att vi inte kunde kontakta Förenta staternas främsta auktoritet och inbjuda honom att komma till BYU och tala till 26 000 personer, och sätta upp villkor för hans närvaro.

Vi visste att för att kunna bjuda dit presidenten behövde vi säga: "Vi välkomnar dig närhelst du kan

komma och för hur länge du väljer att vara här och för vadhelst du väljer att säga och göra medan du är här. Vi anpassar helt våra tidsscheman och våra arrangemang till ditt besök."

Om nu detta är sättet som en grupp på 26 000 personer måste närma sig en nations främste auktoritet, borde det inte förvåna oss att en person — hur viktig han eller hon än må vara — inte kan sätta upp villkor för eller påtvinga personliga tidsmätt på ett besök eller

på kommunikation från universums högste auktoritet.

Faktum är att Herren uppenbarade den här principen för sina barn i den storslagna uppenbarelse som finns i 88:e kapitlet i Läran och förbunden. Herren sade: "Närma er mig och jag skall närma mig er, sök mig flitigt och ni skall finna mig, be och ni skall få, bulta och det skall öppnas för er" (vers 63).

Därefter förkunnade Herren att om vi har blicken fäst på hans ära ska hela vår kropp vara fylld med ljus och vi ska förstå allting. Sedan fortsatte hans undervisning med följande storslagna löfte: "Heliggör er därför så att ni har endast Gud i sinnet, och de dagar skall

komma då ni skall se honom, ty han skall ta slöjan från sitt ansikte för er, och *det skall ske i hans egen tid och på hans eget sätt och enligt hans egen vilja*" (vers 68; kursiveringen tillagd).

Principen som framlades i den uppenbarelsen kan tillämpas på all kommunikation från vår himmelske Fader. Vi kan inte tvinga fram andliga ting.

I de flesta fall är "hans eget sätt" inte i ett åskdån eller ett bländande ljus utan vad skrifterna kallar en stilla och mild röst" (se 1 Kung. 19:12; 1 Nephi 17:45; L&F 85:6). En del har missförstått den här principen. Som en följd därav har vissa bara tittat efter de stora manifestationerna som

*Vi måste inse att
Herren sällan talar
högt. Hans budskap
kommer nästan alltid
som en viskning.*

Av uppenbarelserna till Hyrum Smith (ovan) och Oliver Cowdery lär vi oss att Gud undervisar oss genom sin andes kraft som upplyser vårt sinne och talar frid till oss angående det vi har frågat om.

upptecknats i skrifterna och gått miste om den stilla och milda rösten som getts till dem. Det är som att bestämma sig för att bara lära sig av en lärare som ropar och vägra lyssna på ens den visaste undervisning som kommer som en viskning.

Vi måste inse att Herren sällan talar högt. Hans budskap kommer nästan alltid som en viskning.

Uppenbarelse som upplysning och frid

En av de bästa beskrivningarna av hur Anden undervisar oss finns i uppenbarelsen som gavs till Oliver Cowdery i Harmony, Pennsylvania i april 1829. I den här uppenbarelsen sade Herren till Oliver:

”Ja se, jag skall *tala till ditt förstånd och till ditt hjärta* genom den Helige Anden, som skall komma över dig och som skall bo i ditt hjärta.

Och se, detta är uppenbarelsens ande” (L&F 8:2–3; kursivering tillagd).

På liknande sätt talade profeten Joseph Smith om uppenbarelsens ande som ”ren intelligens” varigenom ”ni plötsligt [kan] få vissa tankar och idéer”.¹ I en annan uppenbarelse blev Oliver påmind om att han hade

frågat Herren och att ”närhelst du har frågat har du fått undervisning av min Ande” (L&F 6:14). Hur kom den undervisningen? ”Se, du vet att du har frågat mig och att jag *upplyste ditt förstånd*” (vers 15; kursivering tillagd). Samma undervisning upprepades i en uppenbarelse till Hyrum Smith i vilken Herren sade: ”Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Jag skall ge dig av min Ande, som skall *upplysa ditt förstånd, vilket skall fylla din själ med glädje*” (L&F 11:13; kursivering tillagd). Det här är stor-slagna beskrivningar av hur Herren kommunicerar med oss genom sin ande.

I en annan uppenbarelse till Oliver Cowdery påminde Herren honom om den gång han hade bett om att få veta ”sanningen om dessa ting” (L&F 6:22). Och Herren beskrev hur han hade besvarat den bönen och gett Oliver en uppenbarelse: ”*Talade jag inte frid till ditt sinne* om detta? Vilket större vittnesbörd kan du få än det som kommer från Gud?” (vers 23; kursivering tillagd).

Av de här uppenbarelserna lär vi oss att Gud undervisar oss genom sin andes kraft, som *upplyser våra sinnen* och *talar frid* till oss angående det som vi har frågat om.

Herren kommunicerade inte med Adam omedelbart efter att han hade lytt befallningen att offra den förstfödde i sina flockar. Skriftstället: "Och efter många dagar visade sig en Herrens ängel för Adam" (Mose 5:6).

Uppenbarelse är en känsla

Vi lär oss också av de här uppenbarelserna att detta att få undervisning av Anden inte är något passivt. Herrens kommunikation kommer för det mesta inte förrän vi har studerat frågan i vårt eget sinne. Sedan får vi en bekräftelse.

Processen förklarades för Oliver Cowdery i en annan uppenbarelse som han fick i Harmony i april 1829. Herren beskrev varför Oliver inte hade kunnat översätta Mormons bok:

"Se, du har inte förstått. Du antog att jag skulle ge dig den, när det enda du tänkte på var att be till mig.

Men se, jag säger dig, att *du måste utforska det i ditt eget sinne*. Sedan måste du fråga mig om det är rätt, och om det är rätt skall jag få ditt hjärta att brinna inom dig, därför *skall du känna att det är rätt*" (L&F 9:7–8; kursivering tillagd).

Det här kan vara en av de viktigaste och mest missförstådda läroarna i hela Läran och förbunden. Andens undervisning kommer ofta i form av känslor. Detta faktum är av yttersta betydelse, ändå förstår några inte dess rätta innebörd. Jag känner till personer som tror att de aldrig fått en bekräftelse från den Helige Anden eftersom de aldrig känt att deras hjärtan har brunnit inom dem. Den brinnande känslan är

enligt mig inte en känsla av hetta som från en värmekälla, utan en känsla av frid och värme och lugn och godhet.

Uppenbarelse är inte konstant

Uppenbarelse är inte konstant. Herrens sätt begränsar hur ofta han talar till oss genom sin ande. Vissa som inte förstår det har missletts eftersom de har förväntat sig att få uppenbarelser för ofta.

President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, har sagt följande om hur Anden verkar: "Jag har lärt mig att starka, gripande andliga upplevelser inte kommer till oss särskilt ofta."²

För att illustrera detta kan vi tänka på vad vi får lära oss om våra första föräldrar efter att de drevs ut ur Edens lustgård och utestängdes från Herrens närhet. Herren gav Adam en befallning att han skulle offra den förstfödde i sina flockar som ett offer till Herren. Han lydde. Kommunicerade Herren med honom omedelbart? I skrifterna står det: "*Och efter många dagar visade sig en Herrens ängel för Adam*" (Mose 5:6; kursivering tillagd).

William E. Berrett, en av våra främsta evangelielärare som verkade som administratör vid BYU och för Kyrkans utbildningsverksamhet, sade följande om konstant eller

fortlöpande uppenbarelse: "De som ber om att Anden ska ge dem omedelbar vägledning i varje liten sak gör sig mottagliga för falska andar som alltid tycks vara redo att besvara vår vädjan och förvirra oss. ... De som jag har funnit vara de mest förvirrade i den här kyrkan är de som söker personlig uppenbarelse om allting. De vill ha en personlig försäkran från Anden från morgon till kväll om allt de gör. Jag säger att de är de mest förvirrade eftersom det ibland verkar som om svaren kommer från fel källa."³

Profeten Joseph Smith sade något liknande: När de heliga ber "vid nådens tron", sade han, ska de inte be om oviktiga saker utan "be innerligt om de största gåvorna".⁴ Det är en viktig princip. Vi ber oupphörligt om vägledning, men vi bör inte förvänta oss *oupphörlig* uppenbarelse. Vi förväntar oss *fortsatt* uppenbarelse, vilket är en fortsatt försäkran om uppenbarelse närhelst vi söker vägledning och våra omständigheter är sådana att en vis och kärleksfull Herre väljer att ge det till oss.

Uppenbarelse och vittnesbörd

Syner inträffar. Röster hörs från andra sidan slöjan. Jag vet det. Men sådana upplevelser är sällsynta. Och när vi får en stor och ovanlig upplevelse talar vi sällan om det eftersom vi blivit uppmanade att inte göra det (se L&F 63:64) och eftersom vi förstår att uppenbarelsens kanaler stängs om vi visar upp sådant för världen.

De flesta uppenbarelsen kommer till kyrkans ledare och medlemmar genom den stilla och milda rösten eller genom en känsla i stället för en syn eller en röst som talar hörbara ord till oss. Jag vittnar om att sådan uppenbarelse är verklig, som jag har lärt känna som en välbekant, ja, daglig, upplevelse som vägleder oss i Herrens verk.

En del personer som inte förstår uppenbarelsens principer väntar med att erkänna sitt vittnesbörd eller sin andliga utveckling tills de har upplevt något mirakulöst. De inser inte att för de flesta — särskilt för dem som har vuxit upp i kyrkan — är den dyrbara uppenbarelse som ger oss ett vittnesbörd inte en enstaka händelse utan en process. Äldste Bruce R. McConkie (1915–1985) sade: "Att födas på nytt är något som sker gradvis, förutom i några få fall

som är så mirakulösa att de upptecknats i skrifterna. När det gäller kyrkans medlemmar i allmänhet, föds vi på nytt gradvis, och vi föds på nytt till större ljus och större kunskap och en större önskan att vara rättfärdiga allteftersom vi håller buden."⁵

Vi bör inse att Herren talar till oss i sin egen tid och på sitt eget sätt. Det sker vanligtvis genom det skrifterna kallar den stilla och milda rösten och som upplyser oss. Vi är ofta förpliktade att handla enligt vårt bästa omdöme, underkastade Andens återhållande intryck om vi har överskridit tillåtna gränser.

Uppenbarelse är något verkligt. Den kommer på Herrens sätt och

enligt Herrens tidsschema.

Jag vittnar om att detta är sant. Vi har den Helige Andens gåva, rätten till Andens ständiga sällskap för att vittna om Fadern och Sonen, för att leda oss i sanning, för att lära oss allting och för att påminna oss om allting (se Joh. 14:26; 16:13). ■

Från ett tal till nya missionspresidenten den 27 juni 2001.

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 131.
2. Boyd K. Packer, *That All May Be Edified* (1982), s. 337.
3. William E. Berrett i *The Holy Ghost* (1989) av Joseph Fielding McConkie och Robert L. Millet, s. 29–30.
4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 130.
5. Bruce R. McConkie, "Jesus Christ and Him Crucified", i *Brigham Young University 1976 Speeches* (1977), s. 5.

LEDARENS VÄG TILL uppenbarelse

Lokala prästadöms- och biorganisationsledare tar upp fyra principer som har hjälpt dem att agera med inspiration i sina ämbeten.

Richard M. Romney

Kyrkans tidningar

När jag fick kallelsen kände jag mig överväldigad”, säger en grenspresident som nu har verkat i flera år. ”Jag hade tro på att min himmelske Fader visste hur han skulle välsigna medlemmarna och deras familjer, men hur kunde jag veta vad han ville att *jag* skulle göra för att hjälpa dem?”

Presidenten kände till två principer som hade stärkt honom som nyomvänd till kyrkan och som ung far: skriftstudier och bön. Så han började göra det med ett nytt ändamål.

”När jag gjorde det kände jag att jag skulle läsa det som står i Läran och förbunden 9:8: ’Utforska det i ditt eget sinne. Sedan måste du fråga [Herren] om det är rätt.’ När jag läste de där orden på nytt visste jag att Herren redan ledde mig på vägen mot uppenbarelse.”

Det är en väg som alla ledare måste färdas på för att vara effektiva i sitt ämbete. Och när de söker den inspiration som de är berättigade till, lär de sig om och om igen att vissa evangelieprinciper främjar gudomlig vägledning. Här är fyra av dem.

1. Rådgör tillsammans

”Jag har märkt att även om jag känner mig starkt inspirerad att göra något så har jag blivit ännu säkrare när jag har pratat igenom det med mina rådgivare”, säger en före detta hjälpföreningspresident. ”Ibland bekräftade de helt enkelt att de kände likadant, och vi kunde agera i enighet. Men ibland hjälpte de mig att se sådant som jag inte hade sett tidigare, och då kunde vi antingen ändra på det vi gjorde eller vara mer lyhörda för hur vi skulle göra det. Då kunde vi ändå gå framåt i enighet.”

LITA PÅ INSPIRATIONEN

"Jag känner mig alltid ödmjuk och tacksam när min himmelske Fader talar till mig genom sin inspiration. Jag har lärt mig känna igen den, lita på den och följa den. Gång på gång har jag tagit emot sådan inspiration."

President Thomas S. Monson, "Stå på heliga platser", *Liahona*, nov. 2011, s. 84.

Det finns också råd att få genom att titta i handböckerna, studera generalkonferenstal och be i tro.

"Några av de bästa råd jag får kommer när jag läser talen från generalkonferensen flera gånger", säger Unga kvinnors president i en församling. "När jag sedan knäböjer i bön så frågar jag min himmelske Fader om det jag har studerat och hur jag ska tillämpa de levande profeternas och biorganisationsledarnas undervisning för att hjälpa de unga kvinnorna."

En rådgivare i Söndagsskolans presidentskap i en stav säger: "När vi träffas som presidentskap går vi igenom ett kort avsnitt i *Handbok 2: Kyrkans förvaltning*. När vi regelbundet går igenom anvisningarna som vi redan har fått hjälper Anden oss att hålla oss till riktlinjerna."

"Jag får stor tröst av det faktum att Herrens kyrka är en kyrka av råd", säger en stavspresident. "Det är en härlig upplevelse att presidera i råd där deltagare med stor kombinerad visdom och erfarenhet ber tillsammans och sedan samtalar om det bästa sättet att agera. Deras inspiration gör att jag kan tänka igenom alternativen, lyssna på Anden och sedan med full tillit ta mitt beslut till Herren."¹

Ibland innebär sökandet efter råd att man pratar med någon som har mer kunskap. "Jag försökte hjälpa en familj med ekonomiska problem och kände mig manad att låta dem prata med en broder i församlingen som är ekonomisk rådgivare", säger en nyligen avlöst biskop. "Han kunde hjälpa dem på sätt som jag aldrig hade kunnat göra."

En annan biskop som hade fått höra att biskopar behöver låta andra församlingsledare gå in och göra sin plikt, återger följande upplevelse: "En änka i vår församling vill få besök av biskopen minst en gång i veckan. För henne var det bara ett besök

från biskopen som dög. Jag försökte besöka henne så ofta som möjligt, men jag hade många ansvarsuppgifter, bland annat små barn. Slutligen gick jag för att besöka henne igen tillsammans med en av mina rådgivare.

"Medan vi pratade kände jag mig manad att säga: 'Kära syster, du vet att jag älskar dig som din biskop. Och eftersom jag älskar dig så mycket har jag bett två av våra trofasta bärare av melkisedekska prästadömet och två av våra underbara hjälpföreningssystrar att kontakta dig minst en gång i månaden, eller oftare om du behöver det. De rapporterar till mig om du har några behov eller problem. Går det bra för din del?' 'O ja', sade hon. Jag frågade om hon ville veta vad de hette och hon sade ja. När jag berättade det sade hon: 'Det är mina hemlärare och besökslärare!' Och jag sade: 'Nu förstår du hur Herren har ordnat så att vi kan vaka över dig.'"

2. Lyssna med omsorg

Ledare säger också att förmågan att lyssna och urskilja är till hjälp när man söker inspiration.

"När vi träffar systrarna försöker jag höra mer än deras ord", säger en hjälpföreningspresident i en församling. "Ibland kan jag med hjälp av Anden känna att de behöver hjälp. Jag känner mig välsignad över att jag kan se det i deras ögon eller på deras uppträdande. Ibland har jag till och med sagt: 'Jag är din hjälpföreningspresident och jag känner att du behöver något. Hur kan jag hjälpa dig?' Jag känner ofta att jag får inspiration när jag frågar: 'Vad skulle Frälsaren göra?'"

"Jag tycker om hur biskopen lyssnar på systrarna i våra församlingsrådsmöten", säger en primärpresident i en församling. "Han frågar alltid hur det är med oss och lyssnar noga på vad vi har att säga. Han har flera gånger sagt: 'Vi behöver komma ihåg att

När jag vill känna mig uppbyggd och uppmuntrad", säger en biskop, "går jag och sätter mig hos primärbarnen när de sjunger. Det gör mig alltid glad."

det finns många insikter som hustrur, mödrar och ensamstående systrar får."

"Vi behöver också komma ihåg att lyssna med Anden när vi lyssnar", säger en högprästgruppleddare. "Det bästa måttet på en ledares framgång kan vara hans eller hennes förmåga att känna och följa Anden. President Monson har visat det gång på gång."²

3. Stå på heliga platser

Ledare har också upptäckt att vissa platser främjar uppenbarelse mer än andra.

"För mig är templet den plats där jag får störst inspiration", säger en rådgivare i ett biskopsråd. "När jag vill känna mig nära Herren besöker jag hans hus så att jag kan känna mig fri från bekymmer och fokusera på att lyssna på Anden."

"Jag har ett rum hemma som är avsett att vara mitt kontor", säger en stavspatriark. "Jag har bätt Herren göra det till en plats där Anden kan känna sig välkommen. När jag förbereder mig för att ge en välsignelse går jag dit och ber. Det är också där jag har intervjuer och ger välsignelser."

"Våra möteshus är invigda som platser för gudsdyrkan", säger en biskop. "Ibland när jag vill känna frid en kväll under veckan så går jag och sätter mig i kapellet. Jag tänker på medlemmarna i församlingen och hur mycket Frälsaren älskar dem. Eller så sjunger jag en psalm ibland."

"För mig är Primär en helig plats", säger en annan biskop. "När jag vill känna mig uppbyggd och uppmuntrad

går jag och sätter mig hos primärbarnen när de sjunger. Det gör mig alltid glad."

"Bönen kan göra vilken plats som helst till en helig plats", säger en Unga mäns president i en gren. "Jag tänker på uppenbarelsen som profeten Joseph fick när han var i fängelset i Liberty. Han kunde göra det till en helig plats genom att åkalla Herren."

4. Agera med myndighet

"Några av medlemmarna i vår församling tog inte ämbetena på allvar", säger en biskop. "Jag kände att jag kunde hjälpa dem genom att förklara hur vi som biskopsråd hade bätt för att få veta vem som skulle kallas och att vi hade fått ett svar. Jag ville att de skulle veta att Herren, som arbetar genom ledare med myndighet, hade kallat dem. Det gjorde stor skillnad när de visste att kallelsen var inspirerad och att Herren också förväntade sig att de sökte inspiration för att ära det ämbetet."

Han och hans rådgivare hade färdats på vägen mot uppenbarelse, en väg som är öppen för alla kyrkans medlemmar och ledare. Och genom att beskriva vägen de hade färdats på inspirerade de också andra. ■

SLUTNOTER

1. Se M. Russell Ballard, "Samråd i råd", *Nordstjärnan*, juli 1994, s. 25–27.
2. Se till exempel Thomas S. Monson, "Tänk på välsignelserna", *Liahona*, nov. 2012, 86–89.

För ytterligare information om ledarskap, gå till Leadership Training Library (Ledarutbildningsbibliotek) på lds.org/service/leadership.

Skriftstudier

STÄRKER FAMILJEN

STUDERA MED ETT LÖFTE

"När enskilda medlemmar och familjer fördjupar sig i skrift-erna regelbundet och konsekvent, kommer ... andra områden automa-tiskt att förbättras. Vitt-nesbörden ökar. Beslut kommer att stärkas. Familjer beskyddas. Personlig uppenbarelse kommer att flöda."

President Ezra Taft Benson (1899–1994), "Ordets makt", Nordstjärnan, nr 6 1986, s. 82–83.

Bygg en stark grund för dig och din familj genom mer konsekventa och meningsfulla skriftstudier.

Lori Fuller

Kyrkans tidningar

Följande förslag kan hjälpa dig och din familj skörda belöningarna av förbättrade skriftstudier. De här exemplen är bara förslag och kan anpassas till dina personliga behov och familjens behov.

Studera med en fråga i sinnet

Att studera skrifterna på jakt efter svar är ett bra sätt att förbättra dina skriftstudier. Du kan be en bön innan du börjar studera och be om att hitta svaren på just dina frågor. Stryk under skriftställen som tar upp dina frågor medan du

läser. Gör anteckningar i marginalerna i dina skrifter eller i ett separat anteckningsblock.

När ni studerar som familj kan du börja skriftstudierna med att fråga dina barn om de har några frågor som de försöker få svar på. Sök medan ni läser efter skriftställen som besvarar frågorna och stanna upp för att samtala om dem.

Studera ämnesvis

Välj ett ämne som du vill lära dig mer om, till exempel bön, och läs om det iHandledning för skriftstudier. Läs sedan skriftställena som anges under det ämnet iHandledning

AGUSTI

för skriftstudier. Stryk under de verser som är till störst hjälp bland listan över skriftställen. När du har strukit under dina favoritskriftställen om bön har du en personlig referenslista över ämnet. Du kan använda en viss färg för att stryka under alla skriftställen du hittar om ett visst ämne. Välj en annan lära att studera när du är klar och använd en ny färg när du stryker under verserna.

När ni studerar som familj kan ni välja ett ämne tillsammans och ge varje barn i uppgift att tyst läsa några skriftställen och berätta vilket de tyckte bäst om. Det kan ta flera dagar att bli klar med ett ämne, så håll reda på vad ni har lärt er genom att samtala om det och göra anteckningar i slutet av varje studietid.

Studera för att få vägledning

President Henry B. Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, förklarade en gång hur han använde skriftstudierna till att få vägledning i sitt liv och sitt ämbete. Efter att ha bätt till sin himmelske Fader om vad han skulle göra, gjorde president Eyring en lista med svar, färgkodade varje punkt på listan och klistrade in ett exemplar i en lågprisversion av skrifterna. Han sade: "Det första [svaret på listan] var: 'Jag ska vara ett vittne om att Jesus Kristus är Guds Son.' Sedan läste jag i skrifterna och sökte efter sådant som undervisar om hur man vittnar om att Kristus är Guds Son.

Varje gång jag hittade något markerade jag det med blått. Snart hade jag skapat mitt eget ämnesregister över vad jag trodde att Herren ville att jag skulle göra."¹

När ni studerar som familj kan ni välja flera ämnen som ni vill arbeta på tillsammans. Skriv ner ämnena och ha listan på en plats där den syns. Inbjud varje barn medan ni läser att söka efter och stryka under skriftställen som har med ett visst ämne att göra.

Om det är svårt att ens läsa några få verser om dagen och det känns omöjligt att ha några djupare studier, eller om det är en kamp att bara få alla att sitta ner tillsammans så bli inte missmodig och ge inte upp. Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum sade att om det inte finns någon episod av att studera skrifterna som familj som känns särskilt minnesvärd eller ens genomförbar, så kan det här att vi konsekvent gör till synes små saker leda till betydande andliga resultat.²

När vi strävar efter att läsa skrifterna mer regelbundet och förbättra skriftläsningen med meningsfulla studier så välsignar Herren våra ansträngningar. Han vägleder oss när vi strukturerar våra skriftstudier och gör det mer givande för oss och för vår familj. ■

SLUTNOTER

1. "Ett samtal om skriftstudier", *Liahona*, juli 2005, s. 10.
2. Se David A. Bednar, "Flitigare och mer omtänksamma hemma", *Liahona*, nov. 2009, s. 20.

*Man kan göra mer än att ställa frågor
för att få igång en diskussion i ett klassrum.
Vi behöver ställa rätt slags frågor.*

BRA frågor, BRA diskussioner

Jack Lyon

En söndagsskollärare frågar: "Vilka var de två första människorna på jorden?" Hon ser förväntansfullt på sin klass med tonåringar men ingen räcker upp handen. Klassdeltagarna tittar ner på sina fötter eller bläddrar förstrött i skrifterna. "Det är en enkel fråga", säger läraren. "Är det ingen som vet svaret?"

I rummet bredvid frågar läraren som har klassen Evangeliets lära: "Vilken är den viktigaste principen i evangeliet?"

En syster räcker försiktigt upp handen. "Tro?" frågar hon.

"Det är ett jättebra svar", säger läraren, "men inte just det jag söker efter. Någon annan?"

Tystnad.

Lärare ställer frågor därför att de vill att klassdeltagarna ska engagera sig i lektionerna. De inser att elever som engagerar sig lär sig mer än de som bara sitter och lyssnar. Men frågor av den typen som ställdes ovan fungerar oftast inte.

"Vilka var de två första människorna på jorden?" är ingen bra fråga eftersom svaret är så uppenbart att ingen vill svara — eller ser ett behov av att göra det.

"Vilken är den viktigast principen i evangeliet?" är inte heller någon bra fråga. Ingen vet svaret som läraren vill ha utom läraren, som egentligen säger: "Gissa vad det är jag tänker på."

De här frågorna handlar om fakta. De har båda ett

specifikt svar. Men bra diskussioner i klassrummet uppstår genom en annan typ av fråga — konstigt nog från frågor som *inte* har ett specifikt svar. Det är nyckeln.

Ställa frågor som det finns mer än ett svar på

Om du undervisar en klass med vuxna kan du fråga: "Vilken princip i evangeliet har varit viktigast i ditt liv, och varför?" Klassdeltagarna är förmodligen tysta en stund och tänker efter — och det är okej. Om du tar det lugnt och väntar några sekunder så börjar händer komma upp och du får höra om verkliga, innerliga upplevelser som deltagarna har haft med evangeliet. Du märker också att det en person säger får en annan att komma på något också. Det dröjer inte länge förrän klassen har en intressant och inspirerande diskussion!

Om du vill att klassen ska ha en diskussion om något särskilt, som tro, kan du till exempel säga: "I dag ska vi prata om tro, evangeliets första princip." Ställ sedan frågor om tro som inte har ett specifikt svar:

1. "Vad har tro spelat för roll i ert liv?"
2. "Varför tror ni att Frälsaren vill att vi ska ha tro?"
3. "På vilka sätt kan vi utveckla större tro?"

Du får många svar, och när du får det kan du skriva upp dem (i förkortad version) på tavlan. När ni är klara har du

FOTOILLUSTRATION CHRISTINA SMITH

En klassrumsdiskussion är mycket mer än att få deltagarna att ge kommentarer. När allt kommer omkring är det en mycket andlig angelägenhet som kan föra klassen närmare Gud.

en bra lista som du kan använda för att göra en sammanfattning av diskussionen.

Det finns en annan fördel med att ställa frågor som det finns mer än ett svar på: Också de som inte bidrar till diskussionen tänker på frågorna. Deras kunskap och vittnesbörd kan stärkas fastän de inte har sagt något.

Diskutera skrifterna

Frågor som det finns mer än ett svar på kan vara bra under en diskussion om skrifterna. Många lärare tror att ett bra sätt att engagera klassdeltagarna är att be dem läsa ett stycke i skrifterna. Men tyvärr kanske det inte är så. En del är inte bra på att läsa och kan snubbla över vissa ord. Andra klassdeltagare har svårt att höra den som läser.

Den person som är lättast att höra i klassrummet är läraren, som står framför klassen. Dessutom kan läraren göra en paus mitt i ett stycke och ställa en fråga som leder till en diskussion. När du läser följande exempel, försök då se om du kan upptäcka vad läraren gör för att uppmuntra till en diskussion:

Läraren: "I dag ska vi diskutera en välkänd berättelse, liknelsen om den förlorade sonen. Men jag vill att vi inte bara ska tänka på den förlorade sonen utan också på de andra medlemmarna i hans familj. Gå till Lukas 15:11 på sidan 92 i Nya testamentet." (Genom att nämna sidnumret hjälper du elever som kanske inte är så bekanta med skrifterna.)

Efter att ha väntat på att klassdeltagarna ska hitta sidan börjar läraren läsa: "En man hade två söner.

Den yngre sade till sin far: Far, ge mig min del av egendomen. Då delade han sin egendom mellan dem.' Vad finns det som vi redan kan säga om hans familj?" (Lägg märke till att frågan kan ha mer än ett svar.)

Elev: "Fadern verkar vara villig att ge den yngre sonen det han vill ha."

Läraren: "Ja, eller hur? Vanligtvis fick söner inte sitt arv förrän efter det att fadern hade dött. Men fadern verkar vara en kärleksfull och generös man. "Något annat?"

Elev: "Jag tycker att den yngre sonen verkar vara självisk. Det är inte lite han ber sin far om, som fortfarande är i livet."

Läraren: "Nej, just det. Han verkar bara tänka på sig själv. Hur är det med den äldre sonen?"

Elev: "Han är väldigt tyst än så länge." Klassen skrattar.

Läraren: "Ja, och det säger kanske något om hans karaktär. Vi kan vara uppmärksamma på det medan vi fortsätter läsa."

När du läser det här exemplet, vad märker du att läraren gör för att uppmuntra till diskussion? Du kan göra en lista — det är din lista och din tolkning av situationen, så alla dina svar är rätt. Varför? Därför att den första frågan i det här stycket hade mer än ett svar, och så länge som du svarar ärligt på en sådan fråga så kan du inte ge ett felaktigt svar. Om du ställer liknande frågor i ett klassrum gäller det också

klassmedlemmarna, vilket innebär att de snart lär sig att deras kommentarer är välkomna och att de tryggt kan delta.

Dessutom kanske du lade märke till att jag gjorde något för att engagera din hjärna *innan* du började läsa. Jag skrev: "Se, medan du läser, om du kan upptäcka vad läraren gör för att uppmuntra till en diskussion." Jag gjorde det därför att jag visste att det skulle hjälpa dig tänka på vad du läste och förbereda dig för att delta i den här "diskussionen" efteråt.

Läraren i exemplet använde den här metoden två gånger: en gång när han sade: "Jag vill att vi inte bara ska tänka på den förlorade sonen utan också på de andra medlemmarna i hans familj", och en gång när han sade: "Vi kan vara uppmärksamma på det medan vi fortsätter läsa." Båda förslagen ger klassmedlemmarna något att fokusera på så att de är redo att svara på frågor som det finns mer än ett svar på när läraren ställer dem.

Detta hjälper klassmedlemmarna att skapa en anknytning till stycket som lästes. I stället för att bara sitta passivt och titta på så följer de med i texten och tänker faktiskt på skrifterna. Och när de har läst klart är de redo att svara på frågor. Då behöver du bara be dem svara och samordna diskussionen.

Lägg också märke till i den här diskussionen att du faktiskt undervisar *från skrifterna* och inte bara från lärarhandledningen. Lärarhandledningen ska användas till att förbereda lektionen och är en bra resurs för frågor med mer än ett svar, men man bör främst inrikta sig på skrifterna när det gäller undervisning och inläring.

Var fokuserad

Det finns en fara med att diskutera mycket i klassen: Det är lätt att man kommer bort från ämnet. Det är viktigt att du förbereder din lektion väl så att du vet hur du vill att den ska utvecklas och så att du är redo, om så är nödvändigt, att föra tillbaka klassen till diskussionens huvudämne. Vanligtvis behöver du bara ge lite vägledning. "Det var intressant, men jag tror vi har gått ifrån ämnet lite. Vi går tillbaka till vår diskussion om tro nu."

Det hjälper också att ha en tydlig, intressant inledning så att klassmedlemmarna vet vilken inriktning din lektion har. Ha sedan en diskussion som du leder.

Ge slutligen en inspirerande sammanfattning av det som du undervisat om. Orden i en psalm eller dikt ger ofta en bra sammanfattning. President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, har sagt: "Tala om för åhörarna vad du ska prata om, prata om det och tala om för dem vad du har pratat om. Det är en bra metod."¹

Se till att bära ditt vittnesbörd om de sanningar ni samtalar om.

Berätta om känslor och upplevelser

Men en bra diskussion kan ha större inverkan än så. När så är lämpligt inspirerar Anden klassmedlemmarna i det de säger så att de berättar sådant som Herren vill att klassen ska höra. Som Herren sade till sina lärjungar: "Där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem" (Matt. 18:20).

Vi behöver naturligtvis vara försiktiga när det gäller djupt personliga eller heliga upplevelser. Men berättelser från klassmedlemmar kan bidra mycket till en lektion. Som det står i lärarhandledningen för kursen Evangeliets lära: "Berätta om insikter, känslor och erfarenheter som har anknytning till lektionen. Be eleverna göra detsamma."²

En klassrumsdiskussion är mycket mer än att få deltagarna att ge kommentarer. När allt kommer omkring är det en mycket andlig angelägenhet som kan föra klassen närmare Gud.

När du använder de här metoderna får du se hur andligheten och kunskapen om evangeliet ökar, också hos dig själv. I stället för att undra hur du ska fylla hela lektionstiden börjar du få ont om tid. Du får kanske också se en ökning i närvaron eftersom klassdeltagarna vet att de får ta del av en bra diskussion; de får lära av skrifterna, av varandra och av Herrens ande. ■

Författaren bor i Utah i USA.

SLUTNOTER

1. Boyd K. Packer, *Teach Ye Diligently*, reviderad utg. (1991), s. 354–355.
2. *Nya testamentet: Evangeliets lära — Lärarhandledning* (2002), s. vi.

JAG VAKNADE UPP TILL EVANGELIET

Jag uppfostrades av föräldrar som var ateister och som ung man kände jag att livet var helt okej utan Gud. Men det ändrades 1989 när tjocktarmen brast och jag låg i koma i åtta dagar.

Jag har få minnen från min tid på sjukhuset, men jag kommer tydligt ihåg att jag såg en man klädd i vitt som stod bredvid mig efter operationen och sade att det var dags att "återvända och vakna". När jag inte ville det tillade

han: "Min broder, du är död. Antingen går du tillbaka, eller så stannar du här." Jag gjorde som han sade och vaknade med svår smärta.

När jag hade lämnat sjukhuset hade jag konstiga drömmar om människor som jag aldrig hade träffat. Jag hade en känsla av att jag hade lovat att göra något men jag visste inte vad det var. Jag började söka och läsa om olika religioner. När jag läste Nya testamentet

insåg jag att om sanningen fanns på jorden så fanns den i Jesus Kristus.

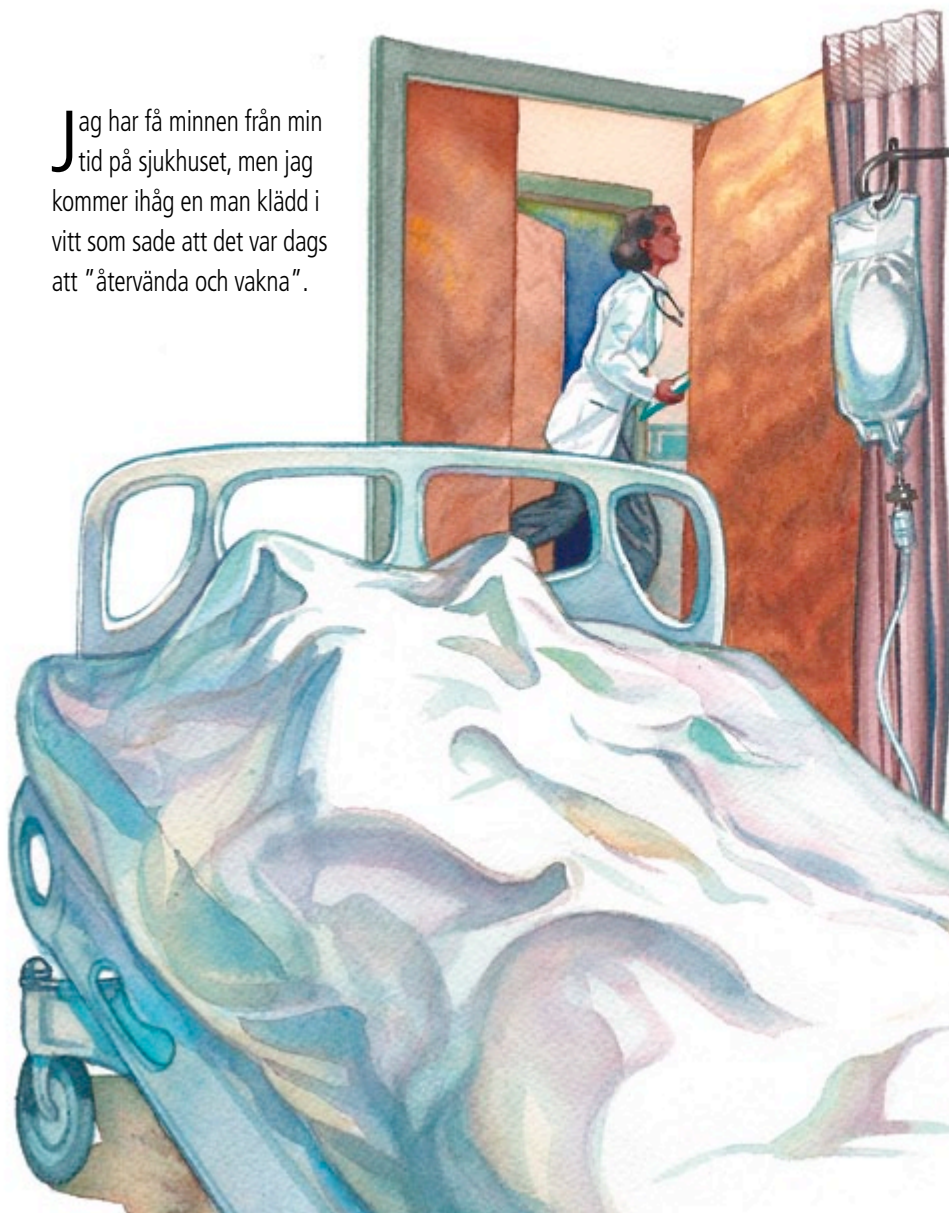
Jag sökte från 1989 till 1994. Jag kände mig vilsen och förvirrad medan jag sökte efter personerna som jag fortsatte att se i mina drömmar. Min kamp och förvirring blev värre och jag bad förtvivlat om att få svar.

En kort tid efter bönerna träffade jag en ny medarbetare. Hon fick veta att jag hade det kämpigt och jag berättade att jag sökte efter sanningen. Hon ville ge mig en Mormons bok som jag benhårt vägrade ta emot. Men hon övertalade mig att ta den och jag läste hela boken på en natt. Jag visste med en gång att jag hade hittat det jag sökte efter.

När jag träffade missionärerna blev jag förbluffad när jag såg att en av dem var en person som jag hade sett i mina drömmar. Jag bad snart om att få döpas, men jag behövde få alla lektionerna först.

Medan jag studerade evangeliet och gick i kyrkan träffade jag alla som jag sett i mina drömmar. Jag insåg att evangeliet var det som jag hade behövt hitta. Min dopdag var en av de lyckligaste dagarna i mitt liv. Sex månader senare kallades jag att bli grensresident. Nu, nästan tjugo år senare, tjänar jag fortfarande glatt i kyrkan. Förutom min familj är evangeliet min dyrbaraste ägodel. ■

Anonym, Frankrike

Jag har få minnen från min tid på sjukhuset, men jag kommer ihåg en man klädd i vitt som sade att det var dags att "återvända och vakna".

MIN UPPRIKTIGASTE BÖN

Under mitt första år på college hade jag ett deltidsjobb i en närbutik i ett litet samhälle. Jag arbetade det sena skiftet som slutade klockan elva på kvällen. Trots att samhället var relativt tryggt blev jag ofta nervös när jag skulle stänga butiken själv.

En kväll var jag särskilt orolig. När jag hade städat klart och skulle stänga kassan blev jag plötsligt rädd. Det fanns ingen logisk anledning till att jag blev så rädd, men jag kunde inte skaka av mig oron. Jag ville inte spela över genom att ringa polisen, men jag ville ändå känna mig trygg om det förelåg någon verklig fara.

Till slut knäböjde jag i bön. Jag sade till min himmelske Fader att jag

var rädd och att jag inte visste vad jag skulle göra. Det var den uppriktigaste bönen jag någonsin hade bett.

När jag ställde mig upp lade jag genast märke till en bil som körde fram till bensinpumpen närmast butiken. Till min förvåning och lättnad var det en polis. När han tog fram sitt kreditkort för att fylla polisbilen med bensin skyndade jag mig att avsluta mitt arbete. Jag ville dra nytta av hans beskyddande närvaro och få så mycket gjort som jag kunde innan han hade tankat klart. När han var färdig ringde han ett samtal på sin mobil och satt i bilen medan han pratade.

Han var fortfarande kvar när jag låste dörren och gick till min bil. Vi körde båda iväg från närbutiken samtidigt.

Medan jag körde hemåt förundrades jag över hur snabbt min bön hade besvarats. Jag tackade ödmjukt min himmelske Fader för att han hade lyssnat på mig. Jag hade alltid fått höra att jag var en Guds dotter, men före den kvällen hade jag aldrig känt hans kärlek till mig så nära eller påtagligt. Ord kan inte beskriva friden jag kände i hjärtat. Jag vet att Herren välsignar mig om jag har tro och ber om hans hjälp. ■

Jaimee Lynn Chidester, Utah, USA

När jag ställde mig upp efter bönen lade jag genast märke till en bil som körde fram till bensinpumpen närmast butiken.

JAG ÄR KRISTEN

Jag är lärare för en andraklass i ett samhälle där sista dagars heliga är välkända. Därför blev jag överraskad en dag när en medarbetare berättade vad en annan lärare hade sagt om mig. Läraren hade sagt: "Visste du att Kathy Craig inte är kristen?"

Det gjorde ont. Jag hade just förlorat min make sedan 28 år och jag hade känt mig närmare Frälsaren och min himmelske Fader än vid någon annan tidpunkt i mitt liv. Jag förstod att jag behövde bära mitt vittnesbörd för den här läraren, men jag var inte

säker på hur. Jag ville inte förolämpa henne, men jag ville verkligen att hon skulle veta att sista dagars heliga är kristna.

Morgonen därpå viskade den Helige Anden till mig vad jag skulle säga. När jag låg i sängen tänkte jag på alla målningar jag hade hemma av Jesus Kristus. Varje målning betydde något särskilt för mig och hade anknytning till en speciell tidpunkt i livet. När jag tänkte på målningarna fick jag känslor som påminde mig om den kärlek jag har till Frälsaren.

Den Helige Anden viskade till mig vad jag skulle säga, och den morgonen i skolan gick jag in på min kollegas rum.

En av målningarna är en skildring av när Frälsaren lugnade den stormiga sjön. Den påminde mig om att han övervinner allt och att jag genom honom också kan övervinna allt, även sorgen över att ha förlorat min make.

När jag fortsatte tänka på målningarna överväldigades jag av en känsla av tacksamhet för de välsignelser som jag fått tack vare att jag tillhörde Frälsarens kyrka.

Den morgonen i skolan gick jag in på min kollegas rum och sade att jag ville att hon skulle veta att jag var kristen. Jag frågade henne: "Hur många målningar av Frälsaren har du hemma hos dig?" Hon sade att i stället för målningar hade hon två kors hemma.

Jag berättade för henne om målningarna av Frälsaren hemma hos mig och vad scenerna som skildrades i målningarna betydde för mig. Sedan bar jag mitt vittnesbörd om Jesus Kristus och hans försoning.

Jag sade också till min medarbetare att det bara var tack vare min kunskap om Jesus Kristus som jag hade överlevt det senaste året. Jag berättade hur hans ömma barmhärtighet hade hjälpt mina barn och mig igenom den svåra tiden när vi förlorade en far och make.

Jag kramade om henne innan jag gick och hon bad uppriktigt om ursäkt. Det rådde ingen tvekan i mitt hjärta om att hon visste att jag, en medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, är kristen. ■

Kathy Fjelstul Craig, Arizona, USA

DET ÄR INTE VAD JAG HAR FÅTT LÄRA MIG

En dag på jobbet var jag tvungen att ge mig ut och uträtta några viktiga ärenden åt mamma. Jag var på kontoret på förmiddagen och sade till en kollega att jag skulle vara borta på eftermiddagen. Under en rast viskade hon till mig: "Jag kan hjälpa dig med stämpelklockan."

"Nej tack", sade jag.

När jag gick ut ur kontoret för att ta bussen följde min vän efter mig till

stämpelklockan. Hon sade tyst: "Du kan väl stämpla in för eftermiddagen så stämplar jag ditt tidkort när jag går hem?"

Innan jag kunde säga något tillade hon: "Vår lön ligger under minimum så det är helt okej att göra så här. Det gäller bara en liten summa. Förresten är vi inte de enda som gör det."

Jag började överväga vad hon hade sagt. Det hade ju en viss poäng, och

jag visste att hon hade goda avsikter. Men det här var inte det jag hade blivit undervisad om i kyrkan.

Med all styrka och beslutsamhet jag kunde uppbringa sade jag tyst: "Min vän, Herren är god, och om han välsignar oss kan vi få en större summa än så av honom."

Hon gick sin väg och var lite sur på mig för att jag hade tackat nej till erbjudandet. När jag gick till buss-hållplatsen oroade jag mig för hur liten lönen skulle bli. Jag förstod att vi skulle behöva avstå från att köpa en del mat under den kommande månaden.

När jag gick där kom jag att tänka på orden i en psalm: "Var ärlig i ditt hjärta. ... Dig då Guds Ande hjälper att vandra på hans stig."¹ Jag erinrade mig också några ord från en annan psalm: "Gör rätt val! Då Guds välsignelse du får."²

De här orden stärkte mitt beslut att inte ge efter för frestelsen utan att lita på Herrens löften.

Det har gått tre år sedan den där händelsen och nu har jag ett nytt jobb. Herren har definitivt välsignat mig. Det tog tid, men löftet i psalmerna gick i uppfyllelse och jag kan känna att många välsignelser ska fortsätta komma när jag fortsätter att välja det rätta. Jag är tacksam för psalmerna som ger mig mod att hålla fast vid det som jag vet är rätt inför Gud. ■

Irene Taniegra, Filippinerna

SLUTNOTER

1. "Ta vara på var timma", *Psalmer*, nr 156.

2. "Gör rätt val", *Psalmer*, nr 162.

När jag berättade för en kollega att jag inte skulle vara på jobbet på eftermiddagen så sade hon: "Jag kan hjälpa dig med stämpelklockan."

Gå vidare I TRO

Vad gör du när du måste fatta ett beslut och du har bett om dina val, men fortfarande är osäker på vad du ska göra?

Äldste Jeffrey R. Holland i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: "Det är en enkel och tänkvärd sanning att före [och efter] betydelsefulla ögonblick, och i högsta grad ... stora och andliga ögonblick, kan det komma motgång, motstånd och mörker" ("Ge inte upp er frimodighet", *Liahona*, juni 2000, s. 34).

Men motståndet innebär inte att vår himmelske Fader har övergett dig. Han är där, och han vägleder dig. Ibland måste vi gå vidare i tro tills vår väg blir upplyst. Här följer några insikter från nutida profeter om hur man tålmodigt väntar på svar och vägledning.

Gå fram till ljusets kant

"Kort efter det att jag kallats som generalauktoritet gick jag till äldste Harold B. Lee för att få råd. Han lyssnade uppmärksamt på mitt problem och föreslog att jag skulle tala med president David O. McKay. President McKay gav mig råd om hur jag skulle göra. Jag var mycket villig att vara lydig, men såg ingen möjlighet att göra det han rådde mig till.

Jag återvände till äldste Lee och talade om att jag inte såg mig någon möjlighet att göra så som jag råts att göra. Han sade: 'Problemet med dig

är att du vill se slutet från början.' Jag svarade att jag gärna ville se åtminstone ett eller två steg framåt. Då fick jag en lärdom för livet: 'Du måste lära dig att gå fram till ljusets kant, och sedan några steg in i mörkret.

Då kommer ljuset att visa sig och visa vägen framför dig.' Sedan citerade han följande ord från Mormons bok:

'Motsäg därför inte för att ni inte ser, ty ni får ingen förvissning förän efter det att er tro har provats.' (Ether 12:6).

President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kvorum, "The Edge of the Light", BYU Magazine, mars 1991, magazine.byu.edu.

Fortsätt med tillförsikt

"Vad gör du när du förberett dig noga, bett innerligt, väntat en tid på ett svar och fortfarande inte känner att du fått något svar? Du kanske borde säga tack när sådant händer, för det är ett bevis på [din himmelske Faders] tillit till dig. När du lever värdigt och ditt val är förenligt med Frälsarens lärdomar och du måste handla, gör det då med tillförsikt. Eftersom du är mottaglig för Andens maningar så händer en av två saker utan tvekan när tiden är inne: Antingen blir tankarna oklara, vilket tyder på ett felaktigt val, eller också känner du den frid eller den brinnande känsla som bekräftar att ditt val var rätt. När du lever rättfärdigt och handlar med tillförsikt låter Gud inte dig gå för långt utan att ge dig en varnande maning om du har fattat fel beslut."

Se äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kvorum, "Använd dig av bönens himmelska kraft", Liahona, maj 2007, s. 10.

GÅ FRAMÅT

Precis innan jag tog examen från college funderade min hustru och jag på två frågor: när vi skulle börja skaffa barn och vart vi skulle flytta efter min examen. Vi tillbringade många timmar med att prata om de här svåra frågorna men kom inte fram till några slutsatser.

En söndag övergick vårt samtal sakta i en debatt, som sedan trappades upp till ett gräl. Just då ringde det på dörren. Vi blev förvånade när vi såg att våra hemlärare stod utanför dörren.

Vi bjöd in dem och lyssnade på deras budskap. En av hemlärarna började prata om när Mose och Israels barn

flydde från Egypten. När Israels barn hade nått Röda havets strand kunde de inte komma längre, och egyptierna närmade sig snabbt. I skrifterna står det att Israels barn "blev mycket förskräckta" (2 Mos. 14:10). När Mose bad om vägledning svarade Herren: "Varför ropar du till mig? Säg till Israels barn att de skall dra vidare" (2 Mos. 14:15).

Så fort vår hemlärare hade läst det skriftstället försvann känslorna av frustration och rädsla. Min hustru och jag insåg att vi hade suttit på Röda havets strand och undrat vad vi skulle göra, men att vi, för att kunna se "den frälsning som HERREN ... skall ge" (2 Mos. 14:13) behövde gå vidare.

I vårt fall behövde vi gå vidare genom att fatta ett välinformerat beslut, arbeta flitigt och lita på Herren. Vi behövde sluta debattera och börja handla i tro. När vi följde Herrens vägledning delades sjön av val framför oss och vi kunde gå igenom den oskadda. Vi är tacksamma för välsignelserna vi har fått när vi har gått vidare i tro och för hemlärarna som inspirerade oss att ta de första stegen.

Steven Scott Stokes,
North Carolina, USA

Låt dig inte styras av din rädsla

”Låt oss inte styras av vår rädsla. Må vi alltid komma ihåg att vara vid gott mod, förtrosta på Gud och leva värdigt så att han kan leda oss. Vi äger alla rätten att få inspiration så att den kan leda oss genom vår jordiska provotid. Må vi så leva att våra hjärtan alltid lyssnar efter Andens viskningar och tröst.”

Se president James E. Faust (1920–2007), andre rådgivare i första presidentskapet, ”Var inte rädda”, Liahona, okt. 2002, s. 6.

Vänta tålmodigt på uppenbarelse

”Den gradvisa ökningen av ljus som kommer från den uppgående solen är som när vi får budskap från Gud ’rad på rad, bud på bud’ (2 Nephi 28:30). Oftast kommer uppenbarelsen i små steg allt eftersom och ges oss i förhållande till vår önskan, värdighet och förberedelse. Sådan kommunikation med vår himmelske Fader faller gradvis och mildt ’över [vår] själ som himlens dagg’ (L&F 121:45).”

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum, ”Uppenbarelsens ande”, Liahona, maj 2011, s. 88.

Var medveten om att Gud hjälper dig

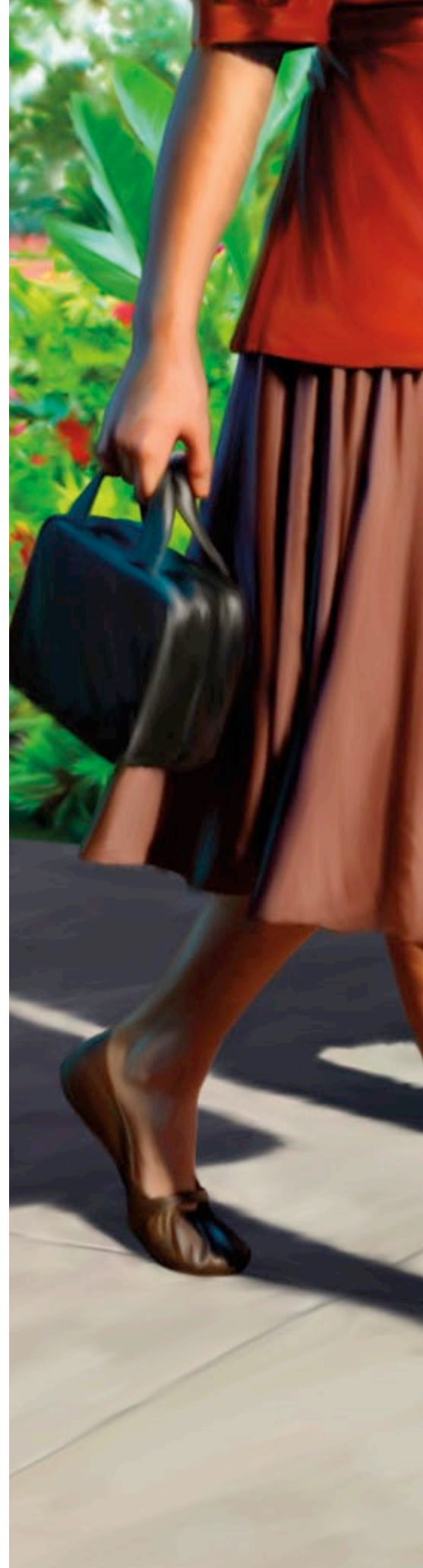

”Under [en bråd tid] i mitt liv kallade äldste Joseph B. Wirthlin mig till att verka som stavsresident.

Under min intervju med honom var det många tankar som for genom mitt sinne, inte minst den oroväckande tanken att jag kanske inte skulle ha tid att göra allt som det här ämbetet krävde. Fastän jag kände mig ödmjuk och hedrad av kallelsen, undrade jag flyktigt om jag kunde acceptera den. Men det var en kortvarig tanke eftersom jag visste att äldste Wirthlin kallats av Gud och att han utträttade Herrens verk. Vad kunde jag göra annat än acceptera?

Det finns perioder när vi med tro måste ge oss in i mörkret och lita på att Gud lägger fast mark under våra fötter när vi gör det. Därför tog jag med glädje emot kallelsen eftersom jag visste att Gud skulle hjälpa mig.”

President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, ”Varför vi tjänar i prästadömet”, Liahona, maj 2012, s. 59.

TRO FÖREGÅR UNDERVERK

Jag hade velat vara missionär ända sedan jag var liten. Det började som en enkel önskan och fortsatte sedan växa. Men livet i Filippinerna var svårt. Min pappa och bror hade inget jobb så jag var den ende som kunde hjälpa mamma att försörja familjen. Efter-som jag hjälpte familjen ekonomiskt gick det långsamt att spara pengar till missionen.

Jag visste inte hur saker och ting skulle ordna sig. En kväll läste jag Ether 12:12: "Ty om det inte finns tro bland människobarnen kan Gud inte göra underverk bland dem. Därför visade han sig inte förrän efter att de hade tro." Sedan läste jag ett budskap från president Spencer W. Kimball (1895–1985) angående tro: "Det krävs tro — tro utan att se — av unga människor för att direkt ta på sig ansvar för en familj i en ekonomiskt osäker situation. ... Det krävs tro för att fullgöra heltidsmissioner. Men det ska ni veta — allt detta handlar om att plantera, och trofasta, hängivna familjer, andlig trygghet, frid och evigt liv är skörden."¹

De här lärdomarna hjälpte mig förstå att jag behövde mer tro för att skicka in mina missionärspapper och vara en heltidsmissionär. Jag visste att Gud skulle hjälpa mig fastän det var svårt.

Min grens-president intervjuade mig och sade efteråt att det sista jag behövde göra var att göra en inbetalning och sedan intervjuas av

missionspresidenten. Jag kände mig så glad och ivrig. Jag skulle få lön den veckan och jag skulle kunna betala den nödvändiga summan. Men när jag kom hem fick jag veta att min pappa var på sjukhuset. Jag kände mig överväldigad när jag insåg att vi behövde betala sjukhuset exakt den summa pengar som jag behövde betala till missionen.

Men min himmelska Fader beredde en väg. Vi fick lite hjälp från släktingar och medlemmar i kyrkan, bland annat min grens-president. Mirakulöst nog var pappa ute ur sjukhuset efter en vecka och jag kunde göra min inbetalning. Två veckor efter att jag fyllt 22 fick jag min missionskallelse till Filippinernamissionen Olongapo.

Jag vet att min himmelske Fader gjorde det möjligt för mig att skicka in mina missionspapper. Jag vet att om jag fortsätter att lita på honom och handla i tro så gör han omöjliga saker möjliga. Han besvarar alla våra böner och han fortsätter att vägleda oss så länge som vi fortsätter att lyda honom. ■

Cheene Lagunzad,
Bulacan, Filippinerna

SLUTNOT

1. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), s. 11; se också *Kyrkans presidents lärdomar: Spencer W. Kimball* (2006), s. 144.

Gud vägleder dig i din beslutsamhet att tjäna honom
och hålla hans bud när du **lyssnar**, när du **lär dig**,
när du **arbetar** och när du visar **kärlek**.

FYRA RÅD TILL
**VÄGLED-
NING**

Thomas S. Monson

Jag har fattat några beslut som jag vill berätta om, och jag hoppas att du också vill göra samma val. För det första: *Jag ska lyssna*. För det andra: *Jag ska lära*. För det tredje: *Jag ska arbeta*. Och för det fjärde: *Jag ska visa kärlek*. De här fyra besluten kan mycket väl komma att avgöra vår bestämmelse.

Lyssna

Jag hoppas att du lyssnar på din mamma och att du lyssnar på din pappa. Båda knäböjer varje morgon och varje kväll och ber för dig. De ber vår himmelske Fader att vaka över dig och vägleda dig i dina val, så att du så att säga är försiktig i ditt uppträdande. Jag tror att när vi ger erkännande åt våra föräldrar och det faktum att de bryr sig om dig och om mig, då hedrar vi dem, och orden som ekar från Sinais berg får personlig betydelse: "Hedra din far och din mor" (2 Mos. 20:12).

Jag förmodar att vi lyssnar till profeternas ord. Jag hoppas också att vi lyssnar på den Helige Andens viskningar. Jag lovar att om våra öron är inställda på den Helige Anden, om vi har en önskan att vara rättfärdiga inom oss, och vårt uppträdande återspeglar den önskan, ska vi vägledas av den Helige Anden.

Jag hoppas att jag alltid ska lyssna

på den Helige Andens viskningar, att du och jag varje dag under året må ha möjlighet att följa dessa maningar och vår himmelske Faders maningar och vägledande inflytande. Därför lovar jag att *lyssna*.

Lära

För det andra: *Jag ska lära*. Det räcker inte att bara lyssna om vi inte lär oss något. Jag lovar att lära mig mer av skrifterna, och förhoppningsvis får också du samma förmån. Vore det inte underbart om vi kunde ta Herrens råd till vårt hjärta: "Sök i de bästa böcker efter visdomsord. Sök lärdom, ja, genom studier och även genom tro" (L&F 88:118). Låt oss lära av standardverken, men låt oss också lära av kyrkans ledare och av dem som står oss närmast.

Jag tror till exempel att jag kan lära mig tålmod genom att studera vår Herre och Frälsares liv bättre. Kan du föreställa dig hur besviken han måste ha blivit, med tanke på att han hade nycklarna till evigt liv, med tanke på att han hade vägen för dig och för mig att få inträde till Guds celestiala rike, när han tog sitt evangelium till folket i tidens mitt och såg dem förkasta honom och hans budskap? Ändå visade han tålmod. Han påtog sig sitt ansvar i livet, ända till korset, och till Getsemane ortagård

dessförinnan. Jag hoppas att kunna lära mig tålmod av Herren.

Jag uppmanar dig att tillsammans med mig lova: *Jag ska lära*.

Arbeta

Och så nummer tre: *Jag ska arbeta*. Det räcker inte att önska, det räcker inte att drömma, det räcker inte att lova. Vi måste handla. Herren sade: "Den som svingar skäran *av all sin kraft* ... samlar ett förråd så att han inte omkommer" (L&F 4:4; kursivering tillagd). Och Nephi förkunnade: "Jag skall gå och göra det som Herren har befallt" (1 Nephi 3:7). Det var Jakob som sammanfattade denna lärdom: "Var ordets görare, inte bara dess hörare, annars bedrar ni er själva" (Jak. 1:22).

En sommar för ett antal år sedan, till exempel, hade jag en ledig helg. Men Anden manade mig att fullfölja ett ansvar. Jag gick ombord på ett plan till Kalifornien. När jag satte mig ner var sätet bredvid mig tomt. Men så småningom satte sig en vacker ung kvinna där. Jag lade märke till att hon läste en bok. Som man brukar sneglade jag på titeln. Författaren var en medlem i de tolv apostlarnas kворum. Jag sade till henne: "Å, du måste vara mormon."

Hon svarade: "O nej, varför frågar du det?"

Jag svarade: "Jo, du läser en bok som är skriven av en framstående medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga."

Hon sade: "Verkligen? En vän gav den till mig men jag vet inte så mycket om den. Men den har i alla fall gjort mig nyfiken."

Sedan undrade jag. Skulle jag vara framfusig och berätta lite mer om kyrkan? Då kom jag att tänka på Petrus ord: "Var alltid beredda"

(1 Petr. 3:15). Jag bestämde att det här var ett tillfälle när jag skulle bära mitt vittnesbörd. Jag hade förmånen att besvara hennes frågor om kyrkan — intelligenta frågor som kom från ett hjärta som sökte efter sanningen. Jag frågade om jag kunde få ordna så att två missionärer besökte henne. Jag frågade om hon ville besöka vår gren för ensamstående vuxna i San Francisco. Hon tackade ja. När jag kom hem skrev jag till stavspresidenten och gav honom denna information. Kan du föreställa dig min glädje när jag senare fick ett samtal från den stavspresidenten där han sade att hon hade blivit den nyaste medlemmen i kyrkan. Jag var överlycklig.

Jag inser att jag har ett ansvar att arbeta.

Visa kärlek

Och sedan det sista löftet: *Jag ska visa kärlek*. Minns du svaret

Frälsaren gav till en laglörd som frågade: "Mästare, vilket är det största budet i lagen?"

Och han svarade: "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Detta är det största och främsta budet. Sedan kommer ett som liknar

det: Du skall älska din nästa som dig själv" (Matt. 22:36–39).

Det var den engelske pjäsförfattaren William Shakespeare som skrev: "Den älskar ej, som tiger med sin kärlek."¹ Hur kan du och jag visa vår kärlek till Gud och kärlek till våra medmänniskor? Genom lydnad mot Guds bud och hans tjänares råd. Vi har förmånen att lyda tiondelagen, att lyda morallagarna, att i varje del av vårt liv lyda vår himmelske Faders ord.

Vår himmelske Fader kan uppskatta vår kärlek till honom genom hur väl vi tjänar honom och hur väl vi tjänar våra medmänniskor.

Valet är ditt

Fyra löften: *Jag ska lyssna, jag ska lära, jag ska arbeta, jag ska visa kärlek*. När vi uppfyller dessa löften kan vi ha vår himmelske Faders vägledning och erfara sann glädje i vårt liv.

Valet är ditt, och valet är mitt, med detta i åtanke att våra val, våra beslut avgör vår bestämmelse. Gud vägleder dig i din beslutsamhet att tjäna honom och hålla hans bud *när du lyssnar, när du lär, när du arbetar och när du visar kärlek*. ■

Från ett tal under ett andligt möte vid Brigham Young-universitetet den 16 januari 1973.

SLUTNOT

1. William Shakespeare, *Två ungherrar från Verona*, Shakespeares dramatiska arbeten, i översättning av Carl August Hagberg, akt 1, scen 2, rad 31.

STRÄCK UT EN HAND

"Tjäna dagligen. Det finns tillfällen överallt ... de flesta av dem består av små, uppriktiga gärningar som hjälper andra att bli Kristi efterföljare."

(David L. Beck, "Din heliga plikt att tjäna" *Liahona*, maj 2013, s 55.)

Hur kan jag "stå på heliga platser" när det finns så mycket oheligt omkring mig, till exempel i skolan?

För att förbereda oss för svåra tider befaller Herren oss att "stå på heliga platser" (L&F 45:32; se också L&F 87:8). För att göra det behöver vi leva värdigt och ha den Helige Anden med oss. Anden hjälper oss övervinna frestelser och negativa inflytanden.

Här är några sätt att inbjuda Anden i ditt liv:

- Be. Börja dagen med bön, och be särskilt under dagen när du måste vara i närheten av oheliga inflytanden i skolan eller på andra platser.
- Var med på seminariet och studera skrifterna varje dag. Genom att studera lärdomarna i skrifterna fylls du av ljus och sanning. "Ljus och sanning skyr den onde" (L&F 93:37).
- Ta del av sakramentet varje vecka. När du på ett meningsfullt sätt förnyar ditt förbund att följa evangeliet så får du Herrens löfte att du har hans ande med dig.
- Lev efter normerna i *Vägledning för de unga*. De här normerna hjälper dig att stå för helighet.
- Håll dig nära dina föräldrar. Tonåringar som har en bra relation till sina föräldrar är mycket starkare i svåra situationer.

De här förslagen stärker dig andligt. De hjälper dig när du befinner dig i en ohelig situation som är oundviklig, till exempel i skolan. Men det bästa är om du kan undvika oheliga situationer så mycket som möjligt.

Ha en vördnadsfull inställning

Jag har lärt mig att man kan göra platserna runt omkring sig heliga, för *vilka* vi är är viktigare än *var* vi är. Det finns många frestelser i skolan, men det som egentligen är viktigt är att du har en vördnadsfull inställning gentemot din himmelske

Fader och strävar efter att ta på dig Kristi namn. På så sätt kan du göra din skola till en helig plats för dig eftersom du tänker på din himmelske Fader och vår Frälsare.

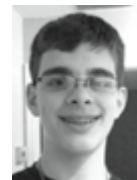
Äldste Ojeda, 21 år, Colombiamissionen Bogotá Nord

Välj det goda, undvik det dåliga

Jag försöker undvika platserna i min skola där jag vet att andra ofta gör sådant som är fel. Jag är också noga när jag väljer vem jag ska sitta med i klassen eller under lunchen eftersom de påverkar hur jag tänker och vad jag gör. Men oavsett hur försiktiga vi är ser eller hör vi ibland sådant som är oheligt. När det händer mig tittar jag snabbt bort och sjunger en psalm inom mig för att rensa hjärnan. Dessutom har det hjälpt att läsa skrifterna och prata med uppbyggande vänner. Vi kan inte alltid välja vår miljö men vi kan välja hur vi reagerar på den.

Eliza A., 14 år, Utah, USA

Stå för din tro

Gör området omkring dig heligt. Omge dig med vänner som uppfyller rekommendationerna i *Vägledning för de*

unga. Berätta för andra om dina normer och be dem avbryta ett olämpligt samtal eller stänga av oanständig musik när du är i närheten. Var inte rädd för att stå för din tro.

Thomas S., 15 år, Georgia, USA

Var stark och modig

Vi måste vara starka och modiga. Vi måste välja det rätta. Ibland är det mycket svårt, men om vi gör det så blir vi

lyckliga. När andra ber oss dricka eller röka tillsammans med dem så måste vi

vara modiga och säga nej. Vi kan förklara för dem att vi vill välja det rätta och därför gör vi inte sådant.

Anastasia N., 20 år, Ivano-Frankivsk, Ukraina

Sök Anden

Vi träffar personer i skolan som inte har samma normer som vi. Men med den Helige Anden som vägleder

oss kan vi göra rätta val och vara ett gott exempel för dem. Det är viktigt för oss att alltid "stå på heliga platser" så att vi kan känna vår himmelske Faders kärlek. Ett sätt att göra det är att söka den Helige Andens sällskap. När vi väljer att vara i atmosfären av Guds kärlek känner vi stor glädje och vet att vår himmelske Fader är nöjd med det vi gör.

Genzen N., 18 år, Zamboanga, Filippinerna

Kompromissa aldrig

För några år sedan var jag en av få medlemmar i min årskurs. Andra tyckte att jag var konstig eftersom jag hängivet

följde kyrkans alla normer. Så en dag bestämde jag mig för att kompromissa med mina normer lite. När jag gjorde det märkte jag att jag fick mer uppmärksamhet av andra. Men efter bara några veckor kände jag mig skyldig och vände mig till Herren för att omvända mig. Han hjälpte mig. Jag fick göra många uppoffringar, men det var det värt! Jag fick verkligen se

välsignelserna av att följa evangeliet i skolan. Jag gick miste om vänner och uppmärksamhet, men jag fick respekt och glädje.

Sutton K., 15 år, Texas, USA

Tänk på templet

Den heligaste platsen som finns på jorden är templet. När du tänker på det får du hjälp att göra det som är rätt, oavsett vilka omständigheter du kan befinna dig i. Du kan också sätta upp en bild av templet där du kan se den. Det hjälper dig att känna dig bättre inombords och att ha styrka att inte bry dig om den ohelighet som finns i skolan.

Angel T., 18 år, Ecuador

För fler förslag på hur man står på heliga platser, kan du läsa de här talen från generalkonferensen i april 2013: Dallin H. Oaks, "Kristi efterföljare" och Robert D. Hales, "Stå starka på heliga platser" som finns på conference.lds.org.

DET ÄR DITT VAL

"Vi väljer var vi ska vara. Gud har gett oss handlingsfrihet. Den tar han inte ifrån

oss. Om jag gör det som är orätt och kommer in på djävulens område så gör jag det därför att jag har viljan och förmågan att göra det. Jag kan inte lägga skulden på någon annan. Om jag bestämmer mig för att hålla Guds bud och leva så som jag bör leva och stanna på Herrens sida av gränsen så gör jag det därför att jag bör göra det, och då får jag min välsignelse. Den är inte en följd av vad någon annan kan tänkas göra."

President George Albert Smith (1870–1951), Kyrkans presidenters lärdomar: George Albert Smith (2011), s. 189.

NÄSTA FRÅGA

"Mamma arbetar hela dagarna. Hur kan jag förbättra vår relation?"

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett fotografi med hög upplösning, före den 15 september till liahona@lds.org, via e-post till liahona@ldschurch.org, eller via vanlig post (se adressen på sidan 3).

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas.

Följande information och tillstånd måste finnas med i ditt e-postmeddelande eller brev: 1) fullständigt namn, 2) födelsedatum, 3) församling eller gren, 4) stav eller distrikt, 5) ditt skriftliga tillstånd, och, om du är under 18 år, dina föräldrars skriftliga tillstånd (e-postmeddelande går bra) att trycka ditt svar och fotografi.

ETT VITTNESBÖRD TACK VARE SEMINARIET

Karla Brigante

Mamma undervisade mig om evangeliet när jag var liten, men eftersom pappa inte var medlem i kyrkan undrade jag alltid om jag befann mig på rätt väg. Jag förstod aldrig varför pappa inte blev medlem i kyrkan om den verkligen var sann. Men jag tyckte ändå om att vara med i Primär och sjunga psalmerna. Jag tyckte också om när mamma läste skrifterna för mig, och bit för bit började jag utveckla ett eget vittnesbörd.

När jag gick med i Unga kvinnor var ett av mina första mål att bära mitt vittnesbörd varje fastesöndag. Det blev en vana att bära mitt vittnesbörd och det stärkte min önskan att lära mig mer när jag skrev in mig i seminariet.

Min första seminariekurs handlade om Gamla testamentet. Det året kom jag inte bara att uppskatta och värdesätta Gamla testamentet, utan jag lärde mig också hur viktigt det är med tempel och släktforskning.

Jag gick samman med andra elever från min församling och engagerade

mig i släktforskningsarbete. Vi tog fram hundratals namn och fick en enorm kärlek till människor som vi knappt visste något om — bara deras namn och andra begränsade uppgifter. Fastän jag visste att arbetet vi gjorde var viktigt kände jag mig ibland missmodig och frustrerad. Jag arbetade så att förrättningar skulle kunna utföras för människor jag inte kände, men jag kunde inte nå min egen pappa. Han förstod inte vikten av det jag höll på med. Jag fortsatte att be och fasta om att han skulle beröras.

Året därpå i seminariet studerade vi Nya testamentet. En morgon när jag hade vaknat började jag läsa om Frälsaren i Getsemane. Tårarna rann när jag insåg att de droppar blod han utgöt var för min skull. Vad jag önskade att jag aldrig hade syndat! Jag kom att tänka på Jesajas ord som jag hade studerat föregående år: "Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid" (Jes. 53:5). När jag läste om korsfästelsen och uppståndelsen kom mamma in i mitt rum. Jag berättade för henne om mina känslor, mitt vittnesbörd och min önskan att pappa skulle få veta vad jag hade lärt mig i seminariet.

Mitt vittnesbörd fortsatte att växa året därpå när vi läste Läran och förbunden. Jag fick ett vittnesbörd om att Joseph Smith var en profet.

Jag bestämde mig också för att följa hans exempel och fråga Gud om kyrkan är sann. Fastän jag redan hade en övertygelse i hjärtat bad jag uppriktigt om det en eftermiddag när jag var ensam. När jag gjorde det insåg jag att vittnesbördet jag bad om hade utvecklats när jag studerade skrifterna och var med på seminariet.

Herren öppnade mitt sinne och hjärta det året och jag förstod Läran och förbunden på ett sätt som jag aldrig gjort tidigare. Jag lärde mig också om själarnas stora värde (se L&F 18:10–16) och började bära mitt växande vittnesbörd för personer som inte visste något om evangeliet, bland andra pappa.

Jag visste att mitt vittnesbörd också skulle stärkas av att studera Mormons bok under det sista året i seminariet. När jag studerade ivrigt kände

jag min himmelske Faders kärlek till mig. Berättelserna inspirerade mig så mycket att allt jag ville var att läsa Mormons bok. Jag började ta med mig Mormons bok till skolan och läste den under lediga stunder. Jag började också berätta om vad jag läste för pappa.

En dag efter ett långt samtal med pappa om evangeliet uppmanade jag honom att läsa Mormons bok. Jag vittnade om att han, liksom jag, skulle få ett vittnesbörd.

Jag är glad att kunna säga att pappa läste Mormons bok. När han gjorde det visste han att kyrkan var sann, och han döptes så småningom. Min familj förbereder sig nu för att beseglas i templet. Jag vet att jag fick hjälp att utveckla ett eget vittnesbörd genom att vara med på seminariet och läsa skrifterna, och jag vet att de välsignar familjer. ■

Författaren bor i São Paulo, Brasilien.

VARFÖR TEMPEL- ÄKTENSKAP?

*Vi pratar mycket om tempeläktenskap i kyrkan.
Har du någon gång undrat varför?*

Det har sagts mycket på senaste tiden om äktenskapet — vad det är, varför vi har det och vilken roll det spelar i samhället. I kyrkan pratar vi mycket om tempeläktenskap. Du vet att det är viktigt eftersom du har fått höra om det ända sedan du började lära dig om evangeliet,

antingen du var en solstråle eller omvändes i din ungdom.

Men några av er kanske undrar: "Varför?" För dig kanske det är mer än en fråga om vad ett tempeläktenskap handlar om. Du vill veta — i ditt hjärta och inte bara med förståndet — varför du ska arbeta så flitigt för att få gifta dig i templet, särskilt när äktenskapet som tanke och institution verkar försvagas i samhällena världen över.

Ja, det börjar med läran om familjen.

Läran om familjen

Vi använder ordet *lära* för att definiera många saker i kyrkan. Till exempel definierar Handledning för skriftstudier *Kristi lära* som "Jesu Kristi evangeliums principer och lärdomar".¹ Så vad menar vi när vi talar om läran om familjen eller läran om evigt äktenskap?

I "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" står det: "Äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och ... familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga välfärd."² Med andra ord: När vi talar om varför vi är här på jorden och vad det är meningen att vi ska åstadkomma och bli, så är det knutet till tanken att vi är en del av en familj och att vi kan gifta oss och skaffa en ny familj.

I tillkännagivandet om familjen står det också: "Den gudomliga lycksalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven. Heliga förrättningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt."³

Men vad händer med vår familj när vi dör? Om du gifter dig enligt lagen i din stat eller ditt land, har den lagen någon myndighet över dig när du dör? Nej, för sådana lagar är skapade av människor och har bara myndighet så länge du lever under den myndigheten. För att en äktenskapsrelation ska fortsätta när du har dött måste det äktenskapet beseglas på rätt plats med en myndighet som varar genom evigheterna. Den platsen är templet, och den myndigheten är prästadömet (se L&F 132:7, 15–19). När du väljer ett tempeläktenskap och att hålla de förbundna så väljer du att ha möjlighet att leva för evigt tillsammans med din man eller hustru.

DELTA I SAMTALEN

Under hela augusti studerar ni äktenskap och familj i era prästtadömskvorum och i Unga kvinnor och Söndagsskolans klasser. En av de viktigaste lärdomarna om familjen är att en familj genom en tempelvigsel kan beseglas och fortfarande vara en familj efter uppståndelsen.

När du har läst den här artikeln, fundera då över på vilket sätt ditt liv är annorlunda därför att du kan beseglas till en maka i templet. Tänk också på hur det påverkar dina val i dag och vad du gör för att förbereda dig för ett tempeläktenskap. Skriv ner dina känslor. Du kan berätta om dem för andra genom att vittna för din familj hemma, i kyrkan eller på sociala media.

Varför vi bryr oss

Du kanske redan känner till den läran men ändå undrar: "Varför har det annars så stor betydelse?" Det kanske inte handlar om att förstå läran. Det kanske helt enkelt är en fråga om vad äktenskapet och familjen betyder för dig personligen. Det enkla svaret är att den största lyckan och glädjen som finns tillgänglig för oss kommer när vi följer evangeliet och ingår och uppehåller ett tempeläktenskap.

Under generalkonferensen i april 2013 förklarade äldste L. Whitney

Clayton saken så här: "Inget annat förhållande av något slag kan föra med sig så stor glädje, skapa så mycket gott eller åstadkomma så stor personlig förbättring."⁴

Vi vet också att "största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herrens Jesu Kristi lärdomar".⁵

Om du tänker på det så tillbringar du största delen av ditt liv med att förbereda dig för stora förändringar som ska komma. Du har dopet, övergången från Primär till Unga män eller Unga kvinnor, templet,

släktforskning och tempelarbete för dina förfäder. Unga män tar emot prästadömet och avancerar till olika prästadömsämbeten. Unga kvinnor avancerar till de olika klasserna. Du har examen från high school eller motsvarande. Och nu kan missionärer gå ut vid 18 eller 19 års ålder. Det finns mycket att förbereda sig för och se fram emot.

Men det viktigaste förbundet vi förbereder oss för är att beseglas i templet. När enskilda och familjer lever enligt lycksalighetsplanen och håller sina tempelförbund får de uppleva sann glädje.

Evangeliet är vad livet handlar om. Det är hela anledningen till att vi är här. När vi följer evangeliets väg så leder den till glädje. Och den vägen leder till ett tempeläkenskap, antingen i det här livet eller i det kommande. Ingen välsignelse undanhålls Faderns trofasta barn.

Äldste Bruce R. McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kvorum gav rådet: "Det allra viktigaste som en sista dagars helig någonsin kan göra i den här världen är att gifta sig med rätt person, på rätt plats, med rätt myndighet."⁶ ■

SLUTNOTER

- Handledning för skriftstudier, "Kristi lära", scriptures.lds.org.
- "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
- "Familjen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
- L. Whitney Clayton, "Äktenskapet: Se och lär", *Liahona*, maj 2013, s. 83.
- "Familjen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
- Bruce R. McConkie, "Agency or Inspiration?" *New Era*, jan. 1975, s. 38; se också Thomas S. Monson, "Whom Shall I Marry?" *New Era*, okt. 2004, s. 6.

ÄKTENSKAPETS GLÄDJEÄMNEN

Några av fördelarna med äktenskapet är:

Tillit och stöd. När du gifter dig har du någon som stöttar dig och uppmuntrar dig att göra det som är rätt, som upplyfter dig varje dag, som delar all din glädje och all din sorg.

Barn. Det ger stor glädje att anförtrors omsorgen och omvårdnaden av vår himmelske Faders barn.

Samvaro. Det är en sådan stor välsignelse att få dela en annans liv, och en dag även barnens liv. Dina och din makas framgångar blir familjens framgångar. Genom att skapa minnen tillsammans får livet större mening.

Råd. En maka kan ge bra, ärliga råd, och du kan lita på dem eftersom du vet att de kommer från någon som bara har ditt bästa i åtanke.

Styrka. Två är starkare än en. Ni kan stärka och hjälpa varandra att följa evangeliet bättre.

Skratt. När du känner någon så här väl och när ni verkligen litar på varandra kan ni njuta av livet med skratt och humor.

Kärlek. Att få höra att man är älskad varje dag är underbart förnyande och uppriskande.

Tjänande. Ni får uppleva stor glädje när ni tjänar varandra och ännu mer därför att ni tjänar någon som ni älskar.

Vänskap. Du har någon som är där för dig i både bra och dåliga tider.

Förtroende. Det är trösterikt för dig att veta att du är tillsammans med någon som alltid vill ditt bästa och att du kan anförtra dig till honom eller henne utan rädsla.

Fysisk och känslomässig närhet. Äktenskapet är en unik relation där Herren sammanbinder två personer i en evig relation med mål som enighet, samhörighet och glädje.

Valet att inte SKVALLRA

Brett Schachterle

Under mitt andra år på high school erbjöd jag mig att som en av de tekniskt ansvariga producera skolans årliga musikal. Den upplevelsen blev ett av mina bästa minnen från det året eftersom det var så roligt och jag lärde mig så mycket av att göra det. Jag tyckte också om att arbeta med människorna jag träffade.

Men det viktigaste jag lärde mig var något som jag inte hade väntat mig.

För att teknikerna skulle kunna kommunicera tyst använde vi hörlurar. Vi använde dem också till att berätta roliga historier, ha samtal och till att sjunga för varandra för att roa oss under de långa repetitionerna.

Men första gången vi använde hörlurarna var det ganska obehagligt för mig. Först hade jag jättekul. Sedan började några skvallra om aktörerna som repeterade på scenen. Jag försökte ignorera de spydiga och förolämpande kommentarerna, men allteftersom samtalet fortskred blev skvallret allt mer grymt och kränkande.

En del av kommentarerna fick mig att må illa, men jag var rädd att säga emot mina nya vänner. Jag önskar att jag hade gjort det, för när jag tolererade deras skämt blev jag så småningom frestad att skratta och komma med egna kommentarer. Jag började resonera med mig själv om varför det

var okej. Ingen utom de andra teknikerna skulle höra mig, och jag ville passa in hos personerna omkring mig.

Även om det var svårt visste jag att det inte var rätt att prata illa om personerna på scenen, och jag valde att inte skvallra.

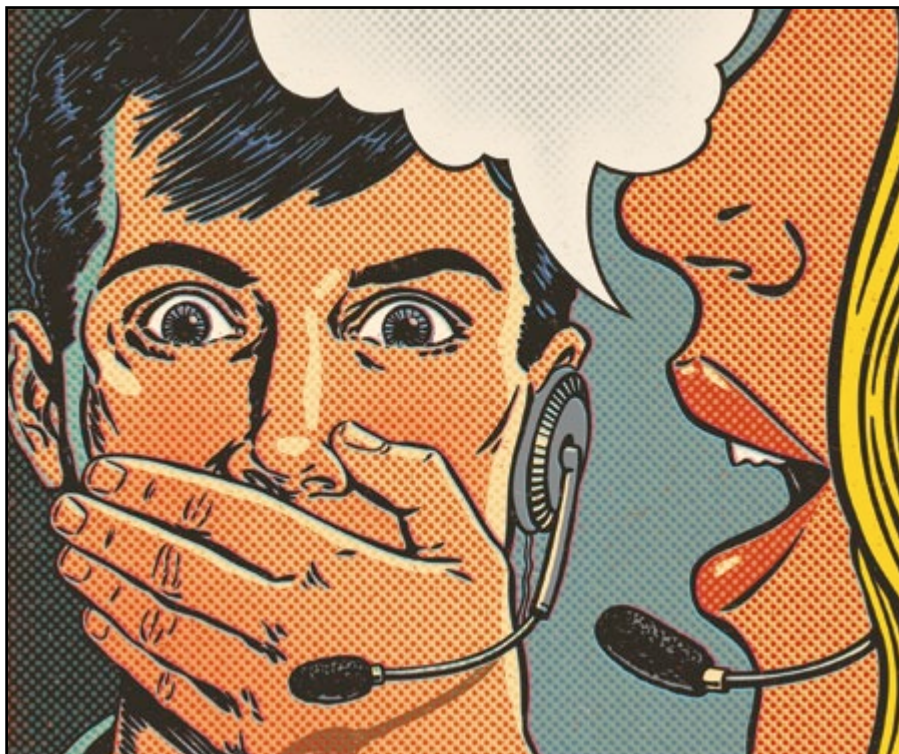
Efter repetitionen fick vi veta att allt vi hade sagt med hörlurarna på hade hörts bakom scenen. Alla de omkring 60 aktörerna hade hört oss prata. En del var arga, upprörda eller generade. Ingen var imponerad.

Senare när jag pratade med en av mina vänner om vad som hade

hänt, sade hon: "Alla vet att du aldrig skulle säga något sådant." Hennes ord chockade mig och jag insåg betydelsen av valet jag hade gjort. Om jag också hade valt att skvallra, vad skulle det ha sagt om mig? Vad skulle det ha sagt om kyrkan?

Jag är tacksam för valet jag gjorde i den mörka lilla teatern, fastän jag trodde att ingen skulle få veta det, för det har lett till sådana välsignelser som vänskap, frid och tillförsikt som jag skulle ha förlorat om jag hade valt att skvallra. ■

Författaren bor i Washington, USA.

Vi "PRATAR" efter detta

Orden vi använder speglar vårt hjärtas känslor och vilka vi egentligen är.

När jag verkade som biskop kom en underbar ung man till mitt kontor för en intervju. Medan vi pratade nämnde han att hans enda stora problem var att han svor. Han hörde hela tiden ett vulgärt språk runt omkring sig och hade också börjat svära. Han sade att han hade försökt sluta men inte lyckats, och han ville ha lite råd om hur han skulle kunna sluta använda ett dåligt språk.

Jag kom genast att tänka på sådant som liknar det som står i *Vägledning för de unga*: "Om du har fått vanan att använda ett språk som inte stämmer överens med de här normerna, om du svär, retas, skvallrar eller tilltalar andra i vrede, kan du förändra det. Be om hjälp. Be din familj och dina vänner att stödja dig."¹ Jag önskar att det rådet hade funnits i *Vägledning för de unga* då.

En upplevelse från min ungdom

Jag berättade för den unge mannen om en upplevelse jag hade haft som ung i en miljö där andra ofta använde ett dåligt språk. Det verkade som om varje gång jag hörde något

Larry M. Gibson
Förste rådgivare
i Unga mäns
generalpresidentskap

slags svordom så fastnade det ordet i sinnet lättare än de goda tankar som jag ville ha. En underbar prästadömsledare berättade för mig att sinnet är som ett mirakulöst förråd och att vi kan ta bort olämpliga tankar genom att snabbt ersätta dem med sådant som är berömvärt.

En vän och jag bestämde oss för att göra just det. Vi lärde oss två psalmer utantill: "Var när mig varje stund" (*Psalmer*, nr 63) och "Mer helighet giv mig" (*Psalmer*, nr 77) och trettonde trosartikeln. Vi kom överens om att om någon av oss sade något olämpligt så skulle vi genast sjunga en av psalmerna eller citera trosartikeln.

Vi insåg snabbt att vi inte ville sjunga psalmerna högt på vissa platser. Det var för genant! Så vi citerade trettonde trosartikeln och betonade orden: "Finns det något som är dygdigt, älskligt eller hedrande eller berömvärt, så söker vi efter detta." Det fungerade! Vi upptäckte att när vi upprepade dem så försvann de olämpliga tankarna. Genom att ändra på några ord gjorde vi ett enkelt motto: "Vi *pratar* efter detta!" När någon av oss sade de

orden tänkte vi: "Är mina ord sanna, rena, välvilliga, dygdiga, älskliga eller hedrande eller berömvärda?" (se Trosartikel 13). Om de inte var det visste vi att vi behövde arbeta på det.

Vad kan vi göra?

Vi lever i en tid när det finns mycket som är vanvördigt, rått och vulgärt. Det är nästan omöjligt att helt skydda oss från att höra eller se sådant som vi vill undvika. Nyckeln är att se till att vi själva inte för vidare sådant som är vanvördigt, rått eller vulgärt. Paulus måste ha känt detta när han sade: "Låt inget oanständigt tal komma över era läppar" (Ef. 4:29).

Jag har sett en del ungdomar använda ett olämpligt språk för att de trodde att det skulle hjälpa dem att passa in och andra använder det för att de vill utmärka sig. Faktum är att de verkar vara de största anledningarna till varför ungdomar får en sådan vana.

Jag är mycket imponerad av de ungdomar som "vågar vara annorlunda",² till exempel en ung man med en vän som inte var medlem och som svor regelbundet. Varje gång hans vän

svor bad han honom vänligt att sluta. Så småningom slutade hans vän att svära. Vännen var så imponerad av honom och av hur han levde sitt liv att han ville lära sig mer om kyrkan. Kort därefter döptes han.

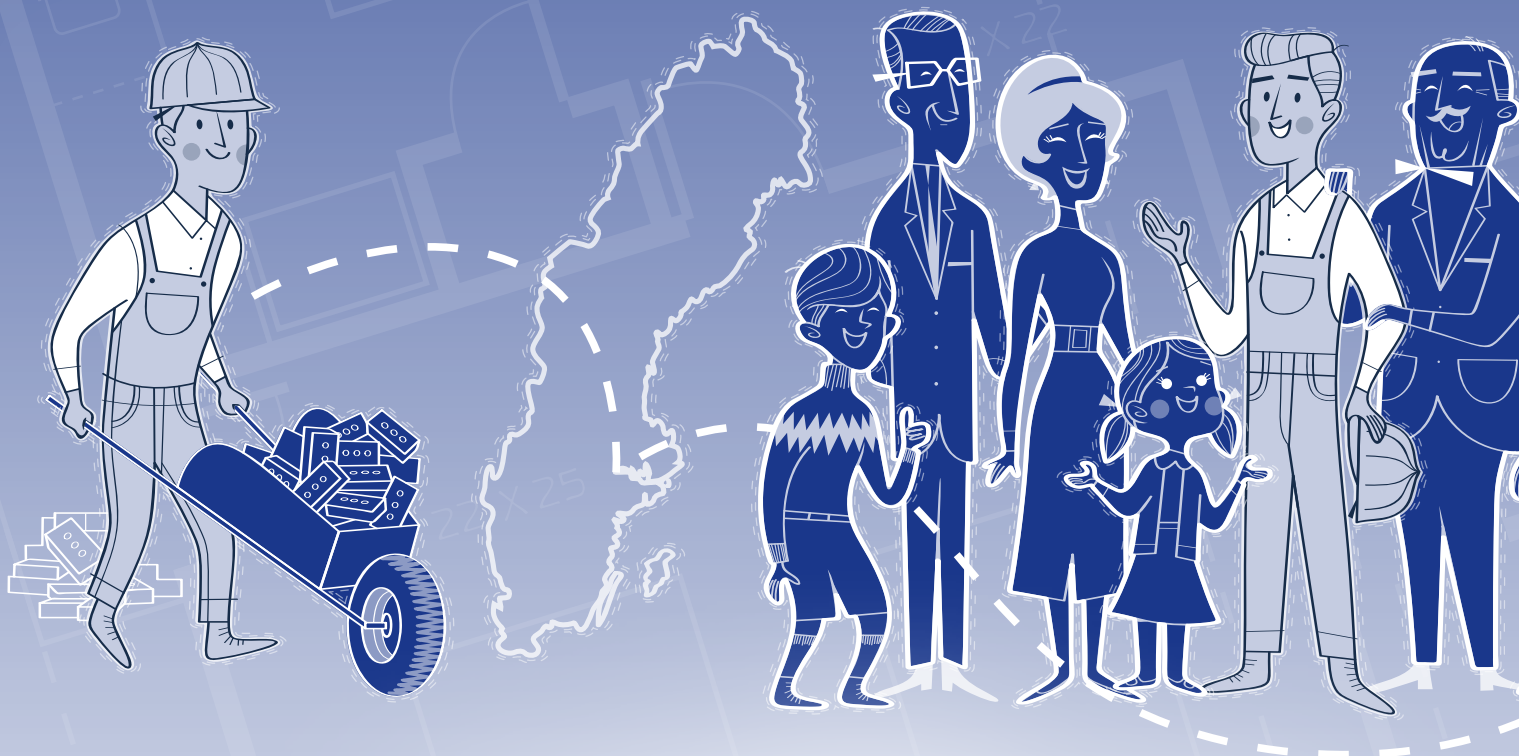
Det vi känner i hjärtat är det vi tänker på, och det vi tänker på är det vi pratar om. Därför stämmer det att orden vi använder speglar vårt hjärtas känslor och vilka vi verkligen är.

Som det så väl förklaras i *Vägledning för de unga*: "Ett rent och intelligent språk är bevis på ett skärpt och sunt sinne. Vårdat språk som bygger upp, uppmuntrar och berömmar andra inbjuder Anden att vara med dig."³

Var och en av oss kan få välsignelsen att *alltid* ha Anden med oss, som vi blir lovade när vi tar del av sakramentet varje sabbatsdag. Det beror på oss — hur vi handlar, vad vi gör och, ja, vad vi säger. Jag hoppas att vi inte ska använda ord till att svära eller skvallra utan till att visa att vi följer vår Frälsare, ja, Jesus Kristus. ■

SLUTNOTER

1. *Vägledning för de unga* (häfte, 2011), s. 21.
2. Se L. Tom Perry, "Traditionen att leva ett balanserat och rättfärdigt liv", *Liahona*, aug. 2011, s. 33.
3. *Vägledning för de unga*, s. 20.

ARBETE TJÄNANDE OCH ANDLIGT OBEROENDE

Per G. Malm
i de sjuttios
kvorum

Välsignelserna av hårt arbete och tjänande går utöver enbart timlig hjälp.

Murare som 16-åring

Det är viktigt att vi lär oss att arbeta hårt när vi är unga. Hårt fysiskt arbete är en del av livet. Jag lärde mig det tidigt när jag kallades till en särskild servicemission för att hjälpa till att bygga möteshus. Jag var bara sexton år och hade just blivit klar med skolan. Jag blev tilldelad murarlaget. Det var hårt arbete men jag älskade det.

Vi delades in i grupper och reste från Sverige, där jag bodde, till flera andra länder i närheten. På varje plats ordnade vi så att vi kunde bo hos en medlem från den lokala församlingen. Jag imponerades av hur villiga de goda, solida medlemmarna i kyrkan var att

öppna sitt hem och bidra med vad de kunde. De hade inte något överflöd av pengar men de hade en önskan att tjäna.

De flesta av de unga männen som kallades till de här byggnadsmissionerna var äldre, men jag var sexton år. Jag verkade senare som proselyterande missionär när jag var nitton. När min bror och jag fick våra kallelser, sade pappa till oss: "Även om det är ett tillfälligt avbrott i era fortsatta studier vill jag ha söner som tidigt lär sig att tjäna i kyrkan. Den erfarenheten blir en grund till hur ni lever ert liv." I dag är det en prioritet för unga män att tacka ja till kallelsen att verka som proselyteringsmissionär.

När jag fick kallelsen att verka på den här missionen var jag lite nervös, men jag tvekade inte att tacka ja. Jag hade sedan jag var liten fått lära mig att säga ja när jag blir ombedd att tjäna på olika sätt i Herrens verk. Så jag kände mig mer glad än jag kände mig nervös. Det var en underbar upplevelse att få hjälpa till att bygga kyrkans möteshus.

Vittnesbörd och oberoende

Jag vet att det är genom att tjäna andra som vi kan få en kärlek till och ett vittnesbörd om evangeliet. Under tiden som jag var ifrån min familj som ung man lärde jag mig att jag behövde ta ansvar för mitt liv — inte bara fysiskt sett utan också andligt sett. Jag lärde mig också hur man verkligen lyssnar på och följer Andens maningar.

Men de där känslorna och förmågorna kom inte bara under min tid som byggnadsmissionär. Mitt vittnesbörd och min önskan att tjäna påbörjades tidigare. Som liten var jag blyg, och jag hade till och med svårt att prata på grund av min osäkerhet. Men när jag engagerade mig i tjänande blev jag gradvis stärkt — steg för steg. Jag fick möjligheter att lära, tjäna och växa genom kallelser och uppgifter i vår gren. Jag verkade med iver

(se L&F 58:27). Jag lärde mig att i livet är inte startpunkten detsamma som slutmålet. Startpunkten är början till ett liv i förändring.

Ett löfte till hjälp för oss

Nyckeln till att åstadkomma den förändringen är att alltid minnas vilka vi är. Vi är söner och döttrar till vår himmelske Fader. Var och en av oss föddes med ett löfte: När vi ingår och förblir trogna mot förbunden och gör vårt bästa med våra omständigheter, talanger och förmågor, kommer vi att återvända till vår himmelske Fader med heder. Det är en del av vårt eviga perspektiv, och vi måste komma ihåg att vi inte är ensamma. Vår himmelske Fader ger oss kraft och förmåga att möta våra utmaningar.

Det var genom upplevelserna jag hade medan jag tjänade som ung som jag började stärka min tillit till Herren. Läran och förbunden 121:45 uppmuntrar oss att låta vår "självttillit växa sig stark i Guds närhet". När du är engagerad i att tjäna Herren känner du hans ande, du känner hans kärlek och du lär dig förstå att fastän livet är en prövning så är du inte ensam. När du lever rättfärdigt och tjänar får du hjälp och kraft utöver din egen. ■

Jeffrey R. Holland
i de tolv apostlarnas
kvorum
*Medlemmarna i
de tolv apostlarnas
kvorum är särskilda
vittnen om Jesus
Kristus.*

Varför är det viktigt att **INTE** vara **AVUNDSJUK** på andra?

Vi tävlar inte mot varandra för att se vem som är rikast eller har flest talanger eller är vackrast eller ens vem som är mest välsignad.

Den kamp vi *verkligen* är engagerade i är mot synden.

Avundsjuka, tjurighet eller försök att dra ner andra gör dig *inte* till en bättre person.

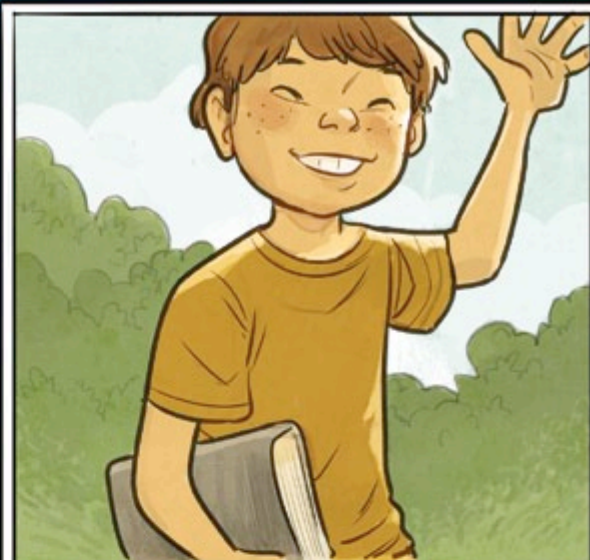
Var god, och var tacksam för att Gud är god. Det gör livet gladare.

Skriftkort

Skrifterna kan hjälpa oss när vi är glada och när vi har det jobbigt. Klipp ut de här korten och lägg dem i dina skrifter. Du kan också skriva dina favoritverser i skrifterna på varje kort!

När jag är rädd ...

När jag känner mig glad ...

När jag känner mig ensam ...

När jag behöver mod ...

KAN JAG LÄSA ...

- Psaltaren 118:24
- Johannesevangeliet 13:17
- Alma 26:35

- _____
- _____
- _____

KAN JAG LÄSA ...

- Josua 1:9
- 2 Kung. 6:14–17
- Läran och förbunden 50:41–43

- _____
- _____
- _____

KAN JAG LÄSA ...

- Daniel 6
- 1 Nephi 3:7
- Alma 56:44–48

- _____
- _____
- _____

KAN JAG LÄSA ...

- Jesaja 41:10
- 3 Nephi 17:18–25
- Läran och förbunden 84:88

- _____
- _____
- _____

Alpackor på rymmen!

Den sista alpackan flyttade inte på sig. Vad skulle jag göra?

Romney P., 12 år, Kalifornien, USA

"Himmelske Fader, nu ber jag dig, att leda och vaka över mig på min stig" (se "Heavenly Father, Now I Pray", Children's Songbook, s. 19).

Förra sommaren jobbade jag för min granne. Hon har en stor alpackafarm bredvid sin valnötsträdgård. Alpackor ser ungefär ut som lamadjur, bara mindre.

Mitt jobb var att rengöra deras bås varje dag. Jag tyckte om arbetet trots att det inte var lätt.

En varm eftermiddag när jag kom till jobbet var min granne borta. Men det var inte något problem. Hon hade redan sagt att jag kunde rengöra båsen när jag ville, även om hon var borta.

Medan jag arbetade välte en av alpackorna ner en grind. På några sekunder hade alla fjorton alpackorna sprungit ut på gården och ut i trädgården. Jag kunde inte tro det! Jag började må illa. Hur skulle jag någonsin kunna hämta tillbaka dem själv?

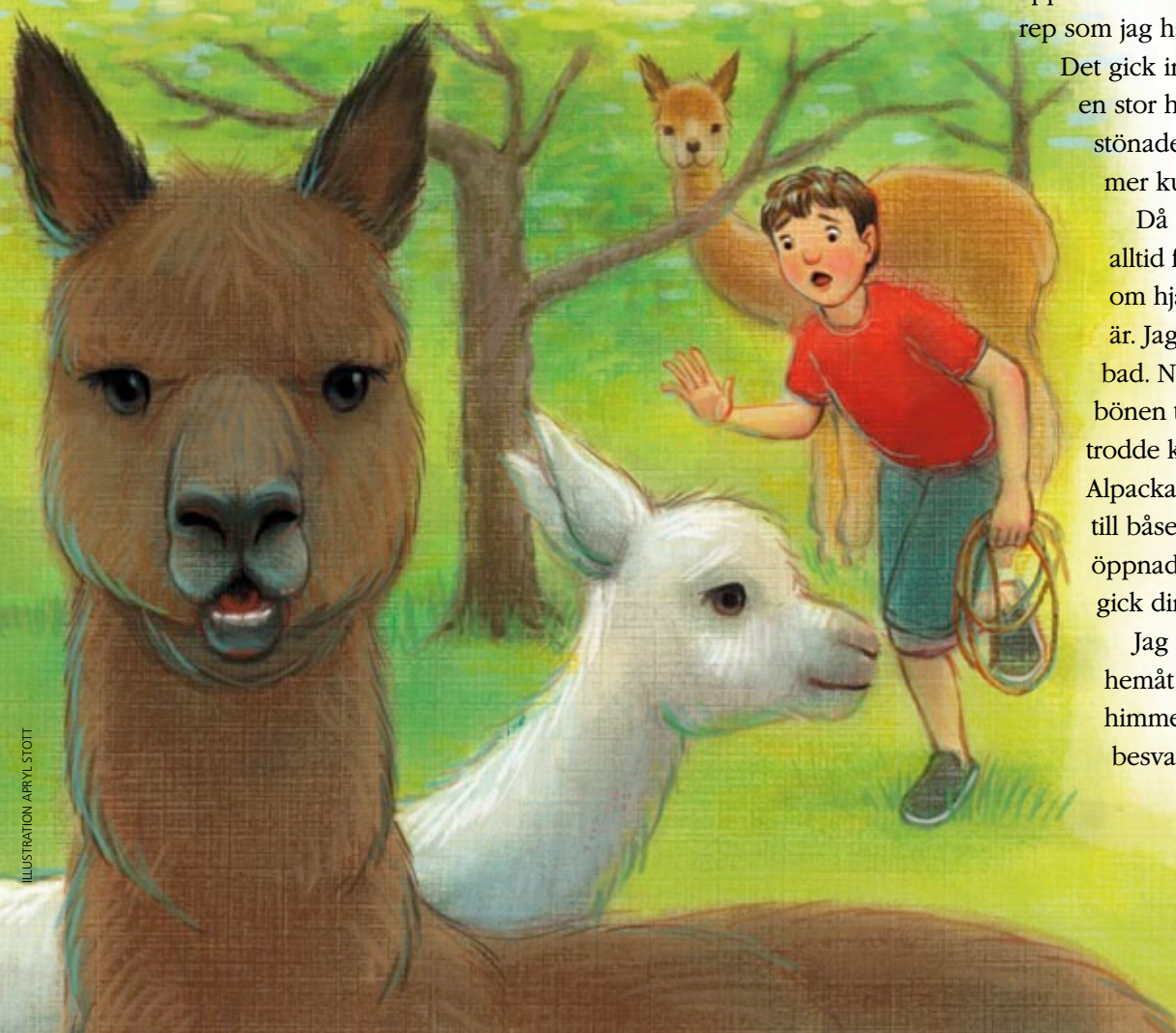
Jag sprang så fort jag kunde och samlade ihop dem en eller två åt gången. Femton minuter senare slog hjärtat hårt efter allt springande, men den sista alpackan hade äntligen kommit tillbaka till båset. Puh!

Sedan vände jag mig om och såg en dräktig alpacka ligga ner vid ett fruktträd tio meter bort. Å! Fortfarande en kvar. Jag försökte skrämma henne tillbaka till båset men hon rörde sig inte ur fläcken. Sedan försökte jag dra upp henne med en sele och ett rep som jag hade hittat i garaget.

Det gick inte. Hon låg där som en stor hög tegelstenar. Jag stönade av frustration. Vad mer kunde jag göra?

Då kom jag på att det alltid finns ett sätt att be om hjälp, oavsett var jag är. Jag gick ner på knä och bad. När jag var klar med bönen tittade jag upp och trodde knappt mina ögon. Alpackan var på väg tillbaka till båset på egen hand. Jag öppnade grinden och hon gick direkt in.

Jag log medan jag cyklade hemåt. Jag visste att min himmelske Fader hade besvarat min bön. ■

*Följ med och
se en viktig plats i
kyrkans historia!*

Upptäck NAUVOO

Jennifer Maddy

Dammet lyfter försiktigt när man går nerför gatan. Man kan se solljuset dansa på Mississippifloden. Sedan klappar en häst och vagn förbi. Har du gått bakåt i tiden? Nej, du står på Parley Street i Nauvoo i Illinois.

År 1839 grundade profeten Joseph Smith och tidiga medlemmar i kyrkan Nauvoo och byggde en vacker stad och ett tempel. De bodde här till mitten av 1840-talet när de påbörjade sin resa västerut.

De heliga tillverkade egna fina knappar.

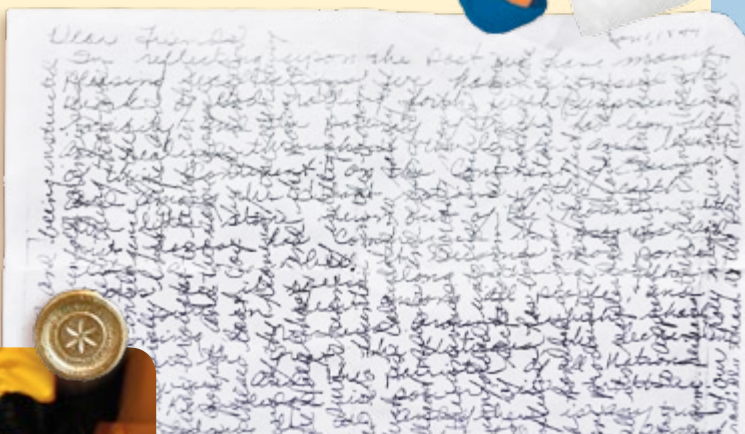
Ordet Nauvoo kommer från hebreiskan och betyder "vacker plats". I Nauvoo fanns det vackra trädgårdar, tegelhus och gröna fält.

Många av de gamla byggnaderna i Nauvoo har restaurerats. Missionärer klädda i kläder från 1840-talet berättar för besökare om de första medlemmarna. Du kan få en pepparkaka i Scovil-bageriet eller se hur man tillverkar skor hos skomakaren.

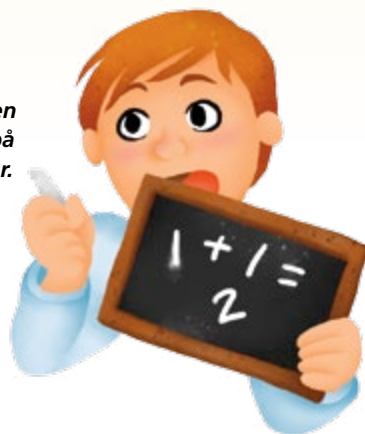
Papper och porto var dyrt, så man brukade "dubbelskriva" breven. De skrev först åt ett håll, vände på papperet och skrev över det. Försök göra det och se om du kan läsa vad du har skrivit!

Det krävdes tre personer till att göra rep på det sätt som pionjärerna gjorde det.

I skolan skrev barnen med krita på griffeltavlor.

Templet i Nauvoo står på en kulle med utsikt över samhället och floden. Läs mer om templet i nästa månads nummer.

Man tillverkade ljus genom att knyta ett snöre runt en liten sten och doppa den i djurfett gång på gång.

Ljuset från den här lyktan bildade roliga mönster på väggar och tak.

Min himmelske Fader hör och besvarar mina böner

Du kan använda den här lektionen och aktiviteten för att lära dig mer om månadens tema i Primär.

Har du någon gång haft ett problem som du har varit orolig för? Alma och hans missionärskamrater hade det. De hade försökt undervisa zoramiterna om Jesus Kristus, men zoramiterna ville inte tro på dem. Zoramiterna tyckte att de var bättre än andra människor. När de skulle be i kyrkan klev de upp på en hög plattform som kallades Rameumptom och bad exakt samma bön varje gång.

Alma bestämde sig för att be Gud om hjälp. Han berättade för sin himmelske Fader hur ledsen han var

över att zoramiterna var så stolta och ovilliga att tro. Han bad sin himmelske Fader trösta honom och hans kamrater och ge dem styrka i sitt svåra missionsarbete.

Vår himmelske Fader besvarade Almas bön. Han tröstade Alma och hans kamrater och hjälpte dem att känna sig starka. (Se Alma 31.)

Vår himmelske Fader hör våra böner, och han svarar på olika sätt. Hans svar kanske inte kommer med en gång eller på ett sätt som vi förväntar oss, men han svarar oss alltid eftersom han älskar oss. ■

DAGS FÖR SAMTAL

Vilka andra berättelser i skrifterna känner du till där man har bätt och fått ett svar? Ni kan läsa en av berättelserna som familj och samtala om olika sätt som vår himmelske Fader besvarar våra böner på.

Hur har vår himmelske besvarat dina böner, och hur kände du igen hans svar? Vilka problem har du nu som du kan be om?

SÅNG OCH SKRIFTSTÄLLE

- "Barnets bön", *Barnens sångbok*, s. 6–7
- Läran och förbunden 112:10

BÖNER I SKRIFTERNA

Här nedanför är några exempel från skrifterna på personer som bad Gud om hjälp med olika problem och fick svar. Hitta rutorna som hör ihop i varje kolumn. Använd skriftställehänvisningarna vid varje bild för att få hjälp.

DEM SOM BAD

VARFÖR HAN ELLER HON BAD

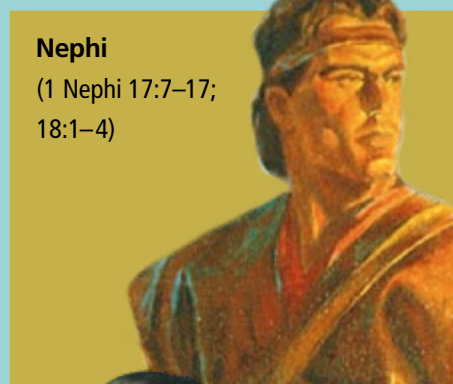
VAD SOM HÄNDE

Drottning Ester
(Ester 4–7)

De var rädda att deras språk skulle förändras så att de inte skulle förstå varandra.

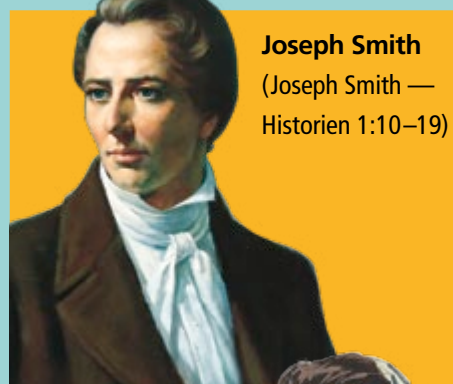
Vår himmelske Fader talade om för honom hur man tillverkar verktyg och bygger ett fartyg.

Nephi
(1 Nephi 17:7–17;
18:1–4)

Han behövde veta vilken kyrka han skulle gå med i.

Kungen lät henne leva och hon övertalade honom att rädda hennes folk.

Joseph Smith
(Joseph Smith —
Historien 1:10–19)

Hon behövde övertala kungen att skydda hennes folk från undergång, men hon kunde bli dödad om hon gick till kungen utan att bli inbjuden.

Herren förbarmade sig över dem och förändrade inte deras språk.

Jareds bror och hans familj
(Ether 1:33–37)

Han behövde bygga ett fartyg som kunde ta hans familj till ett nytt land, men han visste inte hur man bygger fartyg och hade inte verktygen han behövde.

Vår himmelske Fader och Jesus Kristus uppenbarade sig för honom och sade att han inte skulle gå med i någon av kyrkorna.

Hej!

Jag heter Will

och kommer från
Taiwan

Vad tycker ni bäst om att göra som familj? Will och hans bror Allen tycker om att vara tillsammans som familj på lördagarna och upptäcka nya platser på ön Taiwan där de bor.

Från en intervju med Amie Jane Leavitt

Innan vi går och lägger oss läser vi skrifterna som familj. Allen tycker om berättelsen om Mose och kopparormen. Min favoritberättelse är när Herren uppmanar Lehi att lämna Jerusalem och befaller Nephi att bygga ett fartyg och bege sig till det utlovade landet.

FOTOGRAFER MED TILLSTÅND AV WILLS FAMILJ OM INGET ANNAT
ANGES; FOTOGRAFER AV DRAKE OCH MÄNNISKOR: ISTOCKPHOTO;
FOTOGRAFI AV FOTBOLL: JOHN LUKE; FOTOGRAFI AV TEMPLET I
TAIPEI: WILLIAM FLOYD HOLDMAN

VAD GÖR NI PÅ ER FRITID?

Will: spelar dataspel, frisbee och fotboll

Allen: läser böcker, ritar och går på promenader med morfar

VILKEN ÄR ER FAVORITFÄRG?

Will: orange

Allen: alla färgerna i regnbågen

VILKA ÄR ERA FAVORITDJUR?

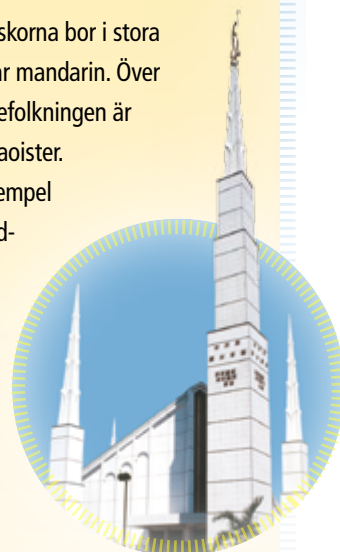
Will: dinosaurier

Allen: orangutangerna och giraffen som jag ser i djurparken

VI GÅR PÅ UPPTÄCKTSFÄRD!

- Taiwan är en tropisk ö utanför Kinas kust.
- De flesta människorna bor i stora städer och pratar mandarin. Över 90 procent av befolkningen är buddister eller taoister.
- Kyrkan har ett tempel i Taiwan, i huvudstaden Taipei.

I Taiwan har man många roliga högtider och festivaler. I september har vi månfestivalen. Hela familjen samlas och vi äter mumsiga månkakor. De är fyllda med röd bön- eller lotusfröpasta.

I Taiwan har vi ofta möjlighet att göra missionsarbete. I skolan lärde jag min klass något jag visste om ärlighet. Jag lärde dem primärsången "Var sann, som Guds profet har sagt."

Efter skolan går min bror och jag hem tillsammans med morfar. Vi gör våra läxor och äter middag med mamma och pappa. Min favoritmat är nudlar med köttsmak och Allens är stekt ris. Vi tycker båda om söt mat också.

VÅR SIDA

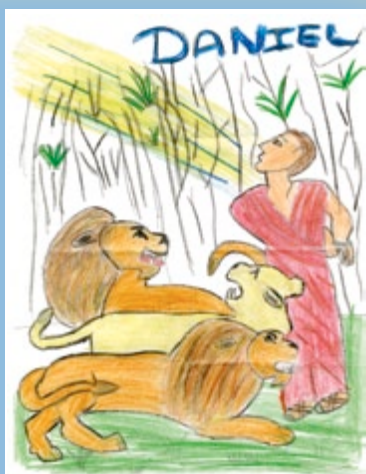
Barnen i Castellóns församling i Spanien lär sig i Primär att be, att läsa och förstå skrifterna och att tjäna sina medmänniskor.

Francisco P., 4 år, från Chile tycker om att besöka området runt templet i Santiago. Han lär sig att hålla tal i Primär och ber alltid sina böner. Han tycker om att hjälpa till på hemaftnarna.

Giordano V., 5 år, Peru

Daniel, av Dali M., 10 år, Mexiko

Kayque M., 5 år, från Brasilien, är en mycket vaken och alert liten pojke fastän han inte kan gå på grund av en cp-skada. Han tycker om att komma till kyrkan. Han älskar psalmerna och sjunger alltid på sakramentsmötet. Den första psalmen han lärde sig var "Jag är Guds lilla barn". Kayque är kärleksfull, han tycker om att ge komplimanger och är en stor välsignelse för sin familj.

Jag vill bära mitt vittnesbörd: Jag vet att Gud lever, att han hör och besvarar våra böner om vi har tro. Jag vet att Jesus Kristus älskar oss, och jag vet att Mormons bok är sann.

Elisa F., 11 år, Brasilien

Jag vill berätta vad jag kände dagen då jag döptes. När jag gick ner för trappstegen till dopbassängen hörde jag en röst inom mig som sade: "Paula, du gör det som är rätt." "Jag var så glad att jag fick döpas!"

Paula G., 9 år, Argentina

Vårt svar

Tatiana Agüero

Baserad på en sann berättelse

"Han [skall] uppenbara sanningen ... för er genom den Helige Andens kraft" (Moroni 10:4).

Jag kommer fortfarande ihåg första gången jag såg de båda männen utanför vår dörr i Peru. De hade vit skjorta och slips på sig och var så långa! Jag tyckte att de hade varma leenden.

"De måste vara snälla", tänkte jag. Mina föräldrar måste ha tyckt det också för snart kom missionärerna hem till oss ofta.

Jag tyckte om att lyssna på missionärerna och kände alltid att det de sade var sant.

"Vill du inte döpas, mamma?" frågade jag en dag.

Hon log. "Jo, det vill jag, men jag vill döpas tillsammans med din pappa."

Jag nickade. Jag var nio år — gammal nog för att döpas. Men jag ville också döpas tillsammans med pappa och han var inte säker på om han trodde på det som missionärerna undervisade om.

"Fortsätt be så kommer snart rätt tid", sade mamma, som om hon kunde läsa mina tankar.

Jag visste att missionärerna hade uppmanat pappa att följa inbjudan i slutet av Mormons bok att fråga Gud med uppriktigt hjärta om evangeliet var sant. Så en kväll bestämde jag mig för att hjälpa pappa med den uppmaningen. Jag frågade om vi kunde be tillsammans så som missionärerna hade sagt. Vi gick in på mitt rum och föll ner på knä. Han frågade mig vem som skulle be bönen.

"Du kan väl be", sade jag.

Pappa började be till vår himmelske Fader. När han frågade om vi skulle döpas, omslöt vi av en känsla av kärlek och frid. Den var så stark att pappa slutade be för en stund. Vi förstod att vi behövde döpas.

Jag ska aldrig glömma blicken i pappas ögon efter bönen.

"Vi har fått vårt svar", viskade han och gav mig en kram.

Jag log och borrhade in ansiktet i hans axel. Den Helige Anden hade gjort det möjligt för oss att få veta sanningen (se Moroni 10:5). ■

*En enkel bön
förändrade min
familj för alltid.*

Jesus botar en sjuk man

Margo Mae

Från Lukasevangeliet 5:17-25

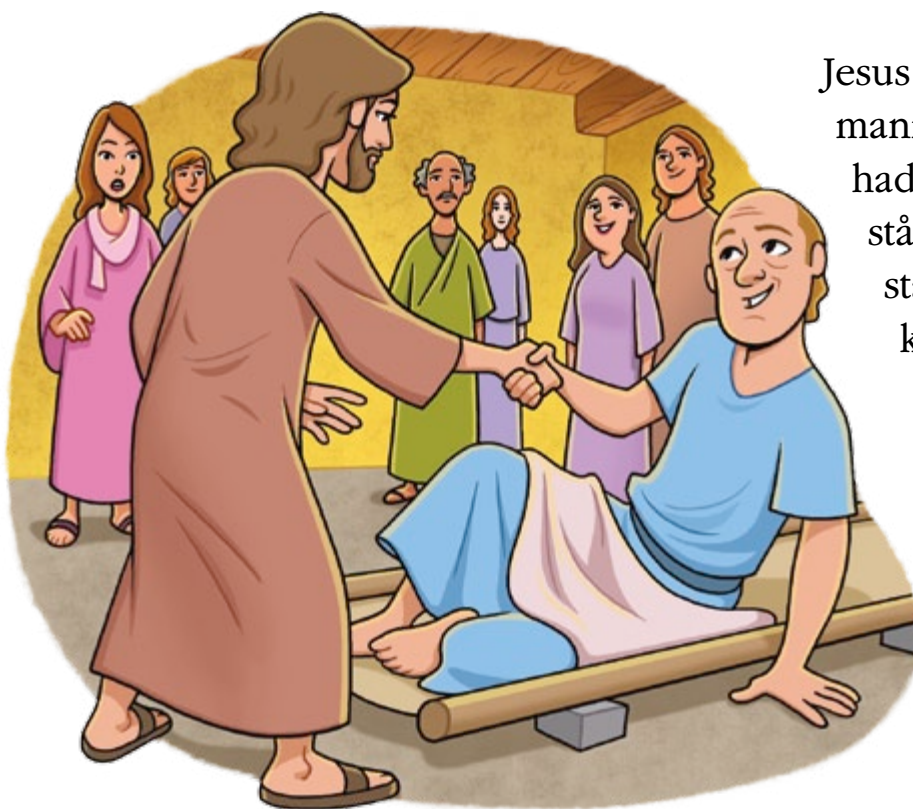

En dag undervisade Jesus
några personer i ett hus.

Utanför huset fanns en man som inte kunde gå. Hans vänner hade burit honom till huset så att Jesus skulle kunna bota honom. Men det var så mycket folk i huset att hans vänner inte kunde bära in honom.

Mannens vänner bar upp honom på taket. De gjorde ett hål i taket. De sänkte ner mannen och hans säng i huset så att Jesus kunde se honom.

Jesus såg hur stor tro mannen och hans vänner hade. Han bad mannen att stå upp och gå. Mannen ställde sig upp. Han kunde gå igen! Han tog sin säng och gick glatt hem.

Den dagen visade Jesus Kristus sin stora makt genom att bota mannen. Han ville att folket skulle veta att han hade makt att göra många underbara saker. ■

Det finns inget
behov av att
segla över **OUT-
FORSKADE** hav. En
kärleksfull himmelsk
Fader har gett oss en
osviklig karta —
ja **LYDNAD.**

President Thomas S. Monson

NÅD FÖR ANKMAMMAN OCH FÖR MIG

Rosie Kaufman

En våreftermiddag packade jag bilen innan jag skulle skjutsa fem små barn till och från lektioner och träningar. Medan jag lastade in fotbollsdoor och dansväsor lade jag märke till en anka och hennes ankungar som kom vaggande på trottoaren i vårt förortskvarter.

Medan jag tittade på började hon trippa över gatan. Olyckligtvis valde hon att gena över ett rännstensgaller och hennes ungar följde efter. Fyra av ankungarna åkte hjälplöst ner genom gallret.

När mamman hade kommit över på andra sidan insåg hon att hon saknade några av ungarna och kunde höra deras dämpade pipanden. Helt omedveten om sitt misstag gick hon tillbaka över gallret och medan hon letade efter sina försvunna ankungar förlorade hon två till. Med fasa och avsmak inför hennes dåliga omdöme gick jag bort till gallret för att se om jag kunde lyfta upp det. Fastän jag använde all min styrka kunde jag knappt rubba gallret, och jag behövde åka och hämta ett av mina barn.

Jag tänkte att jag fick ordna situationen senare när jag inte hade så bråttom. När jag satte mig i bilen muttrade jag självtröstandigt: "Hon förtjänar inte att vara mamma."

Under en och en halv timme därefter gjorde jag många av mina återkommande misstag som förälder. De här misstagen har jag bett

*Precis som
ankmamman
misslyckas jag
ibland. Och det
är då Frälsaren
ingriper.*

om förlåtelse för många gånger av både mina barn och min Fader i himlen. Varje gång bestämde jag mig för att bli bättre och inte falla offer för de här svagheterna igen. När jag fräste åt ett av mina barn för att ha retat ett annat ekade mina ord högt i öronen: "Hon förtjänar inte att vara mamma."

Plötsligt kände jag en överväldigande medkänsla för den där ankmamman. Hon försökte navigera i världen med de instinkter hon hade fått, precis som jag. Men ibland räcker instinkterna inte till, och våra barn får lida för det.

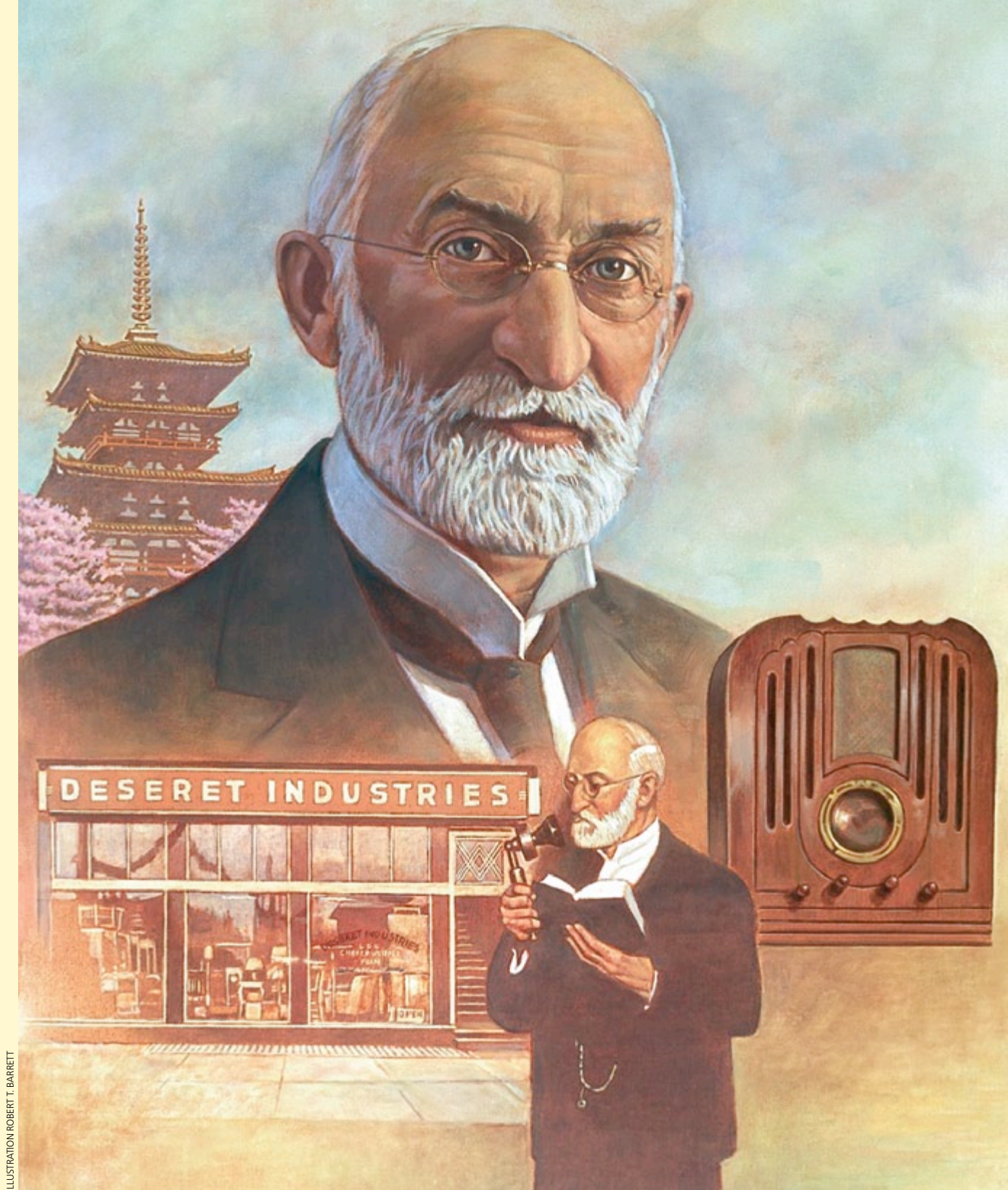
Jag bestämde mig för att ta bort gallret på något sätt och lyfta ut ankungarna. När jag kom runt hörnet till vår gata såg jag att en liten grupp personer hade samlats. Min granne hade lyft upp gallret, gått ner i avloppstunneln och lyfte försiktigt upp ankungarna i säkerhet. De skrämde små fåglarna sprang iväg för att leta reda på sin mamma som nervöst vaggade fram och tillbaka i en buske i närheten. Hon hade inte bett om hjälp, men min granne hade ryckt in när hennes beskydd helt enkelt inte räckte till. Jag överväldigades av känslor när jag tänkte på att Frälsaren gjorde samma sak för mina barn och mig.

Ibland gör vi fel, även när vi har de bästa avsikter och gör vårt bästa. Men Frälsarens "nåd är tillräcklig för alla människor som ödmjukar sig inför [honom]" (Ether 12:27). Det är trösterikt att veta att mina tillkortakommanden inte kommer att förstöra mina barn, och att de får ta emot kärlek, frid, förståelse och nåd från vår Frälsare. Han når mig på den nivå där jag är¹ och vill att det ska gå bra för min familj och mig. Våra tillkortakommanden får inte övertaget när vi ödmjukar oss själva och står med Herren vid vår sida. ■

Författaren bor i Utah i USA.

SLUTNOT

1. Se "Where Can I Turn for Peace?" *Hymns*, nr 129.

HEBER J. GRANT

Heber J. Grant organiserade och presiderade över den första missionen i **Japan**. Han var president för kyrkan när kyrkan började använda **radion** för att sända ut tal. När medlemmarna behövde hjälp under den stora depressionen skapade president Grant kyrkans välfärdsprogram, bland annat **Deseret Industries**. Den här organisationen samlar fortfarande in artiklar och donerar dem till behövande.

Vi [bör] inse att Herren talar till oss genom Anden i sin egen tid och på sitt eget sätt", skriver äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum. "Många människor förstår inte den här principen. De tror att när de är beredda och när det passar dem, så kan de ropa till Herren och då svarar han genast, till och med exakt på det sätt som de själva bestämt. Uppenbarelse kommer inte på det sättet." För att läsa mer om hur vi får uppenbarelsen, se "I hans egen tid, på hans eget sätt", sidan 24.

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

Vår eviga bestämmelse

Äldste Detlef Adler, Tyskland

Områdessjuttio

Vi lever i en modern, händelserik tid med många utmaningar. Många saknar i dag perspektiv och känner att de har få möjligheter och litet hopp för framtiden. Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är vi välsignade med en annan syn på livet som kommer av ett begripligt, evigt perspektiv.

Jag vill säga något om det eviga perspektiv som finns i de skriftställen som talar om att "vända fädernas hjärtan till barnen" (Mal. 4:6; 3 Nephi 25:6). Vi behöver en villig ande och ett förstående hjärta för att förstå de stora löften och välsignelser som är förbundna med de band som skapas när vi arbetar med vår släktforskning och börjar bygga en relation med våra förfäder.

Kyrkan har många resurser tillgängliga för att hjälpa alla människor på jorden att delta i släktforskningsarbetet. Det är viktigt att förstå hur uppteckningar och tekniska hjälpmedel är tillgängliga i dag som är förbundna med evangeliets praktiska principer.

Äldste Detlef Adler, Tyskland

Vi vittnar om vår himmelske Fader (Joseph Smith — Historien 1:17) som har en plan för oss, sina barn. En del av den här

planen är att vi kan återvända till honom genom att ta emot heliga förrättningar och hålla tillhörande förbund. De här förrättningarna och förbunden öppnar vägen tillbaka till honom.

Då många av våra förfäder har lämnat jorden utan tillfälle att ta emot de här förrättningarna, har vår himmelske Fader i sin godhet skapat möjligheten för oss att

utföra dem till förmån för våra förfäder i heliga tempel. Men för att vi ska kunna göra det måste vi först identifiera våra förfäder. När vi hittat deras namn har vi möjlighet att som ställföreträdare utföra de här förrättningarna i deras ställe. På det sättet får vi den stora förmånen att skapa en speciell relation av kärlek och tjänande till våra förfäder.

Låt mig kort beskriva detta livs perspektiv och kombinera det med nästa livs perspektiv. Med vetskap om att de här förrättningarna är nödvändiga, väntar många andar på andra sidan på att återlösningshandlingar ska utföras för dem. Vi är en del av det perspektivet. Vi har del i deras eviga bestämmelse.

Ser vi inte här kärlekens och rättvisans underbara perspektiv i vår himmelske Faders vision, där vi kan bli redskap i Herrens händer och välsigna våra förfäder?

Genom detta verk kan vi lära oss se bortom dödens förlåt och se vår tid på jorden i ett nytt perspektiv. Nephi uppenbarade för oss: "Ty jag vet att många av er har sökt mycket för att få kunskap om det som skall komma. Därför vet jag att ni vet att vårt kött måste tyna bort och dö. Dock skall vi i våra kroppar se Gud" (2 Nephi 9:4).

Vi är alla barn till en kärleksfull himmelsk Fader som sänt oss till jorden för att uppleva glädje. Den största glädje vi kan uppleva ligger i att tjäna och visa kärlek till någon, vilket sträcker sig långt utöver vårt jordelivs gränser. Vi kan erbjuda människor ett evigt perspektiv som är:

"Och om nu er glädje blir stor över en enda själ som ni har fört till mig i min Faders rike, hur stor blir då inte er glädje om ni för många själar till mig!" (1&F 18:16)

Jag bär vittnesbörd om att de här lärdomarna är sanna och om den glädje som kommer genom släktforskningsarbetet, som låter oss ge till våra förfäder möjligheten att uppleva alla evangeliets välsignelser i nästa liv som de inte kunde uppleva här. ■

Vi kan finna de förberedda!

Helena Österlund

I förra numret av "Lokala sidorna" i *Liahona* kunde vi läsa om missionspresidenten och hans hustru, som uppmanade oss att våga bjuda in medmänniskor som ännu inte hört talas om evangeliet. Vi påmindes av syster Newell att vårt uppdrag som medlemmar är att finna dem som är förberedda. Missionärernas uppdrag är sedan att undervisa.

Det kan ju kännas svårt när man sitter hemma och läser om sådant. "Hur hittar man någon att finna? Hur gör man?"

Nu ska ni få höra hur det kan gå till rent praktiskt. Vi har träffat Göran Blanchette och Mary Billgren, båda från Handens församling, som har en fantastisk historia att berätta.

Göran satt i templet förra sommaren och bad en innerlig och väldigt konkret bön om att finna någon som var mottaglig för evangeliet. Någon som ville lyssna, känna igen sanningen, vilja träffa missionärerna, komma till tro, omvända sig och döpa sig.

Några dagar efter bönen, en onsdag morgon, planerade han sin dag. Bland annat skulle han ta bussen och handla på eftermiddagen.

- Plötsligt var det som om jag hörde en röst som sa: "Gå nu!" Jag tyckte det var märkligt. Jag skulle ju inte gå förrän på eftermiddagen. Tre gånger sa rösten åt mig att gå. Jag förstod att det var bäst att lyda. Jag kollade upp ifall det skulle gå någon buss, sprang runt i lägenheten för att hitta plånbok och annat, och skyndade sedan iväg till busshållplatsen. När jag närmade mig den såg jag en kvinna med en tonåring sitta där. Jag fick en stark känsla av att jag borde prata med henne.
- Vi hälsade på varandra och började prata om olika saker. Bland annat frågade hon mig om jag var gift. Jag svarade ja. Hon frågade hur min fru mådde. Jag svarade att hon inte mår speciellt

bra då hon precis fått en allvarlig diagnos. Men jag fortsatte med att berätta att jag tror att det hjälper om man ber. Det har ju hjälpt förr. Och då svarade du: "Jag tror också på bönen", säger Göran och tittar på Mary.

Mary fortsätter att berätta att hon sedan två månader innan mötet med Göran innerligt bett om att Gud ska hjälpa henne. Hon hade varit allvarligt sjuk en längre tid. Läkarna hade inte kunnat hjälpa henne, men hon mådde väldigt, väldigt dåligt.

- Det kändes som om jag höll på att dö. Jag bad hela dagarna: "Gud, vad ska jag göra? Vart ska jag gå? Jag har ingenstans att gå! Jag ska hålla dig i handen, det är det enda jag kan göra." Jag har haft en tro på Gud och Jesus ända sedan jag var liten. Men jag hade aldrig riktigt förstått vem Gud är, vad det innebar att Jesus är Guds Son, vem jag är och vem jag är i relation till dem.

Mary ler sitt härliga leende och fortsätter:

- Jag och Göran fortsatte att prata, och plötsligt hör jag hur jag ger mitt telefonnummer och adress till honom! Jag, som efter mitt svåra äktenskap, inte ens litade på män, satt där och pratade med en vilt främmande karl! Men det var som att någon vägledde mig. Någon ting inom mig sa att jag kunde lita på honom.

Göran fortsätter:

- I samtalet frågade jag dig till slut om du ville komma till kyrkan på söndagen efter. Och det ville du.
- Ja, det ville jag! När Göran nämnde kyrkans hela namn hade jag aldrig hört talas om den. Men det spelade ingen roll vad det var för kyrka, det var en kyrka med Jesus namn i. Jag ville dit! Jag var

**Göran Blanchette
följde uppman-
ingen att be
för att finna
någon som är
förberedd att ta
emot evangeliet
och fann Mary
Billgren, båda
tillhör Handens
församling.**

så glad över att ha hittat någon som ville prata om Gud. Ingen av mina vänner ville ens diskutera sådana saker. Jag var hungrig efter Guds ord!

- Så fort jag kom in i kyrkan kände jag mig för första gången helt välkomnad. Jag kände att här är Guds barn. Jag kände mig lycklig. Fylld av energi för första gången på mycket länge.

Göran berättar att både sakramentsmötet och undersökarklassen den söndagen var något utöver det vanliga.

- Undersökarklassen, ledd av Ola Öquist, var en av de andligaste lektionerna jag varit med om på många, många månader. Han hade känt sig inspirerad under veckan att ta upp ämnet "den fria viljan".

- Och det var precis vad jag behövde höra! Jag bara grät och grät. Jag kan inte ha sett klok ut, skrattar Mary. Det var precis vad jag ville göra: Jag ville använda min fria vilja till att välja Gud, jag ville välja Jesus.

Sedan rullade allt på i en väldig fart. Missionärerna undervisade tillsammans med Göran och några andra. Bara tre veckor senare, 18 augusti 2012, steg Mary ner i dopets vatten, där Göran fick förmånen att döpa henne.

- Jag bara grät och grät då med. De frågade hur jag mådde. Jag svarade: "Jag är våt!", berättar Mary skrattande. Men jag kände mig fri och pånyttfödd. Innan var det som om jag var levande död. Men Gud har fått mig tillbaka till livet. Jag lever och gnistrar. Det är det absolut bästa som hänt mig i hela mitt liv.
- Av det här har jag ännu en gång lärt mig att Gud hör bön! säger Göran. Oavsett vem som ber. Vi hade ju båda bett om det, på varsitt håll. Och Gud såg till att vi träffades den där dagen. Och sedan kunde vi båda påverkas av Anden, jag att gå iväg tidigare än jag tänkt och dig Mary att våga. Det är ett mirakel. Anden förnyar oss och gör att vi kan känna mycket glädje.

Missionspresidentens och hans hustrus uppmaning om att det är vi medlemmar som har uppdraget att finna de förberedda stämmer alltså! Det som krävs av oss är först och främst en vilja och sedan modet att svara på Andens maningar.

Gud ser vår vilja och möjliggör vägar att finna de förberedda. Vem kan du finna idag? ■

(Som en, fantastisk, fotnot kan vi även berätta att Göran upprepade sin vilja och sitt mod några veckor senare. Han bad en lika innerlig bön och kunde finna ännu en syster som även hon var redo och döptes efter bara tre veckor.)

Tidigare seminarieelever nu på mission

Birgitta Wennerlund

I julinumret 2007 av *Liahona* kunde vi läsa om hur studierna i seminariet påverkar mycket annat i livet. I dag får Jacob Larsson, Tommy Eriksson och Joel Sandelin dagligen nytta av sina studier som missionärer ute i världen.

Vad har ni haft för nytta av era seminariestudier?

Äldste Sandelin säger att han lättare kunnat undervisa och berätta historier från skrifterna, särskilt för människor som inte vet så mycket om Bibeln eller Mormons bok. "Det är också bra att kunna jämföra egna svårigheter med till exempel vad Job fick utstå. Då ser man att man egentligen inte har det så svårt."

Äldste Eriksson undrar om han hade haft samma kärlek till Guds ord om han inte gått i seminariet. "Seminariet hjälper mig också att studera tidigt på morgnarna!"

Äldste Larsson tycker att seminariet hjälpte honom bli van vid skrifterna och han har använt mycket av det han lärde sig i seminariet på sin mission.

Har ni haft nytta av nyckelskriftställena som ni kämpade så för att lära er?

"Tyvärr var jag inte så flitig med att lära mig dem, men ett som jag alltid kommer att komma ihåg är Första Nephi 3:7, som är alla missionärers favorit-skriftställe. En annan vers som jag tycker mycket om är Alma 42:31", säger äldste Sandelin.

"Ja", säger äldste Eriksson, "de är alltid de första skriftställena som kommer till mitt sinne när jag undervisar och de hjälper mig att känna att jag kan skrift-erna någorlunda." Och äldste Larsson säger: "Absolut! Jag har använt dem många gånger!"

Vad skulle ni vilja säga till dem som nu läser seminariet?

"Lär er så mycket ni bara kan och sitt inte av tiden där. Studera flitigt så att ni kan ha dessa lärdomar med er under resten av ert liv! Var alerta, vakna och glada, för ni kommer att ha nytta av det i framtiden", är äldste Sandelins uppmaning.

"Att gå i seminariet är ett heligt val som ni gör, ett förberedande val så att ni kan välja om ni ska tjäna Herren med hela ert hjärta eller halvhjärtat. I Matteus 6:24

FOTO ANN-SOFIE ERIKSSON

står det att ingen kan tjäna två herrar, så valet att gå i seminariet är ett tidigt val ni gör för att välja om ni vill bli Kristi lärjungar och få alla de välsignelser som Herren har förberett för er. Det finns ingen ursäkt för att inte gå i seminariet — allting kan lösas!" tycker äldste Eriksson.

Äldste Larsson uppmanar alla att ta vara på den tiden: "Ni kommer aldrig att ångra er!"

Vad tycker ni om att vara på mission?

Att vara på mission är det bästa valet jag gjort i mitt liv, säger äldste Eriksson. "Det var också ett av de lättaste eftersom jag gjorde valet redan som liten. I början var det inte som jag trodde. Jag trodde att allt skulle

Äldste Eriksson och äldste Larsson på väg till sina respektive missioner i Wisconsin-missionen Milwaukee och Portugalmis-sionen Lissabon

flyta bra efter en månad och jag skulle vara den bästa missionären någonsin efter sex månader och ha minst 50 dop efter ett år som missionär. Ha ha! Vissa saker lär man sig bara som missionär, men Herren välsignar oss hundrafalt som det står i Markus 10:29–30. Den som lämnar hus, familj, bröder och systrar får hundrafalt tillbaka. Det finns inget bättre ställe där vi kan lära oss det som Herren förväntar sig av oss!”

”Det är svårt vid vissa tillfällen”, tycker äldste Sandelin, ”men det känns bra att tjäna andra och hjälpa folk att finna rätta vägen tillbaka till vår himmelske Fader. Att gå ut som missionär är nog ett av de bästa val du kan göra under ditt liv på jorden. Jag har växt andligen och så har jag fått en stor dos tålmod också, för det kommer nog automatiskt.”

Äldste Larsson älskar sin mission. ”Det har inte alltid varit

lätt”, säger han, ”men jag har aldrig ångrat mitt val att tjäna Herren.”

Är det något ni önskar ni hade gjort mer för att förbereda er bättre?

”Min mamma lärde mig mycket innan jag gick ut på mission och det är jag tack-sam för. Kanske kunde jag lärt mig mer om hur man stryker kläder, men som tur är så hade jag en kamrat som hade tålmod och lärde mig stryka så det inte blir märken på kläderna”, berättar äldste Sandelin.

”Det enda jag ångrar att jag inte gjorde mer är att gå på splits med missionärerna. Ungdomars hjälp i missionärsarbetet är en riktig nyckel! Jag kan inte beskriva hur mycket framgång jag har haft tack vare hjälp från ungdomar. De går med oss efter skolan till klockan 20–21 på kvällen för att undervisa och tala med folk om evangeliet, och jag tror inte det finns något bättre sätt att förbereda sig inför en mission”, säger äldste Eriksson.

”Jag önskar att jag hade åkt till templet mer innan min mission. På mission har man inte lika många möjligheter att åka till templet. Jag önskar också att jag hade läst lite mer i Predika mitt evangelium.” ■

**Äldste Sandelin
åkte ett år
senare till Spa-
nienmissionen
Malaga.**

FOTO MARIE JACOBSSON

Jag älskar min Gud

Anna Gerrbo, Handens församling

När jag var yngre fann jag ofta mig själv säga som jag hört genom min uppväxt: "Jag vet att kyrkan är sann." Sen kom jag till en punkt när jag kände att det var extra viktigt för mig att låta alla mina uttryck — muntliga, fysiska, konstnärliga, tankemässiga — avspegla det som fanns inom mig, autentiskt och ärligt. Jag ville inte uttrycka starka religiösa upplevelser med inlärd fraser, utan ville hitta mina egna ord.

Jag började fundera: Vad vet jag egentligen? Vänta, jag kanske inte alls vet? Om jag hade kunskap om allt inom evangeliet skulle det ju innebära att jag var en gudinna — fullkomlig och allvetande, och det var jag ju ännu inte. Jag började känna efter vad som rörde sig i min själ. Jag kände att jag tror på kyrkans budskap — jag tror på bönen och Guds existens, på att detta är hans kyrka och så vidare.

Jag funderade vidare och här är några av mina tankar:

I skrifterna läser vi ofta om uppmaningen att tro, inte om att veta. Jag tänker att det är nog vist, för det är svårt att veta. I psykisk sjukdom t.ex. "vet" man massa saker som inte stämmer. Det mänskliga sinnet är till sin

natur ofullkomligt och lättlurat, och vi kan inte alltid lita på det — tyvärr. Jag tror att det är en av våra jordiska provningar. Därför känns det rätt för mig att vara ödmjuk inför mina mänskliga tillkortakommanden och, så att säga, "måttlig" i mitt vittnesbörd. Jag vill alltid ompröva min tro, för ofta hittar jag viktiga nya skiftningar och nyanser av doktrinerna i evangeliet som behöver ersätta mina tidigare övertygelser. Ett vittnesbörd för mig är en levande och ständigt växande process. Sen jag började tänka så här, istället för att statistiskt försöka hålla fast vid mina "vetanden", har jag blivit mer harmonisk — vilket blivit ännu ett bevis för mig om trons underbara princip!

Så, i all ödmjukhet, detta är min tro och mitt vittnesbörd just nu: Jag tror på Guds existens, för när jag stillar mitt sinne och vänder mig till det andliga kan jag känna en yttre kraft som rör

vid mina tankar — något jag uppfattar som Gud. Jag känner att han älskar mig och vill mitt bästa i alla lägen. Jag har upplevt många små underverk som jag tror Gud haft sin hand i. Jag tror på återställelsen och att vi tillhör den kyrka som Gud kallat profeter till. Detta tror jag för att när jag för några år sedan besökte den heliga lunden fanns där en anda, en känsla, som så starkt och levande vittnade om att

Anna Gerrbo

FOTO HELENA ÖSTERLUND

något mycket speciellt hänt där en gång.

Jag tror att om vi följer Guds bud och maningar — efter att vi själva prövat i vårt eget sinne om vi vill följa dem — så kommer de leda oss till lycka och evigt liv. Jag tror på Kristus lärdomar och hans försoning.

Jag är så tacksam för tiden jag fått här på jorden, en möjlighet att lära mig, omvända mig och tillväxa, så att jag en dag kan välkomnas tillbaka till Guds trygga famn som en mer hel och fullkomlig själ. Jag är så tacksam för Kristi försoning som tillåter mig att överkomma alla mina svagheter och bli mer lycklig. Jag älskar min Gud. ■

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Går till kyrkan

Alva, 3 år, Handens församling

Jag liknar Jesus när jag går till kyrkan. ■

Alva, 3 år

FOTO HELENA ÖSTERLUND

MÅNADENS SLÄKTFORSKNINGSHÖRNA

Tiden är nu!

Kari Sandum, släktforskningsmissionär

Den här månaden har jag lust att citera två profetiska uttalanden som gäller den tid vi nu lever i, när släktforskning och förberedelse av namn till templet är ett musklick borta. Det första uttalandet gjordes av den norskfödde genealogen och författaren Nephi Anderson (1865–1923) och står tryckt i Utah Genealogical and Historical Quarterly, januari 1912, s. 21–22.

”Låt mig antyda hur detta verks framtid ser ut: Jag ser hur uppteckningar över de döda samlas in från varje nation under himlen till ett stort huvudbibliotek i Sion — det största och bäst utrustade på jorden. Underbibliotek kommer att upprättas

i olika länder men Sion kommer att bli en slutlig förvaringsplats för dessa uppteckningar. Kunniga genealoger kommer att ständigt arbeta med att finna uppteckningar och söka bland arkiven efter samband mellan familjer och släkten. Efterhand som antalet tempel ökar och arbetet fortsätter att växa i omfattning kommer den här organisationen (Utah Genealogical Society övers. anm.) eller en organisation som växer fram ur den (FamilySearch övers. anm.) att ha till sitt förfogande ett komplicerat, men perfekt system för registrering och kontroll så att arbetet i templet kan pågå utan förväxlingar eller dubbelarbete.

Under årens gång och ända in i det tusenåriga fredsriket, kommer detta frälsningsverk att fortsätta tills varje värdig själ som går att hitta i uppteckningarna har blivit funnen och fått förrättningar utförda för sig. Sedan kommer den osynliga världen till vår hjälp, de länkar som brutits kommer att hopfogas, tilltrasslade trådar kommer att redas ut och Guds avsikter med att göra frälsning inom räckhåll för alla att ha fullbordats.”

Nästa citat är från president Gordon B. Hinckleys öppningstal vid generalkonferensen i oktober 2005:

”En av de mest bekymmersamma aspekterna av vår tempelverksamhet är att det, efterhand som vi får fler och fler tempel utspridda över jorden, görs dubbelarbete i de ställföreträdande förrättningararna. Människor i olika länder arbetar samtidigt på samma släktlinjer och kommer upp med samma namn. De vet inte att andra människor på andra platser gör samma arbete. Vi har därför någon tid varit engagerade i ett mycket svårt åtagande. Lösningen för att undvika sådant dubbelarbete ligger i komplicerad datateknik. Det finns tecken på att detta kommer att lyckas och om det blir så, kommer det i sanning att utgöra en anmärkningsvärd landvinning av världsomspännande innebörd.”

FOTO HELENA ÖSTERLUND

Kari Sandum

Idag vet vi att Nephi Andersons och president Hinckleys uttalanden har gått i uppfyllelse. Och för att citera äldste David A Bednar: ”Tiden är nu!” (Videoinspelat samtal med ungdomar om familjehistoria 2011) ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot (undantag: om fler än 25 personer finns på fotot behövs inte tillstånd). För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som måste fyllas i och undertecknas, se kyrkans svenska hemsida <http://www.jesukristikyrka.se> under Övrigt material — *Liahona* — Artikelbidrag.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com
Söderby Parkväg 111, 136 63 Söderby
Tel. 08-7770401 ■